Kiričkov Michail
a. k. 37602231173
68232, Lietuvos Respublika, Marijampolė, Beržų g. 21-405
mob. +37063368300, el. paštas: kirickov.michail@gmail.com

Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministrui
Lietuvos Respublikos generaliniam prokurorui

PAREIŠKIMAS

2026 m. rugpjūčio 17 d.
Marijampolė

Turinys

1 Bendra hipotezė, susiformavusi per daugelį metų stebėjimų **7**

1.1 „Vibracijų“ sąvoka . . . 7

1.2 Galimo paslėpto poveikio hipotezė . . . 8

1.3 Būtinybė hipotezę patikrinti objektyviais tyrimo metodais . . . 9

2 Platesnis kultūrinis ir istorinis kontekstas **10**

2.1 Masinės kultūros transformacija XX amžiaus antrojoje pusėje . . . 10

2.2 Perėjimas nuo tradicinės religinės kultūros prie alternatyvaus dvasingumo . 10

2.3 Krikščioniškosios metafizikos silpnėjimas ir alternatyvaus dvasingumo plitimas . . . 11

2.4 Ezoterikos ir komercinio „dvasingumo“ paplitimas . . . 11

2.5 Jaunystės, malonumo ir seksualumo kultas . . . 12

2.6 Šio istorinio konteksto reikšmė mano pareiškimui . . . 12

3 Turtingieji elitai, ezoterika ir malonumo technologijos **13**

3.1 Turtas ir savipakankamumo iliuzija . . . 13

3.2 Krikščioniškosios „prasmės vertikalės“ praradimas . . . 14

3.3 Ezoterika kaip galimas tradicinės religijos pakaitalas . . . 14

3.4 „Vibracijos“ ir terminologijos dviprasmiškumas . . . 15

3.5 Erosas ir Tanatas kaip interpretacinė schema . . . 15

3.6 Jaunystės kultas ir mirties baimės kompensavimas . . . 15

3.7 Seksualinio malonumo technologizacija . . . 16

3.8 Riba tarp savanoriško naudojimo ir prievartos . . . 17

4 Rytų tradicijos ir jų vakarietiška komercinė transformacija **18**

4.1 Klasikinės Rytų tradicijos: disciplina, askezė ir aistrų kontrolė . . . 18

4.2 Rytų tradicijų patekimas į Vakarų vartotojišką aplinką . . . 18

4.3 Religinės simbolikos komercializavimas . . . 19

4.4 Seksualizuota neotantra . . . 19

4.5 Rytietiška terminologija kaip seksualinių praktikų pakuotė . . . 20

4.6 Ošo (Bhagwan Shree Rajneesh) judėjimas kaip charakteringas pavyzdys . . 21

4.7 New Age kaip mišri komercinė aplinka . . . 21

4.8 Reikšmė mano keliamai hipotezei . . . 22

5 Pseudoinduistiniai ir neorytietiški judėjimai Vakaruose nuo XX a. septintojo dešimtmečio **24**

5.1 Pokario Vakarų visuomenė ir egzistencinis nesaugumas . . . 24

5.2 1960-ųjų kontrkultūra ir seksualinė revoliucija . . . 24

5.3 Rytų religinių simbolių paplitimas Vakaruose . . . 25
5.4 Psichodelinė kultūra . . . 26
5.5 Pakitusios sąmonės būsenos ir manipuliacijos problema . . . 26
5.6 Guru ir charizmatinio lyderio fenomenas . . . 27
5.7 Seksualumas kai kuriuose naujuose dvasiniuose judėjimuose . . . 27
5.8 Dvasinių praktikų komercializacija . . . 28
5.9 Nuo kontrkultūros į masinę kultūrą . . . 28
5.10 Reikšmė šiam pareiškimui . . . 28

6 XX a. septintojo–aštuntojo dešimtmečių psichodelinė epocha 30
6.1 Psichodelikai kaip didelio masto kultūrinis eksperimentas . . . 30
6.2 Pakitusios sąmonės būsenos . . . 30
6.3 Įtaigumas ir grupiniai procesai – mano tyrimo hipotezė . . . 31
6.4 Seksualinė revoliucija ir psichodelinė kultūra . . . 31
6.5 Muzika, ritmas ir ritualas . . . 32
6.6 Vaizdas kaip poveikio dalis . . . 32
6.7 Filmas „Conan the Barbarian“ kaip kulto archetipų meninė interpretacija . . . 33
6.8 Gyvatės žynio simbolis . . . 33
6.9 Hipnozės ir absoliutaus paklusnumo meninis vaizdinys . . . 34
6.10 Kanibalizmas kaip žmogaus „vartojimo“ metafora . . . 34
6.11 Nuo cheminių medžiagų ir ritualo prie medijų . . . 34
6.12 Nuo psichodelinės kultūros prie dėmesio ekonomikos . . . 35
6.13 Jeffrey Epstein byla kaip svarbus šiuolaikinis kontrapunktas . . . 36

7 Reklama kaip dėmesio valdymo aplinka 37
7.1 Verslo interesas tirti žmogaus suvokimą ir elgesį . . . 37
7.2 Nuo racionalaus argumento prie pojūčio . . . 38
7.3 Vaizdas, garsas, reakcija ir noras . . . 38
7.4 Ritmas, tembras, kartojimas ir montažas . . . 38
7.5 Automatizuotų asociacijų formavimas . . . 39
7.6 Poveikis iki sąmoningo priežasčių įvertinimo . . . 39
7.7 Nuo masinės reklamos prie individualizuotos stimuliacijos . . . 40
7.8 Riba tarp įprastos reklamos ir galimos slaptos manipuliacijos . . . 40

8 Psichoakustiniai mechanizmai 42
8.1 Kas yra garsas . . . 42
8.2 Dažnis ir žemo dažnio virpesiai . . . 43
8.3 Infragarsas . . . 43
8.4 Subharmonikos ir žemo dažnio komponentai . . . 44
8.5 Binauraliniai ritmai . . . 44

8.6 Ritminė sinchronizacija . . . 45
8.7 Stimulo kartojimas ir asociacijų formavimas . . . 45
8.8 Neuroplastiškumas kaip teorinis kontekstas . . . 45
8.9 Garso, šviesos ir vaizdo kombinacija . . . 46
8.10 Kodėl reikalingas eksperimentinis patikrinimas . . . 46

9 Galimi piktnaudžiavimo scenarijai 48
9.1 Galimas interesas tirti seksualinės fiziologinės reakcijos sustiprinimą . . . 48
9.2 Pramogų erdvės . . . 49
9.3 Muzikiniai renginiai . . . 50
9.4 Virtualiosios realybės aplinkos . . . 50
9.5 Reklama . . . 51
9.6 Socialiniai tinklai ir individualizuotas poveikis . . . 51
9.7 Seksualinio išnaudojimo scenarijus . . . 51
9.8 Informuoto sutikimo problema . . . 52
9.9 Komercinis fiziologinės reakcijos išnaudojimas . . . 52
9.10 Ką šiuo klausimu prašau nustatyti . . . 53

10 „Good Vibrations“ kaip simbolinis tyrimo atskaitos taškas 54
10.1 „Vibracijos“ kaip populiariosios kultūros metafora . . . 54
10.2 Nuo kultūrinės metaforos prie ezoterinės terminologijos . . . 54
10.3 Trys skirtingos „vibracijų“ reikšmės . . . 55
10.4 Fizinė vibracija yra išmatuojamas reiškinys . . . 56
10.5 Mano keliama hipotezė . . . 56
10.6 Ezoterinė kalba kaip galimas techninio reiškinio maskavimo būdas – tyrimo hipotezė . . . 57
10.7 Nuo žodžio prie matavimo . . . 57
10.8 Faktinės aplinkybės turi būti svarbesnės už terminologiją . . . 57

11 Įvykiai Kauno technologijos universitete 2016–2017 metais 59
11.1 Studijos Kauno technologijos universitete . . . 59
11.2 Giedrė Pranauskytė . . . 59
11.3 2016 metų ruduo: pasikartojantis seksualinis susijaudinimas . . . 60
11.4 Asociacija tarp vardo ir seksualinės reakcijos . . . 60
11.5 2017 metų pavasaris ir Žiegždrių ligoninė . . . 61
11.6 Požiūrio į savo elgesį pasikeitimas . . . 61
11.7 2017 metų ruduo: pirmieji įtarimai . . . 61
11.8 Užrašas bendrabutyje . . . 62
11.9 Išvykimas iš bendrabučio . . . 62
11.102017 metų pabaiga: reiškinio išnykimas . . . 63

11.11Pirmasis susidomėjimas krikščionybe ir malda . . . 63
11.12Kodėl Giedrė Pranauskytė šiame pareiškime įvardijama . . . 63
11.13Aplinkybės, kurias prašau patikrinti . . . 64

12 Įvykiai Marijampolėje 2018 metais 65
12.1 2018 metų sausis: saldaus ir įkyraus kvapo atsiradimas . . . 65
12.2 2018 metų kovas–balandis: supratimas, kad problema kartojasi . . . 66
12.3 Įtarimas dėl dirbtinės kilmės . . . 66
12.4 2018 metų vasara: ilgalaikis seksualinis spaudimas . . . 67
12.5 2018 metų rugpjūčio nakties epizodas . . . 67
12.6 Augantis pasibjaurėjimas priverstiniu seksualiniu ciklu . . . 68
12.7 2018 metų rugsėjis: bandymas izoliuoti butą . . . 68
12.8 Pirmieji kreipimaisi į policiją . . . 69
12.9 Bejėgiškumo problema . . . 69
12.102018 metų lapkritis: mintis ieškoti pagalbos tikėjime . . . 70
12.11Kelias į maldą . . . 70
12.122018 metų gruodis: Apreiškimo Švč. Dievo Motinai cerkvė Kaune . . . 70
12.13Perėjimas į 2019 metus . . . 71
12.14Ką prašau nustatyti dėl 2018 metų įvykių . . . 71

13 Įvykiai Garliavoje 2019 metais 73
13.1 Įsidarbinimas įmonėje „Nordic Idea“ . . . 73
13.2 Gyvenimas motelyje . . . 73
13.3 Bandymas nustatyti, iš kur gali patekti kvapas . . . 74
13.4 Persikėlimas į atskirą butą . . . 74
13.5 Laikinas situacijos pagerėjimas . . . 75
13.6 Seksualinio susijaudinimo epizodų sugrįžimas . . . 75
13.7 Diana ir mano pirminis paaiškinimas . . . 76
13.8 Kodėl pradėjau abejoti „įsimylėjimo“ paaiškinimu . . . 76
13.9 Fiziologiniai simptomai ir greitosios medicinos pagalbos iškvietimai . . . 77
13.10Skydliaukės tyrimai . . . 77
13.11Darbo „Nordic Idea“ pabaiga . . . 78
13.12Reiškinio tęstinumas po išvykimo iš Garliavos . . . 78
13.13Pasikartojanti struktūra . . . 79
13.14Ką prašau patikrinti dėl Garliavos įvykių . . . 79
13.15Faktų ir mano hipotezių atskyrimas . . . 80

14 Ilgalaikiai vaizdo įrašai kaip papildomas informacijos šaltinis 82
14.1 Vaizdo įrašų chronologinė reikšmė . . . 82
14.2 Religinio gyvenimo raida . . . 82

14.3 Vaizdo įrašų reikšmė vertinant mano būseną . . . 83
14.4 Profesionalaus vertinimo klausimas . . . 83
14.5 Vaizdo medžiagos palyginimas su kitais duomenimis . . . 84
14.6 „YouTube“ kanalai . . . 84
14.7 Apibendrinimas . . . 85

15 Įvykiai Rokiškio psichiatrijos ligoninėje 2021-2023 m. 86
15.1 Pasikartojantys staigaus seksualinio susijaudinimo epizodai . . . 86
15.2 Masturbacija kaip subjektyviai priverstinis veiksmas . . . 86
15.3 Pasikartojantis vardas „Diana“ . . . 87
15.4 Epizodų reguliarumas . . . 87
15.5 Mano turimų duomenų ribos . . . 87
15.6 Prašymas patikrinti galimą išorinį poveikį . . . 88
15.7 Medicininės dokumentacijos reikšmė . . . 88
15.8 Galimi kitų pacientų duomenys . . . 89
15.9 Galimų piktnaudžiavimų versija . . . 89
15.10Šio laikotarpio reikšmė visai įvykių chronologijai . . . 89
15.11Apibendrinimas . . . 90

16 Įvykiai nuo 2023 metų iki šių dienų 91
16.1 Bandymas sustabdyti poveikį viešinant informaciją . . . 91
16.2 Bandymas suformuoti psichofiziologinį ryšį su vardu „Diana“ – mano hipotezė 92
16.3 Priešingas rezultatas . . . 92
16.4 Kodėl šį klausimą dabar perduodu valstybės institucijoms . . . 93
16.5 Teisinė atsakomybė ir mano religinis įsitikinimas . . . 93
16.6 Evangelijos perspėjimas apie žmogaus papiktinimą . . . 94
16.7 Mano religinio gyvenimo dokumentavimas . . . 94
16.8 Padėtis šiuo metu . . . 95

Įvadas

Šiuo pareiškimu kreipiuosi į Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministrą ir Lietuvos Respublikos generalinį prokurorą, prašydamas įvertinti mano nurodomas aplinkybes, patikrinti daugelį metų trunkančių įvykių visumą ir, nustačius nusikalstamos veikos požymių, nustatyti konkrečius atsakingus asmenis, galimą jų tarpusavio ryšį bei naudojamus poveikio mechanizmus.

Šio pareiškimo pagrindas yra mano asmeninė patirtis, besitęsianti nuo 2016 metų rudens iki šių dienų. Per šį laikotarpį patyriau daugybę epizodų, kuriuos suvokiau kaip nevalingą seksualinio susijaudinimo sukėlimą, seksualinį prievartavimą, psichologinį spaudimą ir kitokį kišimąsi į mano asmeninį gyvenimą. Atskirais laikotarpiais šie reiškiniai buvo siejami su konkrečiais žmonėmis, gyvenamosiomis vietomis, mokymosi įstaigomis, ligoninėmis ir kitomis aplinkybėmis.

Mano tikslas nėra vien aprašyti subjektyviai išgyventą kančią. Per daugelį metų bandžiau suprasti, ar skirtingi epizodai gali būti tarpusavyje susiję, kokie galėtų būti jų mechanizmai ir ar už jų gali slypėti ne pavieniai asmenys, o organizuotas veikimas. Todėl šiame pareiškime atskiriu tai, ką pats tiesiogiai patyriau ir stebėjau, nuo mano vėliau susiformavusių hipotezių bei išvadų. Prašau kompetentingų institucijų nepriimti mano hipotezių kaip iš anksto nustatytų faktų, bet jas patikrinti objektyviais tyrimo metodais.

Vienas pagrindinių mano nagrinėjamų klausimų yra galimas garso, ritmo, pasikartojančių akustinių stimulų ir kitų psichoakustinių reiškinių panaudojimas žmogaus fiziologinei ir emocinei būsenai veikti. Šiuo klausimu domėjausi ne vien dėl asmeninės patirties. Mano akademinis išsilavinimas apima taikomąją matematiką ir fiziką, o anksčiau taip pat studijavau inžineriją ir atlikau mokslinio tyrimo pobūdžio darbus. Todėl natūraliai bandžiau analizuoti savo patirtį ne tik emociniu ar religiniu, bet ir techniniu požiūriu.

Per šiuos metus savo viešuose tekstuose nagrinėjau psichoakustikos, muzikos, reklamos, ritmo, pasikartojančių stimulų ir seksualizuotos masinės kultūros klausimus. Taip pat analizavau tai, ką laikau svarbiu platesniu kultūriniu kontekstu: nuo XX amžiaus antrosios pusės psichodelinės kultūros ir seksualinės revoliucijos iki įvairių vakarietiškų ezoterikos, New Age ir komercializuotų „rytietiškų“ praktikų formų.

Šiuose tyrinėjimuose atkreipiau dėmesį į tai, kad šiuolaikinėje kultūroje žodis „vibracijos“ vartojamas labai skirtingomis prasmėmis. Vienu atveju jis reiškia ezoterinę ar metaforinę sąvoką, kitu — visiškai fizinį virpesių, garso ir akustikos reiškinį. Mano manymu, būtina griežtai atskirti šias sąvokas. Todėl savo tekstuose bandžiau kelti klausimą, ar už kai kurių tariamai ezoterinių ar „energetinių“ paaiškinimų negali slypėti realūs, fiziškai patikrinami poveikio būdai.

Šio tyrimo kontekste nagrinėjau ir masinės muzikos raidą — ypač ritmo, žemų dažnių, pasikartojimo bei garso ir vaizdo sinchronizacijos vaidmenį. Taip pat analizavau reklamos mechanizmus, kuriuose garsas, vaizdas, ritmas ir kartojimas gali būti naudojami

žmogaus dėmesiui bei emocinei reakcijai formuoti. Pats šių mechanizmų egzistavimas savaime neįrodo nusikalstamo jų panaudojimo. Tačiau mano atveju kilo klausimas, ar panašūs principai galėjo būti panaudoti prieš mano valią ir seksualinio pobūdžio tikslu.

Šis klausimas man tapo ypač svarbus dėl įvykių, prasidėjusių 2016 metais Kaune, kai studijavau Kauno technologijos universitete. Tuo metu mano gyvenimas buvo glaudžiai susijęs su matematika, fizika ir moksliniu darbu. Dirbau su Smoothed Particle Hydrodynamics (SPH) tematika, palaikiau akademinius ryšius su mokslininkais Lietuvoje ir užsienyje. Tuo pačiu laikotarpiu mano gyvenamojoje aplinkoje atsirado mergina Giedrė Pranauskytė. Netrukus pastebėjau neįprastą seksualinio susijaudinimo reiškinį, kurį pradėjau sieti su jos vardu.

Iš pradžių bandžiau tai paaiškinti įprastomis priežastimis. Tačiau reiškiniui kartojantis ir stiprėjant, mano vertinimas pasikeitė. Atsirado nuolatinis seksualinis susijaudinimas, pasikartojančios fantazijos ir kompulsyvus seksualinis elgesys. Vėliau šį laikotarpį pradėjau vertinti kaip galimą dirbtinai suformuoto sąlyginio reflekso atvejį. Būtent ši patirtis tapo vienu iš pirmųjų taškų, nuo kurių pradėjau domėtis galimybe, kad žmogaus seksualinė reakcija gali būti kryptingai susieta su konkrečiais stimulais.

2017 metais, po hospitalizacijos Žiegždrių ligoninėje, pradėjau sąmoningai priešintis šiam elgesiui ir praktikavau susilaikymą. Tuo metu pirmą kartą labai aiškiai suvokiau skirtumą tarp laisvo žmogaus jausmo ir fiziologinės reakcijos. Man tapo svarbu ne tik sustabdyti seksualinį elgesį, bet ir suprasti, kodėl tam tikras stimulas gali sukelti tokią stiprią reakciją.

2018 metais, jau grįžęs į Marijampolę, susidūriau su kitu reiškiniu — saldžiu, aitriu ir, mano vertinimu, dirbtinės kilmės kvapu, kurio pasirodymą siejau su erekcijos ir seksualinio susijaudinimo atsiradimu. Šis reiškinys kartojosi. Bandžiau apsaugoti savo gyvenamąją vietą, įskaitant pastangas ją hermetizuoti, ir kreipiausi į policiją. Mano vertinimu, tuo metu mano kreipimaisi nebuvo tinkamai išnagrinėti, o problema neišnyko.

2018 metų pabaigoje, kai mano galimybės rasti įprastomis priemonėmis paaiškinimą ar apsaugą buvo išsekusios, pradėjau intensyviau domėtis malda ir krikščionybe. 2018 metų gruodį nuvykau į Kauną ir apsilankiau Švč. Dievo Motinos Apreiškimo stačiatikių bažnyčioje. 2019 metų sausio 9 dieną pirmą kartą gyvenime atlikau išpažintį. Vėliau pradėjau reguliariai skaityti maldas ir mano religinė praktika tapo svarbia mano gyvenimo dalimi.

2019 metais atsirado naujas epizodų kompleksas, kurį sieju su Garliava ir vardu „Diana“. Mano patirtimi, seksualinio pobūdžio fiziologinė reakcija buvo siejama būtent su šiuo vardu. Vėliau savo tekstuose šį reiškinį pavadinau „kalibravimu“ arba „hipnotine koduote“. Šiais terminais apibūdinau savo hipotezę apie sąlyginio reflekso formavimą, o ne teigiau, kad egzistuoja koks nors pažodinis ar mistinis „kodas“.

2020 metais įvyko kitas reikšmingas epizodas, susijęs su mano studijomis Kauno technologijos universitete ir tuo, kad pramiegojau diplominio darbo gynimą. Aš šį įvykį

taip pat sieju su tuo metu patirtu poveikiu. Vėliau sekė laikotarpis Rokiškyje ir kiti epizodai, kuriuos šiame pareiškime ketinu aprašyti atskirai, nurodydamas kiek įmanoma tikslesnes datas, vietas ir aplinkybes.

Taip pat turiu aprašyti mano buvimo ligoninėje laikotarpį. Mano patirtimi, vakarais ten kartodavosi seksualinio pobūdžio fiziologinės reakcijos, kurias aš siejau su tuo pačiu mano vadinamu „vibracijų“ poveikiu. Dėl to kilo klausimas, ar tam tikri medicinos darbuotojai galėjo ką nors žinoti apie tokį poveikį arba būti prie jo prisidėję. Šio klausimo nelaikau iš anksto įrodytu faktu — būtent todėl prašau jį patikrinti, jeigu tyrimo metu tam būtų nustatytas faktinis pagrindas.

Per visą šį laikotarpį taip pat susiformavo mano įtarimas, kad atskiri įvykiai gali būti neatsitiktiniai ir galbūt susiję tarpusavyje. Todėl pradėjau vartoti sąvoką „mafija“ kaip darbinį pavadinimą mano įtariamam galimam organizuotam tinklui. Ši sąvoka mano pareiškime nėra skirta iš anksto nustatyti konkretaus nusikaltimo sudėtį ar konkrečių asmenų kaltę. Prašau teisėsaugos institucijų būtent nustatyti, ar apskritai egzistuoja toks organizuotas ryšys, kas jame galėtų dalyvauti, kokios galimos sąsajos tarp skirtingų vietų ir institucijų ir ar skirtingi mano aprašomi epizodai turi bendrą kilmę.

Man ypač svarbu, kad tyrimas neapsiribotų vienu atskiru įvykiu, jeigu yra pagrindas vertinti juos kaip galimai susijusią įvykių seką. Mano nurodomi epizodai apima skirtingus laikotarpius ir aplinkas: Kauno technologijos universitetą, studentų gyvenamąją aplinką, Marijampolę, Garliavą, Rokiškį, medicinos įstaigas ir kitus kontekstus. Todėl prašau įvertinti ne tik pavienius mano skundų aspektus, bet ir galimus jų tarpusavio ryšius.

Savo patirtį ir tyrinėjimus skelbiau socialiniuose tinkluose bei kituose viešuose kanaluose. Rašiau apie psichoakustiką, „vibracijų“ sąvoką, seksualizuotą ezoteriką, mano patirtus epizodus, konkrečius asmenis ir vietas. Viešinimo tikslas buvo atkreipti dėmesį į problemą ir užfiksuoti mano parodymus. Tačiau, mano vertinimu, viešas informacijos skelbimas situacijos nesustabdė. Iki šiol patiriu reiškinius, kuriuos sieju su tuo pačiu seksualinio pobūdžio poveikiu.

Todėl šis pareiškimas nėra vien retrospektyvus pasakojimas apie praeitį. Juo taip pat siekiu atkreipti kompetentingų institucijų dėmesį į tai, kad, mano vertinimu, problema nėra pasibaigusi ir gali tęstis iki šiol.

Prašau mano parodymus vertinti kaip išsamų pradinį informacijos šaltinį, kurio pagrindu gali būti tikrinamos konkrečios faktinės aplinkybės. Esu pasirengęs pateikti turimus dokumentus, ankstesnių kreipimųsi informaciją, savo publikacijas, užrašus ir kitą medžiagą, kuri gali padėti nustatyti įvykių chronologiją. Taip pat prašau, jeigu tai įmanoma ir teisiškai pagrįsta, atlikti techninį bei kitokį objektyvų mano nurodomų aplinkybių patikrinimą.

Pagrindinis mano prašymas yra paprastas: nustatyti faktus. Kas konkrečiai vyko? Kas tai darė? Kokiu būdu? Ar skirtingi epizodai yra susiję? Ar egzistuoja organizuotas

asmenų ryšys? Ar buvo naudojamos kokios nors techninės priemonės? Ar buvo piktnaudžiaujama padėtimi švietimo, medicinos ar kitose institucijose? Ir svarbiausia — ar šiuose veiksmuose yra nusikalstamos veikos požymių?

Atsakymus į šiuos klausimus prašau nustatyti ne prielaidomis, o atliekant kompetentingą, objektyvų ir visapusišką patikrinimą bei tyrimą.

1. Bendra hipotezė, susiformavusi per daugelį metų stebėjimų

Per daugelį metų stebėdamas ir fiksuodamas įvairius, mano vertinimu, tarpusavyje susijusius įvykius, susiformavau hipotezę, kad prieš mane gali veikti organizuota asmenų grupė, kurią šiame pareiškime vadinu „mafija“. Šis terminas nėra skirtas iš anksto nustatyti konkrečių asmenų kaltę ar pateikti galutinę teisinę išvadą. Juo apibūdinu mano keliamą hipotezę apie galimai koordinuotą ir ilgalaikį veikimą, kurio aplinkybes, mano nuomone, turėtų objektyviai patikrinti teisėsaugos institucijos.

Mano hipotezė grindžiama tuo, kad skirtingais laikotarpiais, skirtingose vietose ir skirtingomis aplinkybėmis patyriau pasikartojančius reiškinius, kuriuos suvokiau kaip fiziologinį ir seksualinį poveikį. Šie reiškiniai, mano vertinimu, ne visada buvo susiję su įprastomis išorinėmis aplinkybėmis ir kai kuriais atvejais pasireikšdavo kartu su tam tikrais garsiniais, ritminiais, sensoriniais arba kitais dirgikliais.

Todėl keliu prielaidą, kad galėjo būti naudojami įvairūs poveikio metodai, įskaitant psichoakustinius, seksualinio-psichologinio poveikio bei kitus metodus. Šiame pareiškime sąmoningai formuluoju tai kaip hipotezę, kurią reikia patikrinti, o ne kaip iš anksto nustatytą faktą.

1.1. „Vibracijų“ sąvoka

Centrinė mano daugelį metų atliekamų stebėjimų sąvoka yra „vibracijos“.

Šiuo terminu apibūdinu mano patirtus reiškinius, kurių metu tam tikromis aplinkybėmis kartu arba atskirai pasireikšdavo fiziologiniai pojūčiai, seksualinis susijaudinimas, garsiniai arba ritminiai dirgikliai ir kiti sensoriniai reiškiniai.

Nenoriu iš anksto teigti, kokia konkreti fizinė ar techninė šių reiškinių priežastis. Priešingai, viena iš pagrindinių šio pareiškimo užduočių yra prašymas kompetentingoms institucijoms nustatyti, ar egzistuoja objektyvus išorinis poveikio šaltinis, kokia galėtų būti jo prigimtis ir ar toks poveikis apskritai techniškai įmanomas konkrečiomis mano aprašomomis aplinkybėmis.

Mano hipotezė remiasi galimu ryšiu tarp garso, ritmo, pasikartojančių stimulų, fiziologinės reakcijos ir seksualinio susijaudinimo. Todėl neatmetu galimybės, kad tam tikrais atvejais galėjo būti naudojamos akustinės ar psichoakustinės priemonės, kurių

poveikio aš pats negalėjau tiesiogiai nustatyti ar kontroliuoti.

1.2. Galimo paslėpto poveikio hipotezė

Ypatingą reikšmę mano stebėjimuose turi aplinkybė, kad kai kurie fiziologiniai reiškiniai, mano suvokimu, atsirasdavo be mano sąmoningo sprendimo ir nepriklausomai nuo mano valios.

Todėl keliu hipotezę, kad galėjo būti naudojamos technologijos arba metodai, leidžiantys daryti žmogui sensorinį, fiziologinį ar psichologinį poveikį jam apie tai nežinant ir be jo savanoriško sutikimo.

Jeigu tokia hipotezė pasitvirtintų, būtų svarbu nustatyti ne tik konkrečią naudojamą technologiją ar poveikio metodą, bet ir asmenis, kurie galėjo ją naudoti, technines priemones, galimus poveikio šaltinius, poveikio organizavimo būdą bei galimus ryšius tarp skirtingais laikotarpiais ir skirtingose vietose veikusių asmenų.

1.3. Būtinybė hipotezę patikrinti objektyviais tyrimo metodais

Suprantu, kad vien mano subjektyvių pojūčių ir stebėjimų nepakanka galutinei išvadai apie nusikalstamos veikos ar organizuotos grupės egzistavimą padaryti.

Todėl neprašau šias mano hipotezes laikyti nustatytais faktais. Prašau jas patikrinti teisės aktuose nustatytais objektyviais tyrimo metodais.

Mano manymu, tokio patikrinimo metu galėtų būti vertinama:

- ar egzistuoja mano aprašomų reiškinių išorinis šaltinis;
- ar konkrečiose vietose ir konkrečiais laikotarpiais galėjo būti naudojamos atitinkamos techninės priemonės;
- ar galėjo būti naudojami akustiniai, psichoakustiniai arba kitokie sensorinio poveikio metodai;
- ar egzistuoja techniniai duomenys, vaizdo ar garso įrašai, elektroniniai duomenys ar kiti objektyvūs pėdsakai;
- ar tarp mano aprašytų atskirų epizodų egzistuoja objektyviai nustatomas ryšys;
- ar egzistuoja asmenų, organizacijų arba kitų subjektų tarpusavio ryšiai, galintys paaiškinti skirtingų epizodų pasikartojimą;
- ir, svarbiausia, ar mano keliama organizuoto ir ilgalaikio poveikio hipotezė turi objektyvų faktinį pagrindą.

Taigi šio pareiškimo tikslas nėra pateikti išankstinį atsakymą į klausimą, kas, kaip ir kokiomis priemonėmis galėjo daryti man poveikį. Mano tikslas – pateikti teisėsaugai daugelį metų kauptą įvykių chronologiją, nurodyti aplinkybes, kurios mano vertinimu gali būti tarpusavyje susijusios, ir paprašyti kompetentingų institucijų nustatyti, ar už šių įvykių egzistuoja realus, objektyviai patikrinamas mechanizmas bei konkretūs už jį atsakingi asmenys.

2. Platesnis kultūrinis ir istorinis kontekstas

Mano vertinimu, mano aprašomi įvykiai turi būti nagrinėjami ne tik atskirų asmeninių epizodų, bet ir platesnio XX–XXI amžių kultūrinio bei istorinio konteksto ribose. Šis kontekstas pats savaime neįrodo jokio nusikalstamo veikimo, tačiau jis leidžia suprasti, kodėl mano hipotezėje ypatingą vietą užima alternatyvios dvasinės praktikos, seksualizuota kultūra, technologinis poveikis žmogaus pojūčiams ir įvairios manipuliavimo dėmesiu bei elgesiu formos.

2.1. Masinės kultūros transformacija XX amžiaus antrojoje pusėje

XX amžiaus antrojoje pusėje Vakarų visuomenėje įvyko reikšminga masinės kultūros transformacija. Sparčiai plėtojosi televizija, kino industrija, populiarioji muzika, reklama, vėliau – elektroninės komunikacijos ir skaitmeninės technologijos.

Kartu keitėsi ir žmogaus santykis su kultūrine informacija. Tradicinę tekstinę, religinę ir bendruomeninę kultūrą vis dažniau papildė vaizdas, garsas, ritmas, reklaminis pranešimas ir nuolat pasikartojantys sensoriniai stimulai.

Ypač svarbus tapo ne tik informacijos turinys, bet ir jos pateikimo būdas: vaizdas, muzika, ritmas, kartojimas, emocinis poveikis ir gebėjimas išlaikyti žmogaus dėmesį.

2.2. Perėjimas nuo tradicinės religinės kultūros prie alternatyvaus dvasingumo

Tuo pačiu laikotarpiu Vakarų visuomenėje silpnėjo tradicinių religinių institucijų ir krikščioniškosios metafizikos įtaka.

Šalia tradicinės religinės kultūros pradėjo sparčiai plisti įvairios alternatyvaus dvasingumo formos. Į Vakarus pateko ir buvo masiškai perinterpretuojamos įvairių Rytų religinių bei filosofinių tradicijų idėjos, meditacinės praktikos, joga, tantra, įvairūs saviugdos mokymai ir kitos praktikos.

Svarbu pabrėžti, kad šiuo pareiškimu nekeliu klausimo dėl klasikinių Rytų religinių tradicijų autentiškumo ar jų pasekėjų veiklos. Mano dėmesio objektas yra būtent jų vakarietiškos, komercializuotos ir kartais seksualizuotos interpretacijos.

Mano vertinimu, dalis šių reiškinių buvo transformuota pagal vartotojiškos visuomenės logiką: iš sudėtingų religinių ar filosofinių sistemų buvo atrenkami elementai, kuriuos buvo galima pateikti kaip asmeninio komforto, malonumo, sėkmės, jaunystės ar seksualinio patrauklumo priemones.

2.3. Krikščioniškosios metafizikos silpnėjimas ir alternatyvaus dvasingumo plitimas

Šiame procese ypatingą reikšmę, mano manymu, turi krikščioniškosios pasaulėžiūros silpnėjimas dalyje Vakarų visuomenės.

Tradicinėje krikščioniškoje antropologijoje žmogaus gyvenimas nėra redukuojamas į kūno, malonumo, socialinės padėties ar seksualinio patrauklumo siekimą. Žmogaus egzistencija suprantama platesniame santykio su Dievu, moralinės atsakomybės, mirties ir amžinybės horizonte.

Kai ši metafizinė perspektyva visuomenėje silpnėja, jos vietą gali užimti įvairios alternatyvios pasaulėžiūros. Viena iš jų – vadinamoji „New Age“ kultūra, kurioje susimaišė skirtingų religinių tradicijų, psichologijos, saviugdos, ezoterikos ir populiariosios kultūros elementai.

Ši kultūra dažnai naudoja tokias sąvokas kaip „energija“, „vibracijos“, „sąmonės išplėtimas“, „manifestacija“ ir panašias kategorijas. Mano tyrimo požiūriu ypač įdomus yra žodžio „vibracijos“ vartojimas, nes jis gali turėti visiškai skirtingas reikšmes: nuo metaforinės ar ezoterinės iki fizinės ir akustinės.

Todėl šiame pareiškime siekiu atskirti metaforinę kalbą nuo objektyviai patikrinamų fizinių reiškinių.

2.4. Ezoterikos ir komercinio „dvasingumo“ paplitimas

XX amžiaus pabaigoje ir XXI amžiaus pradžioje įvairios ezoterinės praktikos tapo ne tik religinio ar kultūrinio gyvenimo reiškiniu, bet ir komercine industrija.

Atsirado:

- mokami saviugdos kursai;
- įvairios „dvasinio augimo“ programos;
- komercinės meditacijos;
- seksualizuotos „tantrinės“ praktikos;
- internetiniai būrimai ir Tarot turinys;
- „energetinio“ poveikio paslaugos;
- socialinių tinklų turinys, orientuotas į emocinį ir seksualinį vartotojo įtraukimą.

Šioje aplinkoje žmogaus dėmesys tampa ekonomine verte. Vaizdas, garsas, seksualinis patrauklumas, pasikartojimas ir emocinis sužadinimas gali būti naudojami siekiant išlaikyti vartotojo dėmesį ir paskatinti jį toliau vartoti konkretų turinį.

Tai nebūtinai reiškia nusikalstamą veiką. Tačiau, mano nuomone, tokia kultūrinė aplinka yra svarbi vertinant galimybę, kad psichologinio ir sensorinio poveikio metodai gali būti naudojami sąmoningai, ypač tais atvejais, kai žmogus apie tokį poveikį nežino ir nėra davęs tam sutikimo.

2.5. Jaunystės, malonumo ir seksualumo kultas

Kartu su šiais procesais sustiprėjo jaunystės, fizinio patrauklumo, malonumo ir seksualumo kultas.

Žmogaus kūnas vis dažniau pateikiamas kaip objektas, kurį reikia nuolat tobulinti, išlaikyti jauną, patrauklų ir seksualiai aktyvų. Reklama, pramogų industrija ir socialiniai tinklai šiuos idealus gali nuolat kartoti ir stiprinti.

Mano vertinimu, čia atsiranda svarbi sąsaja su mano ankstesniuose skyriuose aprašyta „vibracijų“ problema. Jeigu garsas, ritmas, vaizdas ir kartojami stimulai gali daryti įtaką žmogaus fiziologinei ir emocinei būsenai, tuomet seksualizuota masinė kultūra sukuria ypač palankią aplinką tokiems stimulams naudoti.

Todėl mano keliama hipotezė nėra paremta vien tik atskirais kultūriniais reiškiniais. Aš sieju tris skirtingus procesus:

kultūrinį seksualizavimą → technologinį sensorinio poveikio vystymąsi → galimą individualų poveikį be asmens sutikimo.

Šios sąsajos savaime neįrodo organizuotos grupės egzistavimo ar konkrečių nusikalstamų veiksmų. Tačiau jos, mano nuomone, pagrindžia būtinybę atskirai išnagrinėti, ar mano aprašyti asmeniniai įvykiai gali turėti objektyviai nustatomą techninį, organizacinį ar socialinį kontekstą.

2.6. Šio istorinio konteksto reikšmė mano pareiškimui

Todėl platesnį kultūrinį ir istorinį kontekstą pateikiu ne kaip kaltinimą visai Vakarų kultūrai, religijoms, muzikai, reklamai ar alternatyvaus dvasingumo šalininkams.

Jį pateikiu tam, kad parodyčiau aplinką, kurioje per pastaruosius kelis dešimtmečius atsirado ir paplito įvairūs dėmesio, emocijų, kūno pojūčių ir seksualinio susijaudinimo stimuliavimo būdai.

Mano prašymas teisėsaugos institucijoms yra daug konkretesnis: **nustatyti, ar mano asmeniškai aprašyti įvykiai turi objektyvų ryšį su tokiais poveikio mechanizmais, ar egzistuoja techninės jų realizavimo galimybės, ir, jeigu taip, kas konkrečiai galėjo tokiomis priemonėmis naudotis.**

Būtent šio klausimo išaiškinimas, mano nuomone, yra svarbesnis už bet kokias išankstines teorines išvadas.

3. Turtingieji elitai, ezoterika ir malonumo technologijos

Šiame skyriuje nagrinėju dar vieną platesnio kultūrinio konteksto aspektą – turto, socialinės galios, alternatyvaus dvasingumo, seksualumo ir šiuolaikinių malonumo technologijų tarpusavio ryšį. Šio skyriaus tikslas nėra teigti, kad turtingi ar įtakingi žmonės savaime priklauso kokioms nors destruktyvioms grupėms arba užsiima neteisėta veikla. Toks apibendrinimas būtų nepagrįstas.

Man svarbus kitas klausimas: kodėl tam tikroje pasiturinčios visuomenės dalyje atsiranda paklausa ezoterinėms praktikoms, įvairioms sąmonės būsenų keitimo technikoms, seksualizuotam „dvasingumui“ ir technologijoms, leidžiančioms vis intensyviau stimuliuoti žmogaus pojūčius?

Šis klausimas yra reikšmingas ir mano pareiškimui, nes kai kurios mano keliamos hipotezės yra susijusios būtent su galimu technologijų ir psichologinių metodų naudojimu žmogaus seksualinei reakcijai paveikti.

3.1. Turtas ir savipakankamumo iliuzija

Didelis materialinis turtas suteikia žmogui galimybes, kurių neturi dauguma visuomenės narių. Jis gali suteikti prieigą prie geresnės medicinos, naujausių technologijų, brangių pramogų, kelionių, farmakologinių priemonių, privačių klubų ir įvairių eksperimentinių paslaugų.

Tačiau materialinės galimybės savaime neišsprendžia žmogaus egzistencinių klausimų.

Turtas negali panaikinti senėjimo, biologinio kūno ribotumo ir mirties. Todėl žmogui, turinčiam beveik neribotas vartojimo galimybes, gali atsirasti paradoksali situacija: daugumą materialinių norų galima patenkinti, tačiau galutinės žmogaus egzistencijos ribos išlieka neįveikiamos.

Krikščioniškosios antropologijos požiūriu šioje vietoje atsiranda savipakankamumo iliuzijos pavojus.

Evangelijoje pagal Matą sakoma:

„Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai“ (Mt 6,24).

Šią mintį suprantu ne kaip teiginį, kad pats turtas yra blogis, bet kaip perspėjimą, jog materialinė galia gali tapti žmogaus gyvenimo centru ir sukurti iliuziją, kad praktiškai kiekvieną problemą galima išspręsti pinigais, technologijomis arba kontrole.

3.2. Krikščioniškosios „prasmės vertikalės“ praradimas

Krikščioniškoje pasaulėžiūroje žmogaus gyvenimas nėra apribotas vien biologine egzistencija.

Kūnas sensta ir miršta, tačiau žmogaus gyvenimo prasmė nėra sutapatinama su kūno jaunyste, seksualiniu pajėgumu ar gebėjimu patirti vis intensyvesnius malonumus. Mirtis suvokiama ne vien kaip biologinis sunaikinimas, bet ir amžinybės perspektyvoje.

Šią pasaulėžiūros struktūrą savo tekstuose vadinu **„prasmės vertikale“**.

Kai tokia vertikalė prarandama, žmogaus dėmesys gali vis labiau koncentruotis į tai, ką galima gauti čia ir dabar: materialinį vartojimą, socialinį statusą, kūno jaunystę, seksualinį patrauklumą ir malonumo intensyvumą.

Tokiu atveju technologijos gali būti suvokiamos ne tik kaip priemonė gyvenimui palengvinti, bet ir kaip priemonė biologinėms žmogaus riboms kuo ilgiau atitolinti.

3.3. Ezoterika kaip galimas tradicinės religijos pakaitalas

Tradicinei religijai prarandant įtaką, jos vietą nebūtinai užima grynas racionalizmas ar ateizmas.

Kaip jau minėjau ankstesniame skyriuje, XX amžiaus antrojoje pusėje ir XXI amžiaus pradžioje išplito įvairios alternatyvaus dvasingumo formos, kuriose vartojamos tokios sąvokos kaip:

- „vibracijos“;
- „energijos“;
- „visatos dėsniai“;
- „sėkmės dėsniai“;
- „manifestacija“;
- „sąmonės plėtimas“;
- „seksualinė energija“.

Mano požiūriu, svarbus skirtumas tarp tradicinės krikščionybės ir tokio pobūdžio komercinės ezoterikos yra žmogaus santykis su pačia religine praktika.

Krikščionybė reikalauja savęs apribojimo, atsakomybės, atgailos ir savo aistrų kontrolės. Tuo tarpu dalis komercinio alternatyvaus dvasingumo žmogui gali žadėti priešingą dalyką – didesnę asmeninę galią, sėkmę, malonumą, seksualinį patrauklumą arba tariamą gebėjimą „valdyti realybę“.

Tokiu atveju dvasingumas tampa ne savęs apribojimo, o vartojimo produktu.

3.4. „Vibracijos“ ir terminologijos dviprasmiškumas

Mano pareiškimo kontekste ypač svarbi sąvoka **„vibracijos“**.

Ezoteriniame diskurse šis žodis gali būti vartojamas neapibrėžta metaforine prasme – kalbant apie žmogaus „aukštas“ arba „žemas“ vibracijas, tarpusavio „rezonansą“ ir panašius dalykus.

Fizikoje vibracija yra visiškai kitokio pobūdžio sąvoka. Ji reiškia realius mechaninius svyravimus, kuriuos galima matuoti ir aprašyti dažniu, amplitude bei kitais fizikiniais parametrais.

Akustika savo ruožtu nagrinėja mechaninių bangų sklidimą ir jų sąveiką su aplinka bei žmogaus organizmu.

Todėl savo tyrime kategoriškai atskiriu **ezoterinę „vibracijų“ metaforą nuo fiziškai išmatuojamų vibracijų ir akustinių reiškinių**.

Būtent pastaroji sritis yra aktuali mano keliamos hipotezės techniniam patikrinimui.

3.5. Erosas ir Tanatas kaip interpretacinė schema

Savo ankstesniuose tekstuose taip pat naudojau klasikinės psichoanalizės sąvokas – **Erosą ir Tanatą**.

Šiame pareiškime jas naudoju kaip interpretacinį modelį, o ne kaip įrodytą biologinį dėsnį.

Supaprastintai tariant, Erosas šioje schemoje siejamas su gyvybe, seksualumu, kūryba ir siekiu išlaikyti gyvenimą, o Tanatas – su destrukcija ir mirties problematika.

Ši schema leidžia kelti klausimą, ar žmogus, kuris mirtį suvokia kaip galutinį egzistencijos tašką, gali mėginti kompensuoti šią baimę vis intensyvesniu gyvybingumo patvirtinimu.

Vienas tokių patvirtinimų gali būti seksualumas.

Principą galima išreikšti paprastai:

> „Jeigu aš vis dar esu jaunas, seksualiai aktyvus ir geidžiamas – vadinasi, aš vis dar gyvenu.“

Tai nėra universali taisyklė ir negali būti taikoma kiekvienam žmogui. Tačiau kaip kultūrinė interpretacinė schema ji, mano manymu, padeda suprasti jaunystės, seksualinio pajėgumo ir kūno kulto reikšmę šiuolaikinėje vartotojiškoje visuomenėje.

3.6. Jaunystės kultas ir mirties baimės kompensavimas

Šiuolaikinė rinka siūlo milžinišką produktų ir paslaugų spektrą, susijusį su senėjimo lėtinimu, kūno išvaizda, seksualiniu pajėgumu ir malonumo intensyvinimu.

Kosmetologija, estetinė chirurgija, farmakologija, hormoninės technologijos, skaitmeninė erotika ir įvairios seksualinės technologijos sudaro didelę ekonomikos sritį.

Pats tokių technologijų egzistavimas nėra nusikalstamas ir savaime nėra smerktinas.

Mano tyrimui svarbi kita riba: **kas atsitinka tada, kai žmogaus fiziologinei arba seksualinei reakcijai paveikti skirta technologija naudojama prieš kitą asmenį be jo žinios ir sutikimo?**

Būtent šioje vietoje malonumo technologijos klausimas iš kultūrinio ar komercinio klausimo gali virsti teisėsaugos kompetencijai priklausančiu klausimu.

3.7. Seksualinio malonumo technologizacija

XXI amžiuje seksualinis stimuliavimas nebėra susijęs vien su tiesioginiu fiziniu kontaktu tarp žmonių.

Egzistuoja ir vystosi:

- elektroninės seksualinės stimuliacijos priemonės;
- virtualiosios realybės (VR) sistemos;
- papildytosios realybės (AR) sistemos;
- interaktyvios audiovizualinės technologijos;
- farmakologinės priemonės;
- įvairūs neurostimuliacijos tyrimai ir technologijos;
- nuotoliniu būdu valdomi įrenginiai;
- algoritmiškai personalizuotas erotinis turinys.

Šios technologijos parodo bendrą tendenciją: žmogaus seksualinė reakcija vis labiau gali tapti technologinio projektavimo ir valdymo objektu.

Dar kartą pabrėžiu: iš to savaime negalima daryti išvados, kad tokios technologijos buvo naudojamos prieš mane.

Tačiau jų egzistavimas pagrindžia klausimą, kurį šiame pareiškime keliu teisėsaugos institucijoms: **ar mano konkrečiai aprašomais atvejais galėjo būti naudojamos kokios nors techninės priemonės, darančios poveikį mano fiziologinei arba seksualinei reakcijai be mano sutikimo?**

3.8. Riba tarp savanoriško naudojimo ir prievartos

Mano manymu, būtent sutikimo klausimas yra esminis.

Jeigu suaugęs žmogus savo valia naudoja VR sistemą, seksualinę technologiją, farmakologinę priemonę ar kitą stimuliavimo metodą, tai iš esmės yra jo privataus pasirinkimo klausimas, jeigu nėra pažeidžiami įstatymai ar kitų asmenų teisės.

Visiškai kitokia situacija susidaro tada, jeigu analogiškas fiziologinis poveikis žmogui būtų daromas:

- jam nežinant;
- be jo sutikimo;
- prieš jo valią;
- sistemingai;
- siekiant suformuoti tam tikrą seksualinę reakciją;
- siekiant jį pažeminti, kontroliuoti, išnaudoti arba priversti atlikti seksualinio pobūdžio veiksmus.

Tokiu atveju kalbėtume jau ne apie „dvasingumą“, pramogą ar seksualinę technologiją, o apie galimą prievartinį poveikį žmogui.

Būtent todėl šiame pareiškime prašau kompetentingų institucijų atskirti kultūrines interpretacijas nuo konkrečių faktų ir nustatyti, ar mano aprašytoje istorijoje egzistuoja objektyviai identifikuojamas išorinis poveikis, jo techninės priemonės ir už jo galintys būti atsakingi asmenys.

Šis skirtumas yra esminis visam tolesniam mano pareiškimui: **technologijos egzistavimas nėra nusikaltimas; galimas jos panaudojimas prieš žmogų be jo sutikimo yra aplinkybė, kurią prašau ištirti.**

4. Rytų tradicijos ir jų vakarietiška komercinė transformacija

Nagrinėjant XX amžiaus antrosios pusės alternatyvaus dvasingumo raidą, būtina aiškiai atskirti dvi iš esmės skirtingas kategorijas: **klasikines Rytų religines ir filosofines tradicijas** ir Vakaruose vėliau susiformavusias jų populiarias, komercines bei kartais seksualizuotas interpretacijas.

Šis skirtumas yra principinis.

Budizmas, induizmo religinės ir filosofinės mokyklos, klasikinė joga ir kitos senosios Azijos tradicijos negali būti automatiškai tapatinamos su XX–XXI amžiuje Vakaruose atsiradusiais kursais, „dvasinėmis praktikomis“, komercine neotantra, įvairiais charizmatiniais judėjimais ar New Age industrija.

Mano kritika šiame pareiškime nukreipta ne prieš Rytų religijas kaip tokias, bet prieš konkrečią jų idėjų **komercializavimo, supaprastinimo ir seksualizavimo tendenciją**.

4.1. Klasikinės Rytų tradicijos: disciplina, askezė ir aistrų kontrolė

Vakarų populiariojoje kultūroje Rytų dvasingumas neretai siejamas su atsipalaidavimu, malonumu, seksualiniu „išsilaisvinimu“ ir saviraiška.

Istoriškai toks vaizdas yra labai supaprastintas.

Daugelyje klasikinių Rytų religinių tradicijų žmogaus troškimų ir aistrų kontrolė užima centrinę vietą. Vienuolinis budizmas nustato griežtas elgesio normas. Įvairiose induizmo tradicijose egzistuoja asketinės praktikos, savitvarda ir seksualinio gyvenimo apribojimai. Klasikinėje jogos tradicijoje praktika taip pat nėra redukuojama į fizinius pratimus ar malonius kūno pojūčius.

Todėl klasikinio Rytų dvasingumo negalima paprastai apibūdinti kaip seksualinio išsilaisvinimo ideologijos.

Priešingai – daugelyje šių tradicijų žmogus mokomas ne maksimaliai tenkinti kiekvieną atsirandantį troškimą, bet išmokti jo nevaldomai nesekti.

Šiuo požiūriu egzistuoja įdomi paralelė su krikščioniškąja asketine tradicija: nors teologiniai pagrindai yra visiškai skirtingi, abiem atvejais žmogaus aistros nėra automatiškai laikomos aukščiausiu gėriu vien todėl, kad jos yra stiprios.

4.2. Rytų tradicijų patekimas į Vakarų vartotojišką aplinką

XX amžiaus antrojoje pusėje situacija pradėjo sparčiai keistis.

Augant Vakarų visuomenės susidomėjimui Indija, budizmu, joga, meditacija ir ki-

tomis Azijos tradicijomis, šios praktikos pateko į visiškai kitokią ekonominę ir kultūrinę aplinką.

Vakarų vartotojiškoje visuomenėje religinė ar filosofinė praktika galėjo tapti produktu.

Atsirado mokami seminarai, kursai, rekolekcijų centrai, „dvasiniai mokytojai“, sertifikavimo sistemos, knygų ir vaizdo įrašų industrija, vėliau – internetinės platformos ir socialinių tinklų turinys.

Sudėtinga religinė sistema tokiomis sąlygomis gali būti supaprastinta iki kelių lengvai parduodamų elementų.

Galima tai apibūdinti keliomis formulėmis:

„dvasingumas be askezės“;

„joga be etikos“;

„meditacija be disciplinos“.

Šios formulės nėra skirtos paneigti šiuolaikinės jogos ar meditacijos naudą. Jos apibūdina reiškinį, kai iš religinės tradicijos paimama technika, tačiau pašalinama didžioji dalis jos moralinio, filosofinio ir asketinio konteksto.

4.3. Religinės simbolikos komercializavimas

Komercinėje kultūroje religinis simbolis gali būti atskirtas nuo jo pirminės reikšmės ir paverstas prekės ženklu.

Mandala gali tapti interjero dekoracija. Meditacija – produktyvumo didinimo technika. Joga – kūno formavimo industrijos dalimi. „Karma“ – buitiniu posakiu apie sėkmę arba nesėkmę. „Čakros“ ir „energijos“ – reklamine terminologija įvairiausioms paslaugoms parduoti.

Tokiu būdu religinių sąvokų reikšmė palaipsniui keičiasi.

Tai, kas tradicinėje sistemoje buvo susiję su disciplina, religine doktrina, moraliniais įsipareigojimais ir ilgalaike praktika, gali būti pateikiama kaip greitai įsigyjama asmeninė patirtis.

Šio proceso kraštutine forma tampa pažadas, kad žmogus gali nusipirkti ne tik paslaugą, bet ir „transformaciją“, „aukštesnę sąmonę“, „energijos pakėlimą“ arba net „nušvitimą“.

4.4. Seksualizuota neotantra

Ypatingo dėmesio verta Vakaruose susiformavusi vadinamosios **neotantros** aplinka.

Istorinės tantrinės tradicijos yra sudėtingos religinės sistemos, todėl būtų klaidinga jas sutapatinti su šiuolaikiniais seksualiniais seminarais.

Tačiau komercinėje Vakarų aplinkoje žodis „tantra“ neretai pradėtas vartoti seksualinėms praktikoms, intymumo seminarams ir įvairioms kūno bei seksualinio susijaudinimo technikoms reklamuoti.

Tokioje aplinkoje atsiranda terminai:

- „seksualinė energija“;
- „energetinis orgazmas“;
- „seksualinis išsilaisvinimas“;
- „tantrinis masažas“;
- „seksualinės energijos transformacija“;
- „energetinis ryšys“.

Problema atsiranda tada, kai religinė arba pseudoreliginė terminologija pradeda maskuoti paprastą seksualinę praktiką arba sudaro autoriteto santykį, kuriame „mokytojas“ įgyja neproporcingą galią mokinio atžvilgiu.

Tokioje situacijoje būtina kelti sutikimo, manipuliacijos ir galimo seksualinio išnaudojimo klausimus.

4.5. Rytietiška terminologija kaip seksualinių praktikų pakuotė

Mano tyrimui šis reiškinys svarbus dėl terminologijos.

Seksualinis dirgiklis gali būti vadinamas „energija“.

Fiziologinis susijaudinimas – „energetiniu pabudimu“.

Emocinė reakcija – „rezonansu“.

Kūno pojūčiai – „vibracijomis“.

Tokiu būdu fiziškai ir psichologiškai konkretūs reiškiniai gali būti aprašomi miglota metafizine kalba.

Būtent todėl šiame pareiškime reikalauju aiškiai atskirti šias kategorijas.

Jeigu kalbame apie fizines vibracijas – jas teoriškai galima matuoti.

Jeigu kalbame apie garsą – galima analizuoti jo dažnį, amplitudę ir spektrą.

Jeigu kalbame apie farmakologinę medžiagą – galima tirti jos cheminę sudėtį.

Jeigu kalbame apie seksualinį poveikį – galima nagrinėti konkrečius veiksmus, aplinkybes ir sutikimo buvimą arba nebuvimą.

Žodis „energija“ neturi tapti priemone, leidžiančia išvengti klausimo, **kas konkrečiai fiziškai arba psichologiškai buvo daroma žmogui**.

4.6. Ošo (Bhagwan Shree Rajneesh) judėjimas kaip charakteringas pavyzdys

Vienas iš žinomiausių XX amžiaus pavyzdžių, kuriuos nagrinėjau savo ankstesniuose tekstuose, yra Bhagwan Shree Rajneesh, vėliau plačiai žinomo Ošo vardu, judėjimas.

Šis pavyzdys man svarbus ne todėl, kad jis galėtų reprezentuoti induizmą. Priešingai – būtent jo netapatinimas su klasikine Indijos religine tradicija yra esminis.

Rajneesh judėjime buvo derinamos įvairios Rytų religijų sąvokos, vakarietiškos psichologijos elementai, meditacinės technikos, charizmatinio lyderio autoritetas ir seksualinio išsilaisvinimo idėjos.

Tokio pobūdžio judėjimas parodo, kaip Vakarų aplinkoje galėjo susiformuoti visiškai naujas reiškinys, naudojantis Rytų terminologiją, tačiau veikiantis pagal modernios charizmatinės organizacijos principus.

Rajneeshpuram bendruomenės Oregone istorija taip pat parodė, kad iš pažiūros „dvasinis“ judėjimas gali tapti teisėsaugos institucijų dėmesio objektu. Su judėjimo vadovybės nariais buvo siejamos sunkios nusikalstamos veikos, o pats Rajneesh Jungtinėse Valstijose susidūrė su federalinėmis imigracijos bylomis ir 1985 metais išvyko iš šalies po teisinio susitarimo.

Šį pavyzdį pateikiu dėl vienos labai konkrečios priežasties: **religinė arba „dvasinė“ organizacijos retorika savaime nėra garantija, kad jos viduje negali vykti manipuliacijos, piktnaudžiavimas valdžia arba nusikalstama veikla**.

Todėl vertinant neįprastus reiškinius reikia tirti ne organizacijos deklaruojamą filosofiją, o konkrečius jos narių veiksmus.

4.7. New Age kaip mišri komercinė aplinka

New Age nėra viena centralizuota religija ar viena organizacija.

Tai plati ir labai nevienalytė kultūrinė aplinka, kurioje skirtingais laikotarpiais susimaišė įvairūs elementai:

- vakarietiška ezoterika;
- astrologija;
- Rytų religijų sąvokos;
- joga ir meditacija;
- alternatyvios gydymo praktikos;
- „energijų“ ir „vibracijų“ teorijos;
- saviugdos psichologija;

- komerciniai seminarai;
- seksualizuotos dvasinės praktikos.

Todėl būtų neteisinga visus New Age aplinkai priskiriamus žmones arba organizacijas vadinti destruktyviomis sektomis.

Tačiau būtent tokios labai mišrios ir sunkiai apibrėžiamos aplinkos gali sudaryti sąlygas veikti ir atskiriems charizmatiniams lyderiams, komercinėms grupėms ar destruktyviems judėjimams.

Šioje vietoje atsiranda svarbi sąvoka – **destruktyvi sekta arba destruktyvus kultas**.

Šiame pareiškime šį terminą vartosiu ne kaip bendrą įžeidžiantį pavadinimą netradicinei religijai, bet kaip aprašomąją sąvoką grupėms, kuriose gali pasireikšti tokie požymiai kaip:

- charizmatinio lyderio nekontroliuojama valdžia;
- intensyvus narių elgesio kontroliavimas;
- manipuliaciniai psichologiniai metodai;
- žmogaus socialinės aplinkos kontrolė;
- finansinis išnaudojimas;
- seksualinis išnaudojimas;
- bauginimas arba spaudimas;
- grupės interesų iškėlimas aukščiau asmens teisių ir laisvės.

Tokie požymiai turi būti nustatomi pagal konkrečius veiksmus ir įrodymus, o ne vien pagal organizacijos neįprastą tikėjimą.

4.8. Reikšmė mano keliamai hipotezei

Šis istorinis ekskursas yra tiesiogiai susijęs su mano pareiškimo logika.

Jis parodo, kad XX amžiaus antrojoje pusėje realiai susiformavo aplinka, kurioje galėjo susijungti keli anksčiau atskiri reiškiniai:

- religinė ir ezoterinė terminologija;
- charizmatinis autoritetas;
- psichologinės technikos;

- pakitusios sąmonės būsenų paieškos;
- seksualinis eksperimentavimas;
- komercinis interesas;
- ir modernios technologijos.

Tai savaime neįrodo, kad mano atžvilgiu veikė tokio pobūdžio organizacija.

Tačiau mano daugelį metų patirti ir toliau šiame pareiškime aprašomi įvykiai paskatino mane kelti hipotezę, ar už jų negalėtų būti asmenys arba grupė, naudojantys kai kuriuos panašius manipuliavimo, seksualinio poveikio ar pseudodvasinės terminologijos elementus.

Todėl galutinį atsakymą turi duoti ne mano teorinės interpretacijos, bet konkrečių aplinkybių tyrimas.

Jeigu mano hipotezė klaidinga, objektyvus tyrimas turėtų tai parodyti.

Jeigu ji bent iš dalies teisinga, turi būti nustatyta, **kas konkrečiai veikė, kokias priemones naudojo, kokiu tikslu tai darė ir ar jų veiksmuose yra nusikalstamos veikos požymių**.

5. Pseudoinduistiniai ir neorytietiški judėjimai Vakaruose nuo XX a. septintojo dešimtmečio

Norint suprasti, kodėl XX amžiaus antrojoje pusėje Vakarų visuomenėje taip sparčiai išplito įvairūs neorytietiški, pseudoreliginiai, ezoteriniai ir charizmatiniai judėjimai, būtina atsižvelgti į to laikotarpio istorinę aplinką.

Šiame skyriuje sąvoką **„pseudoinduistinis“** vartoju siaura prasme – ne autentiškoms induizmo tradicijoms apibūdinti, bet tiems naujiems judėjimams ir komercinėms praktikoms, kurie selektyviai perėmė induizmo terminologiją, simbolius ar atskiras praktikas, tačiau jas iš esmės transformavo pagal Vakarų visuomenės poreikius.

Šis skirtumas yra svarbus visam mano pareiškimui. Kritikuoju ne induizmą, budizmą ar kitas istorines Azijos religijas, bet konkretų reiškinį: **religinės terminologijos panaudojimą naujoms psichologinėms, komercinėms ir kai kuriais atvejais seksualizuotoms praktikoms legitimuoti**.

5.1. Pokario Vakarų visuomenė ir egzistencinis nesaugumas

Po Antrojo pasaulinio karo Vakarų pasaulis atsidūrė paradoksalioje situacijoje.

Viena vertus, prasidėjo spartus ekonomikos, mokslo, medicinos ir technologijų vystymasis. Didėjo vartojimas, kilo gyvenimo lygis, atsirado naujos komunikacijos ir pramogų formos.

Kita vertus, žmonija pirmą kartą istorijoje susidūrė su realia technologine galimybe per labai trumpą laiką sunaikinti didelę civilizacijos dalį.

Branduolinio ginklo atsiradimas, Hirosimos ir Nagasakio patirtis, Šaltasis karas, ginklavimosi varžybos ir nuolatinė branduolinio konflikto grėsmė sukūrė naują psichologinį foną.

Mirtis tapo ne vien individualia žmogaus egzistencijos problema. Ji tapo potencialia **masinės technologinės katastrofos** problema.

Ši aplinkybė yra svarbi mano anksčiau aptartai Eroso ir Tanato interpretacinei schemai. Branduolinio sunaikinimo grėsmės fone dalis jaunosios kartos ieškojo radikaliai kitokio gyvenimo būdo, alternatyvios kultūros ir naujų sąmonės patirčių.

5.2. 1960-ųjų kontrkultūra ir seksualinė revoliucija

XX amžiaus septintajame dešimtmetyje JAV ir Vakarų Europoje sparčiai vystėsi kontrkultūra.

Ji buvo susijusi su labai skirtingais reiškiniais: protestais prieš karą, jaunimo maištu prieš tradicines institucijas, nauja muzika, alternatyviomis bendruomenėmis, eksperimentais su narkotinėmis ir psichoaktyviosiomis medžiagomis bei seksualinės moralės

pokyčiais.

Seksualinė revoliucija tapo viena ryškiausių šio proceso dalių.

Buvo kritikuojamos ankstesnės seksualinio elgesio normos, tradicinės šeimos modeliai ir religiniai apribojimai. Seksualinis „išsilaisvinimas“ kai kuriose kontrkultūros aplinkose pradėtas suvokti ne tik kaip privataus gyvenimo klausimas, bet ir kaip žmogaus išlaisvinimo iš tradicinės visuomenės priemonė.

Būtent šioje aplinkoje seksualumas galėjo susijungti su politika, psichologija, religiniu eksperimentavimu ir pakitusių sąmonės būsenų paieškomis.

Tai ypač svarbu analizuojant vėliau atsiradusius charizmatinius judėjimus, kuriuose seksualinis elgesys kartais buvo pateikiamas kaip „išsilaisvinimo“, „terapijos“, „energijos transformacijos“ arba „dvasinio augimo“ dalis.

5.3. Rytų religinių simbolių paplitimas Vakaruose

Tuo pačiu metu Vakarų jaunimas pradėjo intensyviai domėtis Indija, budizmu, joga, meditacija ir kitomis Azijos tradicijomis.

Rytų simbolika tapo matoma muzikoje, literatūroje, jaunimo subkultūrose ir alternatyvioje dvasinėje aplinkoje.

Tačiau šis procesas turėjo dvi skirtingas kryptis.

Vieni žmonės iš tikrųjų studijavo konkrečias religines tradicijas, jų tekstus, etiką ir praktikas.

Kiti perėmė tik pavienius elementus:

- meditaciją;
- mantras;
- jogos pratimus;
- „karmos“ sąvoką;
- guru autoriteto modelį;
- tantrinę terminologiją;
- įvairius „energijos“ ir „sąmonės“ aiškinimus.

Atskyrus šiuos elementus nuo pirminio religinio konteksto, tapo įmanoma juos laisvai jungti su vakarietiška psichologija, seksualine revoliucija, psichodeline kultūra ir komercinėmis paslaugomis.

Taip pradėjo formuotis tai, ką šiame pareiškime vadinu **neorytietiška arba pseudorytietiška aplinka**.

5.4. Psichodelinė kultūra

Kitas esminis šio laikotarpio reiškinys buvo psichodelinė kultūra.

1960–1970-aisiais didelį kultūrinį rezonansą įgijo tokios psichoaktyviosios medžiagos kaip:

- LSD;
- meskalinas;
- psilocibinas.

Jos buvo siejamos su vadinamuoju „sąmonės išplėtimu“, neįprastais jutiminiais išgyvenimais ir pakitusiomis sąmonės būsenomis.

Mano nagrinėjamos problemos požiūriu svarbus ne vien pats narkotinių ar psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo faktas.

Svarbus platesnis principas: **žmogaus sąmonės būseną pradėta traktuoti kaip reiškinį, kurį galima kryptingai keisti naudojant išorinį stimulą**.

Šis stimulas galėjo būti cheminis, tačiau vėliau panaši logika buvo taikoma ir kitoms priemonėms – muzikai, ritmui, meditacijai, kvėpavimo technikoms, intensyviems grupiniams ritualams ir audiovizualinei stimuliacijai.

5.5. Pakitusios sąmonės būsenos ir manipuliacijos problema

Pati pakitusi sąmonės būsena nėra nusikaltimas ir savaime nereiškia, kad žmogumi manipuliuojama.

Tačiau problema atsiranda tada, kai tokia būsena sukeliama arba išnaudojama kito asmens interesais.

Jeigu žmogaus kritinis vertinimas susilpnėja dėl psichoaktyviosios medžiagos, miego trūkumo, intensyvaus emocinio spaudimo, monotoninio ritualo ar kitų veiksnių, gali padidėti jo priklausomybė nuo grupės arba autoritetingo lyderio.

Todėl nagrinėjant destruktyvias sektas ir charizmatinius kultus svarbu analizuoti ne jų neįprastą tikėjimą, bet konkrečius **elgesio kontrolės ir priklausomybės formavimo metodus**.

Tai gali būti:

- informacijos kontrolė;
- žmogaus izoliavimas nuo ankstesnės socialinės aplinkos;
- intensyvūs ir ilgai trunkantys ritualai;
- miego ribojimas;

- grupinis spaudimas;
- kaltės ir baimės naudojimas;
- absoliutaus lyderio autoriteto formavimas;
- seksualinių ribų keitimas lyderio arba grupės naudai.

Būtent tokie konkretūs metodai leidžia atskirti religijos laisvės klausimą nuo galimo žmogaus išnaudojimo.

5.6. Guru ir charizmatinio lyderio fenomenas

Kartu su susidomėjimu Rytų religijomis Vakaruose išpopuliarėjo ir **guru** figūra.

Autentiškose Indijos tradicijose mokytojo ir mokinio santykis turi konkretų religinį bei kultūrinį kontekstą.

Tačiau perkeltas į XX amžiaus Vakarų visuomenę šis modelis kai kuriais atvejais įgijo kitokią formą.

Charizmatinis lyderis galėjo pradėti pretenduoti į ypatingą dvasinį autoritetą ir reikalauti iš pasekėjų ne tik religinio pasitikėjimo, bet ir absoliutaus paklusnumo.

Jeigu tokio autoriteto nekontroliuoja jokios išorinės institucijos, atsiranda struktūrinė piktnaudžiavimo rizika.

Ypač pavojinga situacija susidaro tada, kai lyderis pats pradeda nustatinėti, kas jo pasekėjams yra „dvasinis augimas“, „išsilaisvinimas“, „terapija“ arba „seksualinių blokų pašalinimas“.

Tokiu atveju seksualinis elgesys gali būti pateikiamas kaip dvasinė pareiga.

5.7. Seksualumas kai kuriuose naujuose dvasiniuose judėjimuose

Svarbu pabrėžti: seksualinis išnaudojimas nėra būdingas visoms naujoms religinėms grupėms, kaip ir ne visos alternatyvios dvasinės praktikos yra destruktyvios.

Tačiau istorijoje egzistuoja pakankamai atvejų, kai charizmatinėse arba uždarose grupėse religinis autoritetas buvo naudojamas seksualinėms riboms pažeisti.

Mano nagrinėjamam klausimui svarbus pats mechanizmas.

Jeigu lyderis arba grupė įtikina žmogų, kad seksualinis veiksmas:

- jį „išlaisvins“;
- pašalins jo „blokus“;
- pakels jo „vibracijas“;
- perduos jam „energiją“;

- yra būtinas jo dvasiniam augimui,

religinė terminologija gali tapti psichologinio spaudimo priemone.

Tada iškyla esminis klausimas: **ar žmogaus sutikimas buvo iš tikrųjų laisvas?**

5.8. Dvasinių praktikų komercializacija

Kitas svarbus etapas buvo alternatyvaus dvasingumo virtimas rinka.

Guru, meditacija, joga, „tantra“, įvairūs seminarai ir asmeninės transformacijos programos palaipsniui tapo prekėmis bei paslaugomis.

Šioje rinkoje galioja tokia pati ekonominė taisyklė kaip ir kitose vartojimo srityse: reikia pritraukti klientą, išlaikyti jo dėmesį ir paskatinti jį grįžti.

Todėl gali atsirasti vis intensyvesnių patirčių poreikis.

Paprastos meditacijos nebepakanka – siūloma „gilesnė transformacija“.

Įprasto seminaro nebepakanka – siūloma „sąmonės revoliucija“.

Paprastos kūno praktikos nebepakanka – atsiranda „seksualinės energijos pažadinimas“.

Tokiu būdu dvasinė praktika gali būti palaipsniui pertvarkyta pagal **vartojimo ir malonumo intensyvinimo logiką**.

5.9. Nuo kontrkultūros į masinę kultūrą

Tai, kas 1960-aisiais buvo kontrkultūra, vėliau iš dalies tapo masinės kultūros dalimi.

Meditacija pateko į mobiliąsias programėles.

Joga – į sporto ir sveikatingumo industriją.

Ezoterinė terminologija – į socialinius tinklus.

Psichodelinė estetika – į reklamą ir muzikinius vaizdo klipus.

„Vibracijos“, „energija“, „rezonansas“ ir panašios sąvokos tapo kasdienės populiariosios kalbos dalimi.

Seksualinio išsilaisvinimo idėjos taip pat tapo viena iš masinės pramogų kultūros temų.

Todėl tarp 1960-ųjų kontrkultūros ir dabartinės skaitmeninės kultūros egzistuoja tam tikras istorinis tęstinumas – ne kaip vienas sąmoningai organizuotas procesas, bet kaip **idėjų, simbolių, technologijų ir vartojimo modelių evoliucija**.

5.10. Reikšmė šiam pareiškimui

Šį istorinį kontekstą pateikiu todėl, kad mano toliau aprašomoje asmeninėje istorijoje kartojasi kelios sąvokos ir reiškiniai, kurie egzistuoja ir minėtoje kultūrinėje aplinkoje:

- „vibracijos“;

- seksualinio susijaudinimo stimuliavimas;
- pasikartojantys dirgikliai;
- galimas sąlyginio reflekso formavimas;
- seksualumo susiejimas su konkrečiais vardais arba vaizdiniais;
- galimas psichologinis poveikis;
- žmogaus seksualinės reakcijos kontrolės problema.

Šis istorinis panašumas savaime neįrodo, kad mano atžvilgiu **veikė sekta**, religinis judėjimas ar konkreti organizuota grupė.

Tačiau jis leidžia suformuluoti tyrimui svarbų klausimą: **ar mano aprašomuose įvykiuose gali būti naudojami metodai, turintys panašumų su manipuliacinėmis praktikomis, kurios istoriškai buvo naudojamos kai kuriose destruktyviose charizmatinėse grupėse arba vėliau komercializuotose psichologinėse ir seksualinėse praktikose?**

Atsakymas į šį klausimą negali būti grindžiamas vien kultūrinėmis analogijomis.

Jis turi būti nustatytas tiriant konkrečius asmenis, konkrečias vietas, konkrečius veiksmus, technines galimybes ir objektyvius duomenis.

6. XX a. septintojo–aštuntojo dešimtmečių psichodelinė epocha

Ankstesniuose skyriuose aprašyti procesai ypač ryškiai susijungė XX amžiaus septintajame ir aštuntajame dešimtmečiuose. Tai buvo laikotarpis, kai Vakarų visuomenėje vienu metu vyko seksualinė revoliucija, jaunimo kontrkultūros plėtra, eksperimentai su psichoaktyviosiomis medžiagomis, susidomėjimas Rytų religijomis, naujų religinių judėjimų atsiradimas ir radikalūs populiariosios muzikos bei vizualinės kultūros pokyčiai.

Šį laikotarpį savo tyrime vadinu **psichodeline epocha**.

Mano nagrinėjamai problemai ji svarbi pirmiausia todėl, kad tuo metu Vakarų kultūroje labai išpopuliarėjo pati idėja, jog žmogaus suvokimą, emocinę būseną ir sąmonės būseną galima kryptingai keisti išoriniais stimulais.

6.1. Psichodelikai kaip didelio masto kultūrinis eksperimentas

LSD, meskalinas ir psilocibinas tapo ne tik farmakologijos ar medicinos tyrimų objektu. Jie pateko į jaunimo kontrkultūrą, muziką, literatūrą, meną ir alternatyvaus dvasingumo aplinką.

Buvo kalbama apie „sąmonės išplėtimą“, įprastų suvokimo ribų peržengimą ir galimybę pasiekti neįprastas psichologines ar tariamai dvasines būsenas.

Tačiau kultūriniu požiūriu svarbiausia buvo pati paradigma:

žmogaus įprastą sąmonės būseną galima pakeisti išoriniu poveikiu.

Cheminė medžiaga buvo tik viena tokio poveikio priemonė.

Ilgainiui eksperimentavimas su žmogaus būsena apėmė ir muziką, ritmą, šviesą, kvėpavimo technikas, grupinius ritualus, meditaciją bei įvairias audiovizualines priemones.

6.2. Pakitusios sąmonės būsenos

Pakitusios sąmonės būsenos gali būti labai įvairios ir atsirasti skirtingomis aplinkybėmis.

Todėl šiame pareiškime pats terminas **„pakitusi sąmonės būsena“** neturi būti suprantamas kaip savaime patologinis ar nusikalstamas reiškinys.

Mane domina visai kitas klausimas: ar žmogaus suvokimo būsenos pakeitimas gali būti panaudotas manipuliacijai?

Istorinė destruktyvių grupių ir charizmatinių kultų analizė rodo, kad vertinant tokius reiškinius reikia nagrinėti ne vien naudojamą ideologiją, bet ir aplinką, kurioje žmogus priima sprendimus.

Jeigu vienu metu naudojamas stiprus emocinis sužadinimas, grupinis spaudimas, ritualas, kartojimas, seksualinė stimuliacija, autoritetingo lyderio įtaiga ir kitos priemonės, žmogaus elgesys gali būti veikiamas visiškai kitaip negu įprastoje kasdienėje situacijoje.

6.3. Įtaigumas ir grupiniai procesai – mano tyrimo hipotezė

Savo tyrime keliu hipotezę, kad tam tikros intensyvios sensorinės ir grupinės aplinkos gali būti naudojamos žmogaus dėmesiui nukreipti ir tam tikroms asociacijoms sustiprinti.

Čia būtina labai aiški riba.

Aš neteigiu, kad muzika, ritmas ar vaizdas gali mechaniškai „užprogramuoti“ žmogų ir panaikinti jo valią.

Mano keliama hipotezė yra siauresnė: **pasikartojantys stimulai, emocinis sužadinimas ir tam tikras kontekstas gali būti naudojami asociacijoms bei sąlyginiams ryšiams formuoti**.

Tai ypač aktualu, jeigu vienu metu kartojamas konkretus žodis, vardas, vaizdas arba seksualinis stimulas.

Vėliau šiame pareiškime aprašysiu, kodėl būtent tokį mechanizmą pradėjau įtarti analizuodamas savo patirtį nuo 2016 metų.

6.4. Seksualinė revoliucija ir psichodelinė kultūra

Psichodelinė epocha sutapo su seksualine revoliucija.

Šie du reiškiniai nebuvo tapatūs, tačiau tam tikrose kontrkultūros aplinkose jie susijungė.

Seksualinis išsilaisvinimas, psichoaktyviosios medžiagos, alternatyvios bendruomenės, naujos religinės idėjos ir eksperimentinis menas galėjo egzistuoti toje pačioje socialinėje erdvėje.

Tai sukūrė aplinką, kurioje seksualumas galėjo būti suvokiamas ne vien kaip privatus dviejų žmonių santykis, bet ir kaip:

- grupinės tapatybės elementas;
- maišto prieš tradicinę moralę simbolis;
- ritualo dalis;
- psichologinio „išsilaisvinimo“ priemonė;
- kai kuriuose judėjimuose – tariama „dvasinė praktika“.

Būtent paskutinis aspektas yra svarbus analizuojant seksualinio išnaudojimo riziką charizmatinėse grupėse.

Jeigu lyderis pats apibrėžia seksualinį elgesį kaip „terapiją“, „iniciaciją“ arba „dvasinį išsilaisvinimą“, gali būti iškreipta pati laisvo sutikimo samprata.

6.5. Muzika, ritmas ir ritualas

Muzika nuo seniausių laikų buvo ritualo dalis.

Tačiau XX amžiuje technologijos leido sukurti visiškai naują akustinę aplinką: didelės galios garso sistemas, elektroninius instrumentus, sintezatorius, ilgai kartojamus ritminius ciklus ir masines muzikines erdves.

Ritmas turi akivaizdų poveikį žmogaus elgesiui – žmonės pagal jį juda, šoka ir sinchronizuoja savo veiksmus.

Masiniame renginyje prie muzikos prisideda:

- minios elgesys;
- apšvietimas;
- vizualiniai efektai;
- pasikartojantis ritmas;
- didelis garso slėgis;
- fizinis nuovargis;
- kartais – psichoaktyviosios medžiagos.

Visa tai sukuria intensyvią sensorinę aplinką.

Tačiau ir čia būtina vengti nepagrįstos išvados: pats koncertas, ritminė muzika ar šokis nėra „sąmonės kontrolė“.

Mano tyrimui svarbu tai, kad XX amžiuje buvo sukurta techninė galimybė labai tiksliai projektuoti žmogaus **audiovizualinę aplinką**.

6.6. Vaizdas kaip poveikio dalis

Tas pats procesas vyko vizualinėje kultūroje.

Psichodeliniame mene plačiai naudotos intensyvios spalvos, geometriniai raštai, optinės iliuzijos, greitai besikeičiantys vaizdai ir simbolių kombinacijos.

Vėliau daugelis šių principų persikėlė į muzikinius vaizdo klipus, reklamą, klubų kultūrą, kompiuterinius žaidimus ir skaitmeninę mediją.

Svarbiausia čia yra ne konkretus simbolis, bet kombinacija:

garsas + ritmas + vaizdas + kartojimas + emocinis kontekstas.

Būtent tokia kombinacija vėliau tapo įprasta reklamos ir skaitmeninių pramogų priemone.

6.7. Filmas „Conan the Barbarian“ kaip kulto archetipų meninė interpretacija

Kaip vieną iš populiariosios kultūros pavyzdžių savo ankstesniuose tekstuose nagrinėjau 1982 metų filmą *Conan the Barbarian*.

Šio filmo nelaikau istoriniu šaltiniu ar įrodymu apie realių organizacijų veiklą.

Man jis įdomus kaip **meninė tam tikrų kulto archetipų interpretacija**.

Filme Thulsa Doom vadovauja religiniam kultui. Jo valdžia grindžiama ne vien fizine jėga. Jis vaizduojamas kaip charizmatinis lyderis, gebantis savo pasekėjams sukurti absoliutaus autoriteto įspūdį.

Jo aplinkoje matome:

- kulto hierarchiją;
- ritualus;
- seksualizuotą aplinką;
- masinį paklusnumą;
- lyderio sudievinimą;
- individualios valios pajungimą grupei.

Todėl šį filmą galima skaityti kaip meninę istoriją apie charizmatinės valdžios pavojų.

6.8. Gyvatės žynio simbolis

Thulsa Doom personažas glaudžiai susijęs su gyvatės simbolika.

Gyvatė Vakarų kultūroje turi daugybę skirtingų reikšmių, todėl jos negalima redukuoti į vieną interpretaciją.

Tačiau šiame konkrečiame filme ji padeda sukurti svetimos, uždaros ir pavojingos religinės galios vaizdinį.

Svarbiausia yra ne pati gyvatė.

Svarbiausias yra santykis:

charizmatinis lyderis → absoliutus autoritetas → pasekėjų paklusnumas.

Tai jau yra ne fantastikos, bet ir realių destruktyvių grupių tyrimams aktuali struktūra.

6.9. Hipnozės ir absoliutaus paklusnumo meninis vaizdinys

Filme lyderio valdžia pateikiama beveik kaip hipnotinė.

Žmogus gali būti pasirengęs vykdyti jo nurodymą net tada, kai toks veiksmas prieštarauja elementariam savisaugos instinktui.

Žinoma, tai yra meninis hiperbolizavimas.

Realiame gyvenime žmogaus paklusnumo mechanizmai paprastai yra daug sudėtingesni ir gali būti susiję su ilgalaikiu socialiniu spaudimu, priklausomybe nuo grupės, autoriteto formavimu, baime, izoliacija ir kitais veiksniais.

Tačiau meno kūrinys labai aiškiai parodo patį principą: **pavojinga tampa tokia sistema, kurioje žmogus atsisako savarankiško sprendimo ir perduoda jį nekontroliuojamam autoritetui**.

6.10. Kanibalizmas kaip žmogaus „vartojimo“ metafora

Filme naudojama ir groteskiška žmogaus kūno vartojimo simbolika.

Savo ankstesniuose tekstuose ją interpretavau pirmiausia metaforiškai.

Destruktyvi sistema gali „vartoti“ žmogų ir be tiesioginio fizinio kanibalizmo.

Ji gali vartoti:

- jo darbą;
- pinigus;
- seksualumą;
- socialinius ryšius;
- kūną;
- laiką;
- lojalumą.

Žmogus tokiu atveju nustoja būti savarankišku subjektu ir tampa **ištekliumi sistemai**.

Ši metafora yra aktuali ne vien religinių sektų analizei. Ji gali būti taikoma bet kokiai uždarai struktūrai, kurioje organizacijos arba lyderio interesai sistemingai iškeliami aukščiau žmogaus orumo ir teisių.

6.11. Nuo cheminių medžiagų ir ritualo prie medijų

Psichodelinės epochos kultūrinis palikimas neišnyko kartu su 1960-aisiais.

Pasikeitė technologijos.

Anksčiau intensyviai patirčiai galėjo būti naudojama psichoaktyvioji medžiaga, gyvas ritualas, koncertas arba charizmatinis guru.

Šiuolaikinėje skaitmeninėje aplinkoje atsirado:

- elektroninė muzika;
- galingos žemųjų dažnių garso sistemos;
- skaitmeninis vaizdo montažas;
- virtualioji realybė;
- papildytoji realybė;
- algoritmiškai parenkamas turinys;
- socialinių tinklų rekomendacijų sistemos;
- individualiai pritaikytas audiovizualinis turinys.

Todėl klausimas apie žmogaus būsenos keitimą persikėlė į kitą technologinį lygmenį.

Dabar galima projektuoti ne vien atskirą garsą ar vaizdą, bet visą individualizuotą sensorinę aplinką.

6.12. Nuo psichodelinės kultūros prie dėmesio ekonomikos

Šiuolaikinė reklama ir socialiniai tinklai paprastai nesiekia mistinio „proto valdymo“.

Jų ekonominė užduotis daug paprastesnė: **patraukti dėmesį, kuo ilgiau jį išlaikyti ir paskatinti žmogų atlikti tam tikrą veiksmą**.

Tam naudojamas kartojimas, muzika, seksualizuoti vaizdai, emociniai stimulai ir personalizuotos rekomendacijos.

Todėl istoriškai matome įdomų perėjimą:

> psichodelinis eksperimentas → sensorinės aplinkos projektavimas → masinė audiovizualinė kultūra → algoritmiškai personalizuota skaitmeninė aplinka.

Tai nereiškia, kad visi šie reiškiniai yra vieno sąmoningo projekto dalis.

Kalbu apie technologinę ir kultūrinę evoliuciją.

6.13. Jeffrey Epstein byla kaip svarbus šiuolaikinis kontrapunktas

Kalbant apie seksualumą, pinigus, socialinę galią ir galimą žmogaus išnaudojimą, negalima nepaminėti Jeffrey Epstein bylos.

Šį atvejį pateikiu ne kaip „elito sąmokslo“ įrodymą ir juo labiau ne kaip įrodymą, susijusį su mano paties patirtais įvykiais.

Jis svarbus dėl daug siauresnės priežasties: tai yra konkretus šiuolaikinis pavyzdys, parodantis, kad didelis turtas, socialiniai ryšiai ir kontaktai su įtakingais žmonėmis savaime neapsaugo nuo galimybės, kad už išoriškai privilegijuoto gyvenimo egzistuoja sunkus seksualinis išnaudojimas.

2019 metais Jungtinių Amerikos Valstijų federaliniai prokurorai Epsteinui pateikė kaltinimus dėl nepilnamečių seksualinio išnaudojimo ir prekybos žmonėmis seksualinio išnaudojimo tikslais. Federaliniame kaltinime buvo aprašytas mechanizmas, pagal kurį nepilnametės merginos būdavo verbuojamos seksualiniams veiksmams, joms mokami pinigai, o kai kurioms buvo mokama ir už kitų merginų pritraukimą.

Byloje buvo kalbama apie dešimtis nepilnamečių aukų.

Todėl Epstein atvejis yra naudingas metodologinis perspėjimas teisėsaugai: **neįprastas arba iš pirmo žvilgsnio sunkiai tikėtinas seksualinio išnaudojimo mechanizmas neturi būti automatiškai atmetamas vien todėl, kad jame minimi turtingi, socialiai įtakingi ar gerus ryšius turintys žmonės**.

Kartu būtina laikytis priešingo principo: vien pažintis, nuotrauka, socialinis kontaktas ar buvimas toje pačioje aplinkoje savaime neįrodo žmogaus dalyvavimo nusikaltime. Kiekvieno konkretaus asmens atsakomybė turi būti grindžiama individualiais įrodymais.

Būtent tokio principo prašau laikytis ir nagrinėjant mano pareiškimą: **ne atmesti mano keliamą hipotezę dėl jos neįprastumo, bet ir nepriimti jos kaip iš anksto įrodyto fakto – ją patikrinti objektyviais ikiteisminio tyrimo metodais**.

7. Reklama kaip dėmesio valdymo aplinka

XX amžiaus antrojoje pusėje kartu su masinės žiniasklaidos, televizijos, reklamos industrijos ir vartotojiškos visuomenės plėtra keitėsi ir pats reklamos veikimo principas.

Ankstyvesnė reklama dažnai buvo orientuota į gana tiesioginį argumentavimą: buvo nurodoma prekės paskirtis, savybės, kaina, praktinė nauda ir priežastys, dėl kurių vartotojas turėtų ją pasirinkti.

Tačiau konkurencijai didėjant vien racionalaus argumento nepakako.

Verslui tapo ekonomiškai svarbu suprasti ne tik tai, *ką žmogus sąmoningai galvoja apie produktą*, bet ir tai, **kas pirmiausia patraukia jo dėmesį, kas išlieka atmintyje, kas sukelia emocinę reakciją ir kas galiausiai padidina tikimybę, kad žmogus pasirinks konkretų produktą**.

7.1. Verslo interesas tirti žmogaus suvokimą ir elgesį

Šis ekonominis interesas natūraliai skatino specialius vartotojų elgesio, reklamos efektyvumo, suvokimo, atminties ir dėmesio tyrimus.

Didelėms bendrovėms ir reklamos agentūroms buvo naudinga eksperimentiškai nustatyti:

- į kokį vaizdą žmogus pirmiausia atkreipia dėmesį;
- kokius garsus ir muzikinius fragmentus jis geriau prisimena;
- kiek kartų reikia pakartoti prekės ženklą;
- kokios emocijos geriausiai susiejamos su konkrečia preke;
- kaip reklamos ritmas ir montažas veikia dėmesį;
- kokie vaizdai skatina susidomėjimą;
- kokioje reklamos vietoje žmogus dažniausiai praranda dėmesį;
- kokios asociacijos didina produkto patrauklumą.

Čia nėra būtina ieškoti jokios konspiracijos.

Pats verslo interesas diktavo poreikį atlikti tokius tyrimus, nes net nedidelis reklamos efektyvumo padidėjimas masinėje rinkoje galėjo reikšti didelę finansinę naudą.

Todėl žmogaus dėmesys, atmintis, emocijos ir vartotojiškas elgesys palaipsniui tapo ne tik psichologijos tyrimo objektu, bet ir ekonomiškai vertingu ištekliumi.

7.2. Nuo racionalaus argumento prie pojūčio

Tobulėjant reklamos technologijoms vis didesnę reikšmę įgijo ne tiesioginis argumentas, o asociacija.

Reklama nebūtinai turi žmogui pasakyti:

„Pirk šią prekę, nes ji objektyviai geresnė.“

Ji gali sukurti visiškai kitokią struktūrą:

malonus vaizdas → muzika → emocinė reakcija → prekės ženklas → noras.

Produktas tokiu atveju susiejamas ne tiek su racionaliu argumentu, kiek su tam tikra būsena.

Automobilis gali būti siejamas su galia ir laisve.

Kosmetikos priemonė – su jaunyste ir seksualiniu patrauklumu.

Gėrimas – su draugyste ir švente.

Technologinis produktas – su statusu ir modernumu.

Taigi reklamuojama ne vien prekė.

Reklamuojama **emocija, gyvenimo būdas ir būsena, kurią vartotojui žadama susieti su preke**.

7.3. Vaizdas, garsas, reakcija ir noras

Šiuolaikinėje audiovizualinėje reklamoje ypač svarbi tampa kelių stimulų kombinacija:

vaizdas → garsas → reakcija → noras.

Žinoma, realus žmogaus suvokimas yra daug sudėtingesnis už šią schemą. Tačiau kaip funkcinis modelis ji padeda suprasti reklamos konstrukciją.

Vaizdas patraukia dėmesį.

Garsas ir muzika suteikia vaizdui emocinį toną.

Kartojimas sustiprina asociaciją.

Prekės ženklas susiejamas su jau sukurta emocine būsena.

Jeigu tokia kombinacija kartojama daug kartų, žmogus gali pradėti atpažinti prekės ženklą ir jausti jam tam tikrą emocinį palankumą net neprisimindamas kiekvienos anksčiau matytos reklamos.

7.4. Ritmas, tembras, kartojimas ir montažas

Garso panaudojimas reklamoje nėra atsitiktinis.

Svarbūs gali būti:

- muzikos tempas;
- ritmas;
- balso tembras;
- garsumo dinamika;
- trumpi pasikartojantys muzikiniai motyvai;
- garso ir vaizdo sinchronizacija.

Panašiai veikia ir vaizdo montažas.

Greitas kadrų keitimas gali sukurti intensyvumo įspūdį. Lėtas montažas gali būti naudojamas ramybės arba prabangos atmosferai. Muzikinis akcentas gali sutapti su prekės ženklo pasirodymu ekrane.

Todėl garsas, vaizdas ir montažas gali būti projektuojami kaip viena sistema.

7.5. Automatizuotų asociacijų formavimas

Žmogaus atmintis ir elgesys nėra grindžiami vien sąmoningais loginiais sprendimais.

Didelė kasdienio suvokimo dalis remiasi išmoktomis asociacijomis.

Jeigu tas pats ženklas nuolat rodomas kartu su malonia muzika, patraukliais žmonėmis, seksualizuotu vaizdu, humoru arba kitais teigiamais stimulais, gali būti siekiama sukurti asociaciją tarp produkto ir norimos emocinės reakcijos.

Šį principą galima schematiškai išreikšti taip:

$$\text{stimulas} + \text{emocinis kontekstas} + \text{kartojimas} \rightarrow \text{sustiprėjusi asociacija}.$$

Būtent galimybė eksperimentiškai tikrinti tokių asociacijų efektyvumą padarė vartotojų elgesio tyrimus ekonomiškai vertingus.

7.6. Poveikis iki sąmoningo priežasčių įvertinimo

Žmogus ne visada gali tiksliai paaiškinti, kodėl jam patinka konkretus prekės ženklas, muzikinis fragmentas, žmogaus veidas arba vizualinis stilius.

Tai nereiškia, kad kažkas „kontroliuoja jo protą“.

Tai reiškia daug paprastesnį dalyką: **emocinis ir perceptinis įvertinimas gali prasidėti anksčiau, negu žmogus sąmoningai suformuluoja savo pasirinkimo priežastis**.

Reklamos industrijai ši aplinkybė yra labai svarbi.

Jeigu galima paveikti pirmąjį įspūdį, dėmesį arba emocinę asociaciją, galima padidinti tikimybę, kad žmogus vėliau pasirinks būtent tą produktą.

Šiuolaikinėje skaitmeninėje aplinkoje šis procesas tapo dar tikslesnis, nes reklamos platformos gali analizuoti didelius vartotojų elgesio duomenų kiekius ir tikrinti skirtingas to paties pranešimo versijas.

7.7. Nuo masinės reklamos prie individualizuotos stimuliacijos

Tradicinė televizijos reklama tą patį pranešimą rodė milijonams žmonių.

Skaitmeninės technologijos pakeitė šią situaciją.

Dabar galima analizuoti individualaus vartotojo:

- peržiūrų istoriją;
- paspaudimus;
- paieškas;
- žiūrėjimo trukmę;
- reakcijas į skirtingą turinį;
- ankstesnį vartotojišką elgesį.

Todėl atsirado galimybė ne tik kurti stimulus, bet ir nuolat matuoti žmogaus reakciją į juos.

Šiuo požiūriu reklamos istorijoje įvyko esminis pokytis:

masinis pranešimas → elgesio matavimas → individualizuotas turinys → naujas reakcijos matavimas.

Susidaro grįžtamojo ryšio sistema.

7.8. Riba tarp įprastos reklamos ir galimos slaptos manipuliacijos

Šioje vietoje būtina nustatyti labai aiškią ribą, nes ji svarbi visam mano pareiškimui.

Įprasta reklama taip pat siekia paveikti žmogaus elgesį. Ji patraukia dėmesį, kuria asociacijas ir bando sukelti norą.

Tačiau iš to negalima daryti išvados, kad bet koks reklaminis poveikis yra prievarta arba „sąmonės programavimas“.

Mano keliama problema prasideda ten, kur hipotetinis poveikis peržengtų įprastos komunikacijos ribas ir būtų naudojamas **slaptai, sistemingai, individualiai prieš konkretų žmogų ir be jo sutikimo**, siekiant sukelti fiziologinę, seksualinę arba kitokią reakciją.

Tai yra dvi skirtingos kategorijos.

Pirmuoju atveju kalbame apie komercinį įtikinėjimą.

Antruoju hipotetiniu atveju reikėtų tirti, kokia konkreti priemonė buvo naudojama, kas ją naudojo, ar poveikis apskritai objektyviai egzistavo, kokį rezultatą buvo siekiama sukelti ir ar tokie veiksmai nepažeidė įstatymų.

Todėl reklamos ir vartotojų elgesio tyrimų istorija mano pareiškime pateikiama ne kaip įrodymas, kad prieš mane buvo panaudota slapta technologija.

Ji parodo kitą, daug siauresnį ir patikrinamą faktą: **egzistuoja ilgalaikis ekonominis interesas tirti žmogaus dėmesį, suvokimą, asociacijų formavimąsi ir elgesio reakcijas, o šių tyrimų rezultatai praktiškai naudojami komercinėje komunikacijoje.**

Klausimas, ar kai kurie panašūs principai galėjo būti neteisėtai pritaikyti mano toliau aprašomais konkrečiais atvejais, turi būti sprendžiamas jau ne kultūrinės analizės, bet objektyvaus tyrimo priemonėmis.

8. Psichoakustiniai mechanizmai

Šiame skyriuje pereinu nuo kultūrinio ir istorinio konteksto prie techninės problemos.

Kad mano pareiškime vartojamos sąvokos „garsas“, „vibracijos“, „žemieji dažniai“ ir „ritmas“ nebūtų suprantamos kaip ezoterinės metaforos, būtina trumpai paaiškinti realius fizinius ir psichoakustinius reiškinius, kuriuos galima išmatuoti, užregistruoti ir eksperimentiškai patikrinti.

Svarbiausias principas yra paprastas:

> jeigu egzistuoja fizinis poveikis, pirmiausia turi egzistuoti fiziškai registruojamas signalas arba kitas identifikuojamas poveikio šaltinis.

Todėl šiame pareiškime nekeliu reikalavimo teisėsaugos institucijoms priimti mano paaiškinimą kaip jau įrodytą faktą.

Priešingai, prašau patikrinti, ar mano aprašyti pojūčiai ir fiziologinės reakcijos apskritai gali būti objektyviai susieti su išoriniu akustiniu, vibraciniu, elektromagnetiniu ar kitokiu techniniu poveikiu.

8.1. Kas yra garsas

Fizikine prasme garsas yra mechaninis virpesys, sklindantis tamprioje terpėje.

Ore garso banga pasireiškia periodiniais slėgio pokyčiais.

Paprasčiausią periodinį signalą galima schematiškai užrašyti:

$$p(t) = A \sin(2\pi f t + \varphi),$$

kur:

- A – amplitudė;
- f – dažnis;
- t – laikas;
- φ – pradinė fazė.

Realus garsas paprastai nėra viena sinusoidė. Jis sudarytas iš daugelio skirtingų dažnių komponentų.

Todėl techninio tyrimo metu galima analizuoti garso spektrą ir nustatyti, kokie dažniai konkrečiu momentu buvo aplinkoje.

Tai jau yra ne subjektyvi interpretacija, o matavimo klausimas.

8.2. Dažnis ir žemo dažnio virpesiai

Dažnis matuojamas hercais (Hz).

Vienas hercas reiškia vieną virpesių ciklą per sekundę.

Žmogaus klausos diapazonas dažnai apytikriai nurodomas nuo maždaug 20 Hz iki 20 kHz, tačiau realus jautrumas priklauso nuo žmogaus, amžiaus, garso lygio ir kitų aplinkybių.

Ypač svarbūs mano hipotezei yra žemieji dažniai.

Esant pakankamam intensyvumui labai žemo dažnio virpesiai gali būti ne tik girdimi, bet ir suvokiami kaip fizinė vibracija.

Todėl būtina atskirti:

garso girdėjimą

ir

mechaninio virpesio jutimą kūnu.

Tai nėra tas pats reiškinys.

8.3. Infragarsas

Infragarsu paprastai vadinamos akustinės bangos, kurių dažnis yra žemesnis už maždaug 20 Hz.

Riba nėra absoliuti. Esant pakankamai dideliam garso slėgio lygiui žmogus gali suvokti ir labai žemo dažnio garsą.

Infragarsą gali generuoti įvairūs natūralūs ir techniniai šaltiniai:

- transporto priemonės;
- ventiliacijos sistemos;
- pramoniniai įrenginiai;
- dideli ventiliatoriai;
- varikliai;
- konstrukcijų vibracijos;
- galingos akustinės sistemos.

Todėl vien žemo dažnio pojūtis savaime neleidžia nustatyti jo šaltinio arba tikslo.

Tam reikalingi matavimai.

Jeigu būtų įtariamas tyčinis infragarso naudojimas, reikėtų nustatyti bent tris dalykus:

1. ar atitinkamas signalas objektyviai egzistuoja;

2. iš kur jis sklinda;

3. ar jo fizikiniai parametrai gali sukelti konkretų deklaruojamą poveikį.

8.4. Subharmonikos ir žemo dažnio komponentai

Sudėtingame garso signale gali egzistuoti pagrindinis tonas, harmonikos, subharmoniniai komponentai ir įvairūs moduliacijos produktai.

Sąvoka **subharmonika** neturi būti vartojama kaip bendras pavadinimas bet kokiam paslaptingam „žemam signalui“.

Techniniame tyrime reikia nustatyti konkretų dažnį, amplitudę, trukmę ir signalo struktūrą.

Šiuolaikinė skaitmeninė garso technologija leidžia generuoti labai sudėtingus signalus ir vienu metu naudoti daug dažnių komponentų.

Tačiau iš techninės galimybės sukurti tokį signalą savaime neišplaukia galimybė sukelti bet kokią pageidaujamą žmogaus fiziologinę reakciją.

Tai yra atskiras eksperimentinis klausimas.

8.5. Binauraliniai ritmai

Kitas dažnai populiariojoje literatūroje minimas reiškinys yra **binauraliniai ritmai**.

Jeigu per ausines į kairę ir dešinę ausį pateikiami du šiek tiek skirtingo dažnio tonai, klausytojas gali suvokti papildomą periodiškumo pojūtį, susijusį su jų dažnių skirtumu.

Pavyzdžiui, jeigu vienai ausiai pateikiamas dažnis f_1, o kitai – f_2, skirtuminį dažnį galima užrašyti:

$$f_b = |f_1 - f_2|.$$

Svarbu suprasti, kad tai nėra atskira žemo dažnio garso banga, fiziškai sklindanti patalpoje.

Tai yra klausos sistemos suvokimo reiškinys.

Todėl binauralinių ritmų negalima automatiškai tapatinti su infragarsu ar mechanine kūno vibracija.

Taip pat nėra pagrindo vien iš binauralinių ritmų egzistavimo daryti išvadą, kad jais galima nuotoliniu būdu priversti žmogų atlikti konkretų veiksmą arba sukelti konkrečią seksualinę reakciją.

Tokiam teiginiui reikėtų atskirų eksperimentinių įrodymų.

8.6. Ritminė sinchronizacija

Žmogaus nervų sistema jautri ritmui.

Tai lengvai pastebima kasdieniame gyvenime.

Žmonės juda pagal muziką, sinchronizuoja žingsnius, ploja pagal ritmą, o muzikinis tempas gali būti susijęs su judėjimo tempu ir emociniu sužadinimu.

Šį bendrą reiškinį galima vadinti **ritmine sinchronizacija** arba **entrainment**.

Tačiau ir čia būtina vengti terminologinio šuolio:

ritminė sinchronizacija $\neq$ žmogaus valios kontrolė.

Tai, kad ritmas gali paveikti dėmesį, judėjimą arba sužadinimo lygį, dar nereiškia, kad jis gali įrašyti konkrečią komandą į žmogaus sąmonę.

Šis skirtumas ypač svarbus mano pareiškimo objektyvumui.

8.7. Stimulo kartojimas ir asociacijų formavimas

Kitas mano hipotezei reikšmingas mechanizmas yra ne konkretus dažnis, bet **kartojimas**.

Jeigu tam tikras stimulas nuolat sutampa su kitu įvykiu, tarp jų gali formuotis išmokta asociacija.

Bendrą schemą galima užrašyti:

$$S_1 + S_2 + \text{kartojimas} \longrightarrow \text{išmokta asociacija}.$$

Šis principas yra gerai žinomas mokymosi ir sąlygojimo tyrimuose.

Mano pareiškimo kontekste jis svarbus todėl, kad nuo 2016 metų aprašau pasikartojančias situacijas, kuriose, mano suvokimu, seksualinis susijaudinimas buvo susiejamas su konkrečiais vardais, vaizdiniais arba kitais stimulais.

Tačiau pats tokios asociacijos egzistavimas dar nenustato jos priežasties.

Reikia atskirai tirti, ar asociacija galėjo susiformuoti natūraliai, dėl paties žmogaus elgesio ir kartojimo, ar egzistavo objektyviai identifikuojamas išorinis poveikis.

8.8. Neuroplastiškumas kaip teorinis kontekstas

Neuroplastiškumas plačiąja prasme reiškia nervų sistemos gebėjimą keistis dėl patirties ir mokymosi.

Ši savybė yra būtina normaliai žmogaus atminčiai ir mokymuisi.

Todėl neuroplastiškumo sąvoka neturi būti interpretuojama kaip įrodymas, kad žmogaus smegenis galima paprastai „perprogramuoti“ išoriniu garso signalu.

Tokio teiginio šiame pareiškime nedarau.

Neuroplastiškumas čia svarbus tik kaip teorinis pagrindas suprasti, kodėl ilgą laiką kartojamos patirtys gali sustiprinti tam tikrus išmoktus ryšius ir elgesio modelius.

Klausimas, ar konkretus išorinis akustinis stimulas gali suformuoti konkretų seksualinį sąlyginį ryšį, turi būti tikrinamas atskirai.

8.9. Garso, šviesos ir vaizdo kombinacija

Technologiškai įmanoma vienu metu koordinuoti kelias sensorines sistemas.

Pavyzdžiui:

garsas + ritmas + šviesa + vaizdas + vibracija.

Tokios kombinacijos įprastai naudojamos koncertuose, kino teatruose, kompiuteriniuose žaidimuose, virtualiosios realybės sistemose ir kitose pramogų technologijose.

Skaitmeninė sistema taip pat gali labai tiksliai sinchronizuoti skirtingus stimulus.

Tai įrodo techninę galimybę sukurti kompleksinę sensorinę aplinką.

Tačiau tai vėlgi neįrodo, kad tokia sistema gali slapta sukelti bet kokią iš anksto pasirinktą žmogaus fiziologinę arba seksualinę reakciją.

Tarp šių dviejų teiginių yra didelis loginis skirtumas.

8.10. Kodėl reikalingas eksperimentinis patikrinimas

Būtent todėl savo pareiškime prašau vengti dviejų priešingų kraštutinumų.

Pirmoji klaida būtų iš anksto teigti:

„tokios technologijos tikrai buvo naudojamos“.

Antroji klaida būtų, neatlikus jokio techninio tyrimo, pareikšti:

„tai techniškai neįmanoma“.

Tinkamas metodas yra eksperimentinis.

Jeigu egzistuoja įtarimas dėl išorinio fizinio poveikio, turi būti galima ieškoti objektyvių požymių:

- atlikti ilgalaikius garso ir vibracijų matavimus;
- registruoti žemo dažnio spektrą;
- nustatyti galimus techninius šaltinius;
- palyginti signalų atsiradimo laiką su mano nurodomais epizodais;
- atmesti įprastus buitinius ir pramoninius šaltinius;
- prireikus atlikti kontroliuojamus eksperimentus;

- gautus rezultatus vertinti akustikos, signalų analizės ir kitų atitinkamų sričių specialistams.

Jeigu matavimų metu tariamo poveikio momentais nebus aptinkamas joks atitinkamas išorinis signalas, tai bus svarbus rezultatas vertinant mano hipotezę.

Jeigu bus registruojamas neįprastas signalas, kitas žingsnis būtų nustatyti jo šaltinį ir fizines charakteristikas.

Tik po to būtų prasminga klausti, ar tokio intensyvumo ir dažnio poveikis apskritai gali sukelti mano aprašomus fiziologinius reiškinius.

Taigi siūloma tyrimo loginė seka yra:

signalas → matavimas → šaltinis → fiziologinis poveikis → galimas tyčinis naudojimas

Kiekvienas šios grandinės etapas turi būti įrodytas atskirai.

Būtent toks metodas leistų mano vartojamą žodį **„vibracijos“** perkelti iš subjektyvaus pojūčio srities į patikrinamos techninės hipotezės sritį.

Mano nuomone, tai yra vienas svarbiausių viso šio pareiškimo klausimų: ne ginčytis dėl terminų, bet objektyviai nustatyti, **ar mano aprašomų epizodų metu egzistuoja išorinis fiziškai registruojamas poveikis, ir jeigu egzistuoja – kas yra jo šaltinis, kokios jo charakteristikos ir ar jis gali būti susijęs su mano aprašomomis fiziologinėmis reakcijomis**.

9. Galimi piktnaudžiavimo scenarijai

Ankstesniame skyriuje buvo aptarti realūs psichoakustiniai reiškiniai ir kartu nustatyta principinė riba tarp fiziškai egzistuojančio stimulo ir teiginio apie jo konkretų poveikį žmogui.

Šiame skyriuje žengiu kitą loginį žingsnį ir nagrinėju galimus piktnaudžiavimo scenarijus.

Čia būtina iš karto pabrėžti:

> toliau aprašomi scenarijai yra **hipotezės, kurias galima tikrinti**, o ne teiginiai apie jau nustatytą nusikalstamos technologijos egzistavimą.

Mano nuomone, toks atskyrimas ypač svarbus ikiteisminiam tyrimui. Neįprasta hipotezė neturi būti nei automatiškai priimama kaip faktas, nei automatiškai atmetama vien dėl jos neįprastumo.

9.1. Galimas interesas tirti seksualinės fiziologinės reakcijos sustiprinimą

Atskirai prašau atkreipti dėmesį į klausimą, kuris tiesiogiai susijęs su mano aprašomais įvykiais.

Žmogaus seksualinė reakcija nėra izoliuotas mechaninis refleksas. Jai gali turėti reikšmės regos ir klausos stimulai, emocinis kontekstas, dėmesys, išmoktos asociacijos, prisilietimas ir kiti veiksniai.

Todėl visiškai pagrįsta kelti klausimą, ar moksliniuose, komerciniuose arba techniniuose tyrimuose galėjo būti nagrinėjama galimybė **akustiniais, vibraciniais arba kompleksiniais audiovizualiniais stimulais moduliuoti ar sustiprinti jau egzistuojančią seksualinę fiziologinę reakciją**.

Tokio pobūdžio tyrimų motyvacija teoriškai galėtų būti labai įvairi:

- fundamentalūs žmogaus fiziologijos tyrimai;
- seksualinės medicinos tyrimai;
- žmogaus ir kompiuterio sąveikos tyrimai;
- virtualiosios realybės technologijos;
- pramogų industrija;
- komercinės seksualinės technologijos;
- multisensorinių stimulų poveikio žmogaus organizmui tyrimai.

Tačiau iš pačios galimybės atlikti tokius tyrimus negalima daryti išvados, kad jau egzistuoja technologija, kuri vien akustiniu signalu gali patikimai ir prieš žmogaus valią sukelti konkrečią seksualinę reakciją.

Tai turi būti nustatoma eksperimentiškai.

Mano pareiškimo kontekste ypač svarbus siauresnis klausimas:

> ar tam tikras akustinis arba vibracinis stimulas galėtų ne savarankiškai „sukurti“ seksualinę reakciją, bet **sustiprinti, moduliuoti arba susieti su kitu stimulu jau vykstančią fiziologinę reakciją**?

Būtent tokią galimybę, mano nuomone, turėtų įvertinti atitinkamų sričių specialistai.

9.2. Pramogų erdvės

Vienas akivaizdžiausių kompleksinės sensorinės stimuliacijos pavyzdžių yra šiuolaikinės pramogų erdvės.

Klubuose, koncertuose ir festivaliuose vienu metu gali veikti:

- didelio garso slėgio muzika;
- stiprūs žemieji dažniai;
- grindų ir konstrukcijų vibracijos;
- ritmiškai valdoma šviesa;
- vaizdo projekcijos;
- minios elgesys;
- ilgalaikis ritminis kartojimas.

Visa tai sukuria kompleksinę sensorinę aplinką.

Įprastomis aplinkybėmis tokios technologijos naudojamos pramogai ir meniniam efektui.

Tačiau techniniu požiūriu kyla teisėtas klausimas: ar tokia aplinka galėtų būti specialiai optimizuojama ne tik estetiniam efektui, bet ir konkrečiam žmogaus fiziologinio sužadinimo lygiui sustiprinti?

Tai yra eksperimentiškai tikrinamas klausimas.

9.3. Muzikiniai renginiai

Muzikiniame renginyje garso signalą galima labai tiksliai kontroliuoti.

Šiuolaikinė skaitmeninė įranga leidžia keisti:

- dažnių spektrą;
- amplitudę;
- ritminę struktūrą;
- moduliaciją;
- stereo kanalų santykį;
- signalo pasikartojimą;
- garso ir šviesos sinchronizaciją.

Tai savaime nėra nieko neteisėto.

Tačiau jeigu būtų įtariama, kad įprasto muzikinio turinio viduje tyčia naudojamas papildomas signalas, skirtas neinformuotam klausytojui fiziologiškai paveikti, tokį teiginį būtų galima tikrinti techninėmis priemonėmis.

Galima analizuoti originalų garso įrašą, atskirus kanalus, spektrą ir realiai renginio vietoje atkuriamą signalą.

Todėl tokio pobūdžio įtarimas nėra sprendžiamas ginču dėl subjektyvių pojūčių.

Jis sprendžiamas **signalo analize**.

9.4. Virtualiosios realybės aplinkos

Virtualioji realybė yra dar tinkamesnis multisensorinės stimuliacijos pavyzdys.

VR sistemoje technologija gali vienu metu kontroliuoti:

vaizdą + garsą + erdvinę perspektyvą + judėjimą + interaktyvumą.

Prie tokios sistemos gali būti prijungiami ir papildomi įrenginiai, suteikiantys haptinį arba vibracinį grįžtamąjį ryšį.

Todėl VR aplinka leidžia eksperimentiškai tirti, kaip skirtingų jutimo kanalų kombinacijos veikia žmogaus dėmesį, emocijas ir fiziologinį sužadinimą.

Vėlgi, pati technologija nėra problema.

Problema prasidėtų tada, jeigu žmogui būtų sąmoningai pateikiamas fiziologiniam poveikiui skirtas stimulas, apie kurį jis nėra informuotas ir kuriam nėra davęs sutikimo.

9.5. Reklama

Ankstesniame skyriuje jau parodžiau, kad reklamos industrija turi ekonominį interesą tirti žmogaus reakciją į stimulą.

Todėl teoriškai galima įsivaizduoti ir ribinį piktnaudžiavimo scenarijų, kuriame komercinis subjektas bandytų naudoti ne vien įprastą įtikinėjimą, bet ir vartotojui neatskleistą sensorinę stimuliaciją.

Tačiau čia ypač svarbu nesupainioti dviejų dalykų:

emocinis reklamos poveikis

$\neq$

slaptas fiziologinis poveikis.

Pirmasis yra įprastas reklamos veikimo principas.

Antrasis, jeigu būtų įtariamas, turėtų būti įrodytas konkrečiais techniniais duomenimis.

9.6. Socialiniai tinklai ir individualizuotas poveikis

Socialiniai tinklai prie šios problemos prideda dar vieną komponentą – **individualizavimą**.

Algoritminės sistemos gali stebėti, kokį turinį žmogus pasirenka, kiek laiko jį žiūri ir prie kokio turinio sugrįžta.

Todėl gali susidaryti grįžtamojo ryšio ciklas:

stimulas $\rightarrow$ vartotojo reakcija $\rightarrow$ algoritminis įvertinimas $\rightarrow$ panašus stimulas.

Tai ypač svarbu seksualizuoto turinio atveju.

Žmogus, kelis kartus pasirinkęs tam tikro pobūdžio turinį, gali pradėti gauti vis daugiau panašių rekomendacijų.

Tokiu būdu gali susidaryti labai intensyvi individualizuota informacinė aplinka net ir be jokio žmogaus, sąmoningai valdančio konkretų vartotoją.

Todėl tiriant galimą manipuliaciją būtina atskirti **automatinį rekomendacijų algoritmo poveikį nuo sąmoningų konkretaus asmens veiksmų**.

9.7. Seksualinio išnaudojimo scenarijus

Mano pareiškimui svarbiausias yra pats rimčiausias hipotetinis scenarijus.

Jeigu egzistuotų techninė priemonė, galinti sustiprinti žmogaus seksualinį sužadinimą arba susieti jį su kitais pasikartojančiais stimulais, jos naudojimas prieš žmogų

be jo sutikimo keltų visiškai kitokio pobūdžio klausimus negu savanoriškas seksualinės technologijos naudojimas.

Hipotetinę schemą galima aprašyti taip:

stimulas → fiziologinis sužadinimas → kartojimas → asociacijos stiprinimas.

Jeigu kartu būtų naudojamas konkretus vardas, vaizdas, balsas arba kitas atpažįstamas stimulas, reikėtų tirti ir galimo sąlygojimo hipotezę.

Dar kartą pabrėžiu: ši schema šiame etape yra **tyrimo hipotezė, o ne mano pateikiamas įrodytas neurofiziologinis mechanizmas**.

9.8. Informuoto sutikimo problema

Visuose šiuose scenarijuose centrinis klausimas yra informuotas sutikimas.

Žmogus gali savanoriškai dalyvauti eksperimente, naudoti VR technologiją, klausytis specialiai sukurto garso įrašo arba naudoti seksualinės stimuliacijos įrenginį.

Tokiu atveju jis žino, kas su juo daroma.

Visiškai kitokia teisinė ir etinė situacija atsirastų, jeigu poveikis būtų:

- paslėptas;
- atliekamas žmogui apie jį nežinant;
- atliekamas be jo sutikimo;
- tęsiamas žmogui aiškiai nenorint tokio poveikio;
- naudojamas seksualinei reakcijai sukelti arba sustiprinti;
- naudojamas žmogaus elgesiui, seksualumui arba sprendimams paveikti.

Tokiu atveju esminis klausimas būtų ne technologijos naujumas, bet galimas žmogaus autonomijos ir seksualinio apsisprendimo pažeidimas.

9.9. Komercinis fiziologinės reakcijos išnaudojimas

Atskiras hipotetinis scenarijus yra žmogaus fiziologinės reakcijos komercializavimas.

Jeigu sistema gali nustatyti, kokio pobūdžio turinys sukelia stipriausią konkretaus vartotojo reakciją, ekonomiškai gali atsirasti interesas pateikti jam vis daugiau tokio turinio.

Įprastoje skaitmeninėje rinkoje tai gali reikšti paprasčiausią vartotojo dėmesio monetizavimą.

Tačiau seksualizuoto turinio atveju kyla papildomas klausimas: ar komercinė sistema gali pradėti eksploatuoti ne tik žmogaus dėmesį, bet ir jo seksualinio sužadinimo modelį?

Tai ypač aktualu tada, kai žmogui nėra aišku, kokie duomenys apie jo elgesį renkami ir kaip jie naudojami.

9.10. Ką šiuo klausimu prašau nustatyti

Aš neprašau Lietuvos Respublikos teisėsaugos institucijų priimti šiame skyriuje aprašytus scenarijus kaip nustatytą faktą.

Prašau visiškai priešingo – **juos patikrinti kompetentingais metodais tiek, kiek jie susiję su konkrečiais mano pareiškime aprašomais įvykiais**.

Mano nuomone, tyrimas turėtų atsakyti bent į šiuos klausimus:

1. Ar egzistuoja moksliškai dokumentuoti metodai, kuriais akustinis arba vibracinis stimulas gali reikšmingai moduliuoti žmogaus fiziologinį sužadinimą?

2. Ar yra atlikta tyrimų, kuriuose garsas, vibracija arba audiovizualiniai stimulai buvo derinami su seksualinio sužadinimo matavimu?

3. Kokio intensyvumo ir kokių parametrų fizinis stimulas tokiam poveikiui būtų reikalingas?

4. Ar toks signalas galėtų būti objektyviai aptinkamas ir registruojamas techninėmis priemonėmis?

5. Ar mano nurodomose vietose ir laikotarpiuose galėjo egzistuoti techninis tokio poveikio šaltinis?

6. Ar yra objektyvių duomenų, siejančių tokį šaltinį su konkrečiais asmenimis arba organizacijomis?

Šiuos klausimus, mano nuomone, turėtų vertinti ne vien bendro profilio pareigūnas, bet prireikus ir atitinkamų sričių specialistai – akustikos, signalų analizės, fiziologijos, žmogaus ir technologijų sąveikos ar kitų reikalingų disciplinų ekspertai.

Svarbiausias metodologinis principas lieka tas pats:

hipotezė → objektyvus matavimas → eksperimentinis patikrinimas → įrodymai → teisinis vertinim

Tik tokia seka leidžia atskirti techniškai įmanomą reiškinį nuo spekuliacijos, o objektyviai nustatytą išorinį poveikį – nuo sutapimo ar kitų galimų paaiškinimų.

10. „Good Vibrations“ kaip simbolinis tyrimo atskaitos taškas

Šiame pareiškime žodis **„vibracijos“** kartojasi daug kartų. Todėl būtina atskirai paaiškinti, kodėl šiai sąvokai skiriu tiek dėmesio ir kodėl jos negalima automatiškai suprasti nei ezoterine, nei vien metaforine prasme.

Kaip simbolinį istorinį atskaitos tašką galima pasirinkti 1966 metus, kai amerikiečių grupė *The Beach Boys* išleido dainą *Good Vibrations*.

Ši daina nėra techninis ar mokslinis šaltinis. Ji šiame pareiškime minima kaip kultūros istorijos pavyzdys, parodantis, kaip žodis *vibrations* XX amžiaus masinėje kultūroje galėjo būti vartojamas emocinei, intuityviai ir tarpasmeninei patirčiai apibūdinti.

10.1. „Vibracijos“ kaip populiariosios kultūros metafora

Kasdienėje kalboje žmogus gali sakyti, kad iš kito žmogaus jaučia „geras“ arba „blogas vibracijas“.

Tokioje frazėje paprastai nekalbama apie jokį fizikinį matavimą.

Žodis „vibracija“ tampa metafora, reiškiančia:

- nuotaiką;
- emocinį įspūdį;
- simpatiją arba antipatiją;
- atmosferą;
- intuityviai suvokiamą tarpusavio santykį.

1960-ųjų kontrkultūros aplinkoje tokia terminologija gerai derėjo su to laikotarpio susidomėjimu muzika, psichodeline kultūra, alternatyviu dvasingumu ir naujomis žmogaus sąmonės interpretacijomis.

Todėl „vibracijų“ sąvoka palaipsniui įgijo daug skirtingų kultūrinių reikšmių.

10.2. Nuo kultūrinės metaforos prie ezoterinės terminologijos

Vėlesnėje New Age ir komercinio alternatyvaus dvasingumo aplinkoje žodis „vibracijos“ pradėtas vartoti dar platesne prasme.

Atsirado tokios formuluotės kaip:

„aukštos vibracijos“,

„žemos vibracijos“,

„pakelti savo vibracijas“,

„žmogaus vibracinis dažnis“,

„energetinis rezonansas“.

Problema yra ta, kad tokios sąvokos dažnai skamba kaip fizikos terminai, nors joms nebūtinai pateikiamas konkretus fizikinis apibrėžimas.

Jeigu kalbama apie tikrą fizikinį dažnį, turi būti įmanoma atsakyti į elementarius klausimus:

- koks yra dažnis hercais?
- kokia amplitudė?
- kokio pobūdžio banga?
- kokioje terpėje ji sklinda?
- kokiu prietaisu ji matuojama?
- koks yra jos šaltinis?

Jeigu į šiuos klausimus atsakyti neįmanoma, greičiausiai kalbama ne apie fizikinę vibraciją, o apie metaforinę arba ezoterinę sąvoką.

10.3. Trys skirtingos „vibracijų“ reikšmės

Todėl visame šiame pareiškime siūlau griežtai atskirti tris kategorijas.

1. **Kultūrinė arba kalbinė metafora.**

   Pavyzdžiui, „geros vibracijos“ gali reikšti malonią atmosferą arba teigiamą emocinį įspūdį.

2. **Ezoterinė „vibracijų“ samprata.**

   Tai įvairios kalbos apie „aukštas“, „žemas“, „dvasines“ arba „energetines“ vibracijas, kurioms nebūtinai galima priskirti konkrečius fizikinius parametrus.

3. **Fizinės vibracijos ir akustiniai virpesiai.**

   Tai realūs mechaniniai procesai, kuriuos galima aprašyti fizikiniais dydžiais ir registruoti matavimo įranga.

Šių trijų kategorijų negalima painioti.
Mano pareiškime teisėsaugos institucijoms aktuali pirmiausia **trečioji kategorija**.

10.4. Fizinė vibracija yra išmatuojamas reiškinys

Jeigu objektas mechaniškai virpa, jo judėjimą galima aprašyti, pavyzdžiui, dažniu, amplitude, pagreičiu ir laiku.

Jeigu mechaninis virpesys sklinda konstrukcija, jį galima tirti atitinkamais vibracijų matavimo metodais.

Jeigu virpesiai sklinda ore kaip akustinė banga, galima registruoti garso slėgį ir atlikti spektrinę analizę.

Todėl fizikinės vibracijos atveju egzistuoja principinis kriterijus:

> **fizikinė vibracija turi turėti fizikinį šaltinį ir iš principo turi būti registruojama tinkama matavimo sistema.**

Tai yra esminis skirtumas tarp fizikos ir ezoterinės terminologijos.

10.5. Mano keliama hipotezė

Mano paties patirtyje žodis „vibracijos“ atsirado ne kaip New Age filosofijos terminas.

Šiuo žodžiu bandžiau aprašyti konkretų pojūtį, kurį suvokiau kaip pasikartojantį išorinį poveikį ir kurį tam tikrais laikotarpiais siejau su fiziologinėmis bei seksualinėmis reakcijomis.

Vėliau, analizuodamas platesnį kultūrinį kontekstą, atkreipiau dėmesį į tai, kad žodžiai „vibracija“, „energija“ ir „rezonansas“ labai plačiai naudojami ezoterinėje ir seksualizuoto alternatyvaus dvasingumo terminologijoje.

Iš čia kilo mano tyrimo hipotezė:

> **ar įmanoma, kad bent kai kuriais atvejais abstrakti arba ezoterinė „vibracijų“ terminologija būtų naudojama kalbant apie visiškai materialius akustinius, vibracinius, audiovizualinius ar kitus techninius stimulus?**

Šio klausimo negalima išspręsti vien lingvistine analize.

Tai, kad kažkas vartoja žodį „vibracijos“, savaime neįrodo jokios technologijos egzistavimo.

Lygiai taip pat ezoterinės terminologijos egzistavimas neįrodo, kad už jos būtinai slepiamas techninis procesas.

Tačiau jeigu konkrečiame tiriamame epizode kartu nurodomas fiziškai juntamas poveikis, tuomet galima ir reikia tikrinti, ar egzistuoja objektyviai registruojamas fizinis signalas.

10.6. Ezoterinė kalba kaip galimas techninio reiškinio maskavimo būdas – tyrimo hipotezė

Teoriškai galima kelti ir siauresnę hipotezę.

Jeigu asmenys sąmoningai naudotų kokią nors techninę priemonę ir kartu ją vadintų metaforiniais žodžiais, tokiais kaip „energija“, „rezonansas“ arba „vibracijos“, pašaliniam žmogui būtų sunkiau suprasti, apie kokį konkretų mechanizmą kalbama.

Tačiau šiame pareiškime **neteigiu, kad tokia maskavimo sistema yra nustatyta**.

Aš prašau patikrinti, ar mano konkrečiai aprašomais atvejais egzistuoja objektyvus pagrindas tokiai hipotezei.

Tam nereikia spręsti jokių metafizinių klausimų.

Reikia ieškoti materialių požymių.

10.7. Nuo žodžio prie matavimo

Todėl tyrimo metodą galima išreikšti labai paprasta seka:

žodis „vibracija“ → konkretus pojūtis → fizikinė hipotezė → matavimas → šaltinio nustatymas

Jeigu mano aprašomo poveikio metu registruojamas akustinis arba mechaninis signalas, turi būti nustatytos jo charakteristikos.

Jeigu signalas nustatytas, reikia ieškoti jo šaltinio.

Jeigu šaltinis nustatytas, tik tada galima tirti, ar jis natūralus, buitinis, pramoninis ar sukurtas tyčia.

Ir tik nustačius tyčinį poveikį būtų pagrindas klausti, kas jį organizavo ir kokiu tikslu.

10.8. Faktinės aplinkybės turi būti svarbesnės už terminologiją

Šiame pareiškime sąmoningai daug dėmesio skiriu terminams todėl, kad žodis gali klaidinti.

Žmogus, išgirdęs žodį „vibracijos“, gali pagalvoti apie New Age, meditaciją arba ezoteriką.

Inžinierius gali pagalvoti apie mechaninius virpesius.

Akustikos specialistas – apie garso bangas.

Muzikantas – apie garsą ir ritmą.

Todėl ikiteisminiame tyrime pats žodis neturi būti nei mano hipotezės patvirtinimas, nei jos atmetimo pagrindas.

Reikia nustatyti **faktinę reiškinio pusę**.

Ar egzistuoja signalas?

Kokios jo fizikinės charakteristikos?

Kada jis atsiranda?

Kur jis registruojamas?

Ar jo atsiradimas koreliuoja su mano nurodomais epizodais?

Koks jo šaltinis?

Ar šaltinis gali būti valdomas?

Ar yra duomenų apie konkretų asmenį, kuris jį valdo?

Būtent ši klausimų seka, o ne ginčas dėl žodžio „vibracijos“ reikšmės, gali suteikti objektyvų atsakymą.

Todėl *Good Vibrations* šiame pareiškime lieka simboliniu kultūros istorijos atskaitos tašku.

Per kelis dešimtmečius žodis „vibracijos“ galėjo reikšti muziką, emociją, popkultūros metaforą, ezoterinę „energiją“ arba realų fizikinį virpesį.

Mano prašymas teisėsaugos institucijoms yra daug paprastesnis:

> **mano konkrečiai aprašomais atvejais nustatyti ne tai, ką žodis „vibracijos“ simbolizuoja, o tai, ar egzistuoja objektyviai registruojamas fizinis poveikis, kokia jo kilmė ir kas už jį atsakingas, jeigu toks poveikis būtų nustatytas.**

11. Įvykiai Kauno technologijos universitete 2016–2017 metais

Šiame skyriuje pereinu nuo bendro istorinio ir techninio konteksto prie savo asmeninės patirties. Chronologiškai būtent 2016 metų rudenį, kai studijavau Kauno technologijos universitete, pirmą kartą susidūriau su reiškiniais, kuriuos vėliau pradėjau vertinti kaip galimo išorinio seksualinio ir psichologinio poveikio dalį.

Noriu pabrėžti, kad 2016 metais aš pats dar neturėjau teorijos, kuria dabar bandau paaiškinti šiuos įvykius. Tuo metu nežinojau nei kas galėtų būti jų priežastis, nei ar apskritai egzistuoja koks nors išorinis poveikis.

Dalis mano dabartinių išvadų atsirado gerokai vėliau, kai pradėjau lyginti skirtingais metais pasikartojusius įvykius.

Todėl šiame skyriuje stengiuosi atskirti:

1. tai, ką pats patyriau ir prisimenu;
2. tai, kaip šiuos įvykius supratau tuo metu;
3. tai, kaip juos interpretuoju dabar;
4. aplinkybes, kurias prašau patikrinti teisėsaugos institucijų.

11.1. Studijos Kauno technologijos universitete

Kauno technologijos universitete studijavau nuo 2014 metų. Mano pagrindinė studijų kryptis buvo taikomoji matematika, o lygiagrečiai studijavau taikomąją fiziką.

2016 metais didelę mano gyvenimo dalį užėmė mokslas ir moksliniai interesai.

Tuo laikotarpiu pradėjau dirbti su SPH (*Smoothed Particle Hydrodynamics*) tematika. Turėjau profesinių ir mokslinių kontaktų, susijusių su Jevgenijumi Michailovičiumi Smirnovu, Sankt Peterburgo politechnikos universiteto hidrodinamikos srities specialistu, bei profesoriumi Antonio iš Madrido.

Man tai buvo intelektualiai labai intensyvus laikotarpis.

Skaičiavimai, matematiniai modeliai, fizika ir mokslinių problemų sprendimas tuo metu buvo natūrali mano kasdienybės dalis.

Šią aplinkybę nurodau todėl, kad 2016 metų rudenį mano gyvenime gana staigiai atsirado visiškai kitokio pobūdžio reiškinys.

11.2. Giedrė Pranauskytė

2016 metų rudenį bendrabutyje šalia manęs apsigyveno mergina vardu ir pavarde **Giedrė Pranauskytė**.

Prisimenu ją kaip išoriškai simpatišką ir santūrią jauną moterį.

Iš pradžių šiai pažinčiai nesuteikiau jokios ypatingos reikšmės.

Tačiau maždaug tuo pačiu laikotarpiu pastebėjau neįprastą reiškinį, kurio tuo metu nesupratau: masturbacijos metu mano sąmonėje pradėjo spontaniškai ir pasikartojančiai atsirasti vardas „Giedrė“.

Iš pradžių tam radau visiškai įprastą paaiškinimą.

Maniau, kad tai gali būti paprastas seksualinis susidomėjimas arba įsimylėjimas.

Jaunas žmogus sutinka patrauklią moterį, ji jam patinka, ir jos vardas pradeda asocijuotis su seksualiniu susijaudinimu. Pats savaime toks paaiškinimas man tada neatrodė keistas.

Tačiau reiškinys nesibaigė.

11.3. 2016 metų ruduo: pasikartojantis seksualinis susijaudinimas

Per kitus mėnesius mano seksualinis elgesys tapo neįprastai intensyvus.

Prasidėjo laikotarpis, kai labai daug masturbavausi ir žiūrėjau pornografinį turinį.

Man pačiam tai pradėjo kelti klausimų.

Nesupratau, kodėl seksualinis poreikis tapo toks intensyvus ir kodėl būtent Giedrės vardas taip atkakliai kartojosi seksualiniame kontekste.

Tuo metu aš dar nekalbėjau apie jokį „kodavimą“, „vibracijas“ ar organizuotą poveikį.

Aš tiesiog gyvenau su reiškiniu, kurio priežasties nesupratau.

Tik retrospektyviai, po vėlesnių 2018–2020 metų įvykių, pradėjau svarstyti hipotezę, kad 2016 metais galėjo prasidėti tam tikros pasikartojančio seksualinio stimulo ir konkretaus asmens vardo asociacijos formavimas.

Savo ankstesniuose viešuose tekstuose tai pavadinau **„hipnotiniu kodavimu“**.

Šiame pareiškime šį terminą vartoju atsargiau.

Tai yra mano vėlesnė interpretacija, o ne 2016 metais objektyviai nustatytas faktas.

11.4. Asociacija tarp vardo ir seksualinės reakcijos

Mano patirties požiūriu svarbiausia buvo ne vien tai, kad Giedrė Pranauskytė man galėjo patikti.

Svarbus buvo reiškinio pasikartojimas.

Man pradėjo atrodyti, kad susiformavo grandinė:

$$\text{seksualinis susijaudinimas} \longleftrightarrow \text{masturbacija} \longleftrightarrow \text{vardas „Giedrė“}.$$

Būtent ši aplinkybė vėliau tapo viena iš priežasčių, dėl kurių pradėjau domėtis sąlyginių asociacijų, kartojimo ir seksualinės reakcijos mechanizmais.

Tačiau čia būtina pabrėžti principinį dalyką.

Vien tokios asociacijos egzistavimas neįrodo, kad ją sąmoningai sukūrė Giedrė Pranauskytė arba bet kuris kitas asmuo.

Todėl neprašau tyrėjo iš anksto priimti tokios išvados.

Prašau nustatyti, ar tuo laikotarpiu egzistavo kokios nors papildomos objektyvios aplinkybės, kurios galėtų patvirtinti arba paneigti mano vėliau suformuluotą hipotezę.

11.5. 2017 metų pavasaris ir Žiegždrių ligoninė

2017 metų pavasarį patekau į Žiegždrių ligoninę.

Buvimas ligoninės skyriuje man tapo svarbiu momentu pirmiausia todėl, kad pirmą kartą rimtai pažvelgiau į tai, kas per ankstesnius mėnesius įvyko su mano gyvenimo būdu.

Atsidūręs nedidelėje ir gana stabilioje skyriaus aplinkoje pajutau labai stiprų norą nutraukti ankstesnį seksualinio elgesio ciklą.

Nusprendžiau susilaikyti nuo masturbacijos nepriklausomai nuo patiriamo seksualinio diskomforto.

Man pavyko išsilaikyti maždaug šešiolika dienų.

Šį laikotarpį prisimenu kaip pirmą rimtą bandymą susigrąžinti savo seksualinio elgesio kontrolę.

Tai buvo svarbus asmeninis lūžis.

11.6. Požiūrio į savo elgesį pasikeitimas

Ligoninėje pradėjau visiškai kitaip vertinti ankstesnius mėnesius.

Iki tol daug ką aiškinau paprastu seksualiniu potraukiu.

Dabar pradėjau savęs klausti:

kodėl šis elgesys buvo toks intensyvus?

kodėl jis taip ilgai kartojosi?

kodėl su juo buvo taip atkakliai susijęs konkretus vardas?

kodėl bandymas nuo viso to atsiriboti sukeldavo tokį stiprų diskomfortą?

Atsakymų tuo metu neturėjau.

Tačiau būtent 2017 metų pavasarį atsirado pirmasis aiškus noras ne sekti šiuo impulsu, bet jį stebėti, analizuoti ir jam priešintis.

11.7. 2017 metų ruduo: pirmieji įtarimai

Po ligoninės problema, mano suvokimu, visiškai neišnyko.

Seksualinio susijaudinimo epizodai kartojosi.

Dabar aš jau reagavau į juos kitaip.

Vietoje automatinio seksualinio elgesio pradėjau bandyti susilaikyti ir stebėti, kas vyksta.

Tai buvo fiziškai ir emociškai nemalonu.

Tuo laikotarpiu turėjau ir kitų sveikatos problemų, įskaitant atsiradusius skydliaukės veiklos sutrikimus, todėl retrospektyviai negaliu kiekvieno fizinio pojūčio automatiškai priskirti vienai priežasčiai.

Tačiau subjektyviai jaučiau nuolatinį seksualinį spaudimą ir vis labiau norėjau, kad situacija pasibaigtų.

11.8. Užrašas bendrabutyje

Mano susierzinimas galiausiai pasireiškė labai konkrečiu veiksmu.

Bendro naudojimo prausykloje prie veidrodžio pritvirtinau lapelį su lietuvišku užrašu:

„Tu, višta, atšok nuo manęs.“

Apytikslė šios frazės prasmė:

„Tu, višta, palik mane ramybėje.“

Šis užrašas parodo, kaip tuo metu pats jau interpretavau situaciją.

Buvau pradėjęs sieti savo patiriamą seksualinį diskomfortą su Giedre.

Tačiau ir čia retrospektyviai skiriu savo tuometinį įsitikinimą nuo įrodymo.

Tai, kad 2017 metais aš maniau, jog Giedrė yra susijusi su mano patirtimi, savaime dar neįrodo, kad ji iš tikrųjų atliko kokius nors veiksmus prieš mane.

11.9. Išvykimas iš bendrabučio

Praėjus kelioms dienoms po šio užrašo atsiradimo, bendrabučio administratorė paprašė manęs išsikelti.

Aš tam nesipriešinau.

Tuo metu jau buvau pavargęs nuo susidariusios situacijos ir nusprendžiau, kad racionaliausia bus grįžti į Marijampolę ir likusį studijų laikotarpį tęsti gyvenant ramiau.

Patį laiko artumą tarp mano užrašo ir administracijos sprendimo taip pat nurodau kaip faktinę aplinkybę, kurią prisimenu.

Tačiau vien iš chronologinio sutapimo nedarau išvados, kad tarp šių dviejų įvykių būtinai egzistavo priežastinis ryšys.

Jeigu universiteto arba bendrabučio archyvuose yra išlikę dokumentai apie mano iškeldinimo aplinkybes, prašau juos patikrinti.

11.10. 2017 metų pabaiga: reiškinio išnykimas

2017 metų pabaigoje pastebėjau dar vieną man labai svarbų pasikeitimą.

Vardas „Giedrė“ palaipsniui nustojo spontaniškai atsirasti seksualiniame kontekste.

Tai, ką savo vėlesniuose tekstuose vadinau „kodavimu“, mano suvokimu, paprasčiausiai išnyko.

Būtent šis išnykimas vėliau tapo dar viena priežastimi svarstyti, ar 2016–2017 metais patirtas reiškinys buvo tik įprastas įsimylėjimas.

Jeigu tai buvo paprasta romantinė arba seksualinė simpatija, kyla klausimas, kodėl ji mano patirtyje įgijo tokį intensyvų, pasikartojantį ir būtent su masturbacija susietą pobūdį.

Tačiau tai yra klausimas, o ne atsakymas.

11.11. Pirmasis susidomėjimas krikščionybe ir malda

Šiuo laikotarpiu mano gyvenime atsirado ir dar viena kryptis, kuri vėliau tapo labai svarbi.

Bibliją buvau įsigijęs dar 2010 metais.

2017 metais pradėjau domėtis ir stačiatikių maldos tradicija, įsigijau maldaknygę ir bandžiau melstis.

Tuo metu KTU aplinkoje iš to dar nesusiformavo nuoseklus religinis gyvenimas.

Vis dėlto būtent tada pirmą kartą atsirado mintis, kad seksualinio impulso nereikia automatiškai vykdyti vien todėl, kad jis stiprus.

Vėliau ši mintis mano gyvenime tapo daug svarbesnė.

11.12. Kodėl Giedrė Pranauskytė šiame pareiškime įvardijama

Giedrę Pranauskytę įvardiju todėl, kad jos vardas ir jos buvimas mano gyvenamojoje aplinkoje yra konkreti mano 2016–2017 metų įvykių chronologijos dalis.

Tačiau jos įvardijimas šiame pareiškime **nereiškia, kad jos kaltę laikau teisiškai nustatyta**.

Mano dabartinė hipotezė yra tokia: 2016–2017 metais galėjo vykti procesas, kurio metu mano seksualinės reakcijos buvo neįprastai stipriai susietos su konkrečiu asmeniu ir jo vardu.

Nežinau, ar Giedrė Pranauskytė:

- apskritai žinojo apie mano patiriamą reiškinį;
- pati atliko kokius nors veiksmus;
- bendravo su kitais suinteresuotais asmenimis;
- ar buvo tik asmuo, su kuriuo mano sąmonėje dėl kitų priežasčių susiformavo stipri seksualinė asociacija.

Būtent todėl šiuos klausimus perduodu tyrimui.

11.13. Aplinkybės, kurias prašau patikrinti

Prašau teisėsaugos institucijų, kiek tai objektyviai įmanoma praėjus tokiam laikui, patikrinti 2016–2017 metų aplinkybes Kauno technologijos universitete ir bendrabutyje.

Mano nuomone, būtų tikslinga nustatyti:

1. mano ir Giedrės Pranauskytės gyvenimo bendrabutyje laikotarpius ir faktines aplinkybes;
2. ar yra išlikę bendrabučio administracijos dokumentai, susiję su mano išvykimu arba iškeldinimu;
3. kas priėmė atitinkamą sprendimą ir kokia oficiali jo priežastis buvo nurodyta;
4. ar tuo laikotarpiu buvo registruota konfliktų, skundų arba kitų su manimi susijusių incidentų;
5. ar egzistuoja kokių nors kitų objektyvių duomenų, galinčių patvirtinti arba paneigti mano vėliau suformuluotą hipotezę apie trečiųjų asmenų dalyvavimą.

Svarbiausia, kad tyrimo logika nebūtų apversta.
Aš neprašau pradėti nuo išvados:

„Giedrė Pranauskytė tai padarė.“

Prašau pradėti nuo klausimo:

„Kas faktiškai vyko Kauno technologijos universitete ir jo bendrabučio aplinkoje 2016–2017 metais, ir ar egzistuoja objektyvių duomenų apie kitų asmenų sąmoningą dalyvavimą?“

Man tai yra chronologiškai pirmasis visos vėlesnės įvykių grandinės epizodas.
2016 metais šių reiškinių dar nesupratau.
2017 metais pradėjau jiems priešintis ir kelti pirmuosius klausimus.

Tik po vėlesnių įvykių Marijampolėje, Garliavoje ir kitose vietose pradėjau žvelgti į 2016–2017 metų KTU laikotarpį kaip į galimą ilgesnės įvykių sekos pradžią.

Todėl prašau šį laikotarpį vertinti ne izoliuotai, bet vėliau palyginti jo pasikartojančius požymius su kitais šiame pareiškime chronologiškai aprašomais epizodais.

12. Įvykiai Marijampolėje 2018 metais

2018 metai mano istorijoje tapo esminiu lūžio tašku.

Po įvykių Kauno technologijos universitete ir gyvenimo bendrabutyje grįžau iš Kauno į Marijampolę. Jeigu 2016–2017 metais dar galėjau savo patirtį aiškinti stipriu seksualiniu susižavėjimu, emocine būsena arba neįprastai susiformavusia asociacija su konkrečiu žmogumi, tai 2018 metais susidūriau su visiškai kitokio pobūdžio reiškiniu.

Šį kartą mano dėmesį patraukė ne žmogaus vardas ir ne romantinis objektas.

Tai buvo **konkretus, pasikartojantis saldus, įkyrus kvapas**, kurio atsiradimą, mano patirtimi, lydėdavo ryški fiziologinė seksualinė reakcija.

Būtent 2018 metais pirmą kartą rimtai pradėjau įtarti, kad tai, ką patiriu, gali būti ne vien spontaniškas mano organizmo procesas, bet galimas išorinis poveikis.

Šiandien, praėjus daugeliui metų, negaliu laboratoriniais duomenimis įrodyti, kokios cheminės sudėties buvo mano tuomet užuodžiama medžiaga ir ar apskritai kvapo šaltinis buvo cheminė medžiaga, specialiai skirta žmogaus seksualinei reakcijai paveikti.

Todėl toliau vartojamas apibūdinimas **„seksualiai ir psichoaktyviai veikianti medžiaga“** reiškia mano hipotezę apie galimą jos paskirtį, o ne jau nustatytą cheminės ekspertizės išvadą.

12.1. 2018 metų sausis: saldaus ir įkyraus kvapo atsiradimas

Pirmuosius tokius epizodus prisimenu nuo 2018 metų sausio.

Savo bute Marijampolėje pradėjau jausti neįprastą saldų, netgi įkyriai saldų kvapą.

Iš pradžių į tai nekreipiau didelio dėmesio.

Žmogus savo gyvenamojoje aplinkoje nuolat susiduria su įvairiais kvapais: maisto, buitinės chemijos, kosmetikos, kaimyninių butų, ventiliacijos ir daugybe kitų galimų šaltinių.

Todėl vien pats nepažįstamas kvapas man iš pradžių neatrodė pakankama priežastis įtarti tyčinį poveikį.

Tačiau pastebėjau kitą aplinkybę.

Kai atsirasdavo šis kvapas, aš patirdavau erekciją ir stiprų seksualinį susijaudinimą.

Būtent pasikartojantis šių dviejų reiškinių sutapimas palaipsniui patraukė mano dėmesį:

$$\text{saldus įkyrus kvapas} \longrightarrow \text{seksualinis susijaudinimas ir erekcija.}$$

Pabrėžiu, kad ši schema vaizduoja **mano tuo metu pastebėtą chronologinį ryšį**.

Ji savaime dar neįrodo medicininio ar cheminio priežastinio mechanizmo.

Tačiau būtent dėl pasikartojimo aš pradėjau šį reiškinį stebėti.

12.2. 2018 metų kovas–balandis: supratimas, kad problema kartojasi

Iki 2018 metų kovo–balandžio situacija man jau nebeatrodė atsitiktinė.

Kvapo epizodai kartojosi, o kartu kartojosi ir seksualinė fiziologinė reakcija.

Tai sukeldavo labai nemalonią būseną, nes stiprus ir ilgai trunkantis seksualinis susijaudinimas sukurdavo poreikį jį nutraukti masturbacija.

Taigi mano patirtyje pradėjo kartotis tam tikras ciklas:

kvapas → erekcija → seksualinė įtampa → masturbacija → laikinas palengvėjimas.

Būtent šis ciklas man tapo pagrindine problema.

Aš nenorėjau nuolat masturbuotis.

Nenorėjau, kad mano seksualinis elgesys būtų diktuojamas pasikartojančio dirgiklio, kurio kilmės nesupratau.

Todėl maždaug 2018 metų pavasarį pradėjau rimtai kelti klausimą:

kas yra šio kvapo šaltinis ir kodėl jo atsiradimas mano patirtyje taip nuosekliai sutampa su seksualine fiziologine reakcija?

12.3. Įtarimas dėl dirbtinės kilmės

Palaipsniui man susidarė įspūdis, kad kvapas nėra natūralus.

Jis man atrodė dirbtinis ir savo pobūdžiu priminė purškiamą cheminę arba parfumerinę medžiagą.

Būtent tada pradėjau įtarti, kad jo šaltinis gali būti žmogaus veikla.

Šiandien sąmoningai atskiriu du teiginius.

Pirmasis:

aš realiai jutau kvapą ir siejau jo atsiradimą su savo fiziologinės būsenos pasikeitimu.

Antrasis:

aš padariau išvadą, kad kažkas galėjo sąmoningai purkšti tam tikrą medžiagą į mano gyvenamąją aplinką.

Pirmasis yra mano tiesioginės patirties aprašymas.

Antrasis yra mano suformuluota priežasties hipotezė.

Būtent antrąją aplinkybę, kiek tai dar įmanoma, prašau vertinti ir tikrinti objektyviai.

12.4. 2018 metų vasara: ilgalaikis seksualinis spaudimas

Iki 2018 metų vasaros buvau labai pavargęs nuo pasikartojančios situacijos.

Mano subjektyviu vertinimu, seksualinis poveikis buvo tapęs beveik nuolatinis.

Savo ankstesniuose tekstuose šią patirtį aprašiau labai griežtai: rašiau, kad buvau **„prievartaujamas“**.

Šiuo žodžiu norėjau perteikti ne teisinę kvalifikaciją, kurią turi nustatyti kompetentinga institucija, bet savo patirties esmę: mano seksualinė fiziologinė reakcija, mano suvokimu, buvo provokuojama prieš mano valią, o masturbacija tapdavo priemone nutraukti dėl to atsiradusią fiziologinę įtampą.

Todėl aš pats šios situacijos nepatyriau kaip malonumo.

Aš ją patyriau kaip **seksualinę prievartą prieš savo kūną ir seksualinę autonomiją**.

Kuo ilgiau tai tęsėsi, tuo stipresnis tapo mano noras nuo šio ciklo išsilaisvinti.

12.5. 2018 metų rugpjūčio nakties epizodas

Ypač aiškiai prisimenu vieną epizodą 2018 metų rugpjūtį.

Tą naktį, mano suvokimu, saldus įkyrus kvapas ir su juo siejama seksualinė stimuliacija tęsėsi praktiškai visą naktį.

Tuo metu jau buvau taip pavargęs nuo šio reiškinio, kad medžiagą, kurią laikiau galimu jo šaltiniu, savo mintyse suvokiau kaip kažkokią **seksualiai ir psichoaktyviai veikiančią cheminę priemonę**.

Dar kartą pabrėžiu: neturiu iš to laikotarpio medžiagos mėginio ar cheminės analizės, todėl tai yra mano apibūdinimas pagal patirtą poveikį, o ne nustatytas preparato pavadinimas ar sudėtis.

Mano suvokimu, tą naktį ši medžiaga buvo purškiama pakartotinai.

Aš buvau išsekęs ir nebenorėjau į tai reaguoti.

Artėjant rytui kažkas pasibeldė į mano buto duris.

Pagal beldimo pobūdį man tuo metu susidarė įspūdis, kad už durų galėjo būti jauna moteris.

Tačiau šio asmens nemačiau, todėl **negaliu teigti, kad žinau, kas konkrečiai beldėsi**.

Svarbi detalė yra ta, kad aš net neatsikėliau patikrinti.

Nepriėjau prie durų.

Jų neatidariau.

Po visą naktį trukusios situacijos buvau taip pavargęs ir taip stipriai norėjau, kad mane paprasčiausiai paliktų ramybėje, kad į beldimą visiškai nereagavau.

Šį epizodą prašau vertinti kartu su visa ankstesne tos nakties įvykių seka:

pasikartojantis kvapas ir seksualinis susijaudinimas → visa naktis → rytinis beldimas į duris.

Aš negaliu įrodyti, kad šie reiškiniai buvo tarpusavyje susiję.

Tačiau būtent dėl jų chronologinio artumo šį epizodą gerai įsiminiau ir laikau reikšminga savo 2018 metų istorijos dalimi.

12.6. Augantis pasibjaurėjimas priverstiniu seksualiniu ciklu

Iki 2018 metų rugpjūčio mano santykis su masturbacija iš esmės pasikeitė.

Jeigu anksčiau seksualinė iškrova galėjo būti suvokiama kaip įprastas malonumas, dabar ji vis dažniau man asocijavosi su būtinybe nutraukti būseną, kurios pats nenorėjau.

Todėl pradėjo formuotis stiprus pasibjaurėjimas pačiu procesu.

Mano problema buvo ne seksualumas kaip toks.

Problema buvo **laisvės nebuvimo pojūtis**:

aš nenoriu būti seksualiai sujaudintas dabar;

aš nenoriu masturbuotis;

aš noriu užsiimti savo gyvenimu;

tačiau mano kūnas vėl reaguoja taip, kad esu priverstas su tuo kovoti.

Būtent ši aplinkybė paaiškina, kodėl savo vėlesniuose tekstuose 2018 metų patirtį pradėjau vadinti seksualiniu smurtu arba seksualine prievarta.

12.7. 2018 metų rugsėjis: bandymas izoliuoti butą

Iki rugsėjo nusprendžiau ne vien stebėti situaciją, bet ir praktiškai bandyti jai pasipriešinti.

Kadangi įtariau, jog kvapas patenka į butą iš išorės, pradėjau bandyti butą hermetizuoti.

Mano logika buvo elementari:

jeigu poveikį sukelia ore sklindanti medžiaga,

jos patekimo į butą apribojimas turėtų sumažinti poveikį.

Bandžiau užsandarinti galimas vietas, pro kurias, mano manymu, galėjo patekti oras arba kvapas.

Tačiau subjektyviai nepajutau, kad problema dėl to būtų išspręsta.

Tai sukėlė dar daugiau klausimų.

Jeigu šaltinis buvo išorinis, kodėl paprastas sandarinimas nepadėjo?

Ar medžiaga galėjo patekti kitu keliu?

Ar mano prielaida apie cheminį poveikį apskritai buvo teisinga?

Ar kartu galėjo egzistuoti kitas fizinis stimulas?

Šie klausimai vėliau tapo viena iš priežasčių, dėl kurių pradėjau domėtis ne vien cheminio, bet ir akustinio bei vibracinio poveikio galimybėmis.

12.8. Pirmieji kreipimaisi į policiją

2018 metais parašiau ir kelis pareiškimus policijai.

Man buvo labai sunku suformuluoti problemą.

Kaip praktiškai paaiškinti pareigūnui situaciją, kai žmogus sako:

> „mano bute periodiškai atsiranda saldus kvapas ir tuo pačiu metu man atsiranda erekcija“?

Net aš pats tuo metu neturėjau techninio modelio, kuriuo galėčiau paaiškinti tai, ką patiriu.

Neturėjau cheminės medžiagos mėginio.

Neturėjau matavimo aparatūros.

Neturėjau vaizdo įrašo, kuriame būtų matomas galimas kaltininkas.

Todėl mano pareiškimai, kiek prisimenu, nedavė praktinio rezultato.

Tuo metu man susidarė įspūdis, kad į mano pasakojimą nebuvo žiūrima rimtai.

Šiame naujame pareiškime nenoriu spėlioti, ką konkretūs pareigūnai tuomet galvojo.

Jeigu ankstesni mano pareiškimai yra išlikę policijos informacinėse sistemose arba archyvuose, **prašau juos surasti, prijungti prie šio pareiškimo medžiagos ir palyginti su dabartine mano pateikiama chronologija**.

Tai būtų svarbus įrodymas, kad apie problemą valstybės institucijoms pranešinėjau dar tuo metu, kai aprašomi įvykiai vyko.

12.9. Bejėgiškumo problema

2018 metų rudenį atsidūriau situacijoje, kurią pats suvokiau kaip praktiškai neišsprendžiamą.

Aš nežinojau, kas, jeigu apskritai kas nors, tai daro.

Nežinojau, kokia priemonė galėtų būti naudojama.

Negalėjau pateikti policijai konkretaus įtariamojo.

Negalėjau pats nustatyti galimo šaltinio.

Tuo pačiu metu subjektyviai patiriama problema nesibaigė.

Būtent ši kombinacija – stiprus įsitikinimas, kad su manimi vyksta kažkas nepageidaujamo, ir visiškas nesugebėjimas nustatyti jo mechanizmo bei šaltinio – iki 2018 metų pabaigos sukėlė labai stiprų bejėgiškumo jausmą.

12.10. 2018 metų lapkritis: mintis ieškoti pagalbos tikėjime

2018 metų lapkritį mano požiūryje į situaciją įvyko dar vienas lūžis.

Supratau labai paprastą dalyką: bet kokia agresyvi reakcija prieš žmogų, kurio tapatybės net nežinau ir kurio dalyvavimo negaliu įrodyti, ne tik neišspręstų problemos, bet galėtų sukelti katastrofiškų pasekmių.

Negalima kovoti su nežinomu reiškiniu pasirenkant atsitiktinį žmogų kaltininku.

Tuo metu man atrodė, kad įprastos priemonės, kurias sugebėjau sugalvoti, jau išnaudotos.

Bandžiau stebėti.

Bandžiau atsiriboti.

Bandžiau sandarinti butą.

Kreipiausi į policiją.

Problema, mano suvokimu, nesibaigė.

Būtent tada pradėjau vis rimčiau galvoti apie Dievą.

12.11. Kelias į maldą

Pradėjau ieškoti informacijos internete ir „YouTube“.

Ieškojau informacijos apie maldą, krikščionybę ir žmogaus santykį su Dievu.

Per šias paieškas susidūriau ir su stačiatikių autoriais bei dvasininkų pasisakymais, tarp jų – su tėvo Andrejaus Kurajevo medžiaga.

Tuo metu mano žinios apie Stačiatikių Bažnyčią buvo labai menkos.

Nežinojau net elementarių bažnytinio gyvenimo dalykų.

Tačiau manyje jau buvo susiformavusi viena labai aiški mintis:

jeigu pats negaliu apsiginti ir nežinau, iš kur ateina tai, ką patiriu, turiu prašyti Dievo pagalbos.

12.12. 2018 metų gruodis: Apreiškimo Švč. Dievo Motinai cerkvė Kaune

2018 metų gruodį, turėdamas labai mažai pinigų, nuvykau į Kauną.

Atėjau į stačiatikių Apreiškimo Švč. Dievo Motinai cerkvę netoli autobusų stoties.

Tuo metu apie Dievo Motiną ir stačiatikių pamaldumo tradiciją žinojau labai mažai.

Priėjau prie Dievo Motinos ikonos.

Uždegiau žvakę.

Ir mintyse paprašiau pagalbos bei apsaugos nuo žmonių, kuriuos tuo metu laikiau atsakingais už prieš mane vykdomą seksualinį poveikį.

Man tai buvo labai paprastas veiksmas.

Neturėjau sudėtingos teologijos.

Nemokėjau tinkamai melstis.

Tiesiog paprašiau pagalbos.

Šį epizodą laikau svarbiu todėl, kad būtent 2018 metų įvykiai Marijampolėje praktiškai atvedė mane prie pirmojo sąmoningo kreipimosi į Dievą.

12.13. Perėjimas į 2019 metus

Internete perskaičiau apie išpažintį ir nusprendžiau ją atlikti.

2019 metų sausio 9 dieną nuvykau į pirmąją savo gyvenime išpažintį.

Per 2019 metų sausį, per kelias išpažintis, stengiausi išpažinti visus savo gyvenimo nuodėmių epizodus, kuriuos galėjau prisiminti.

Įsigijau maldaknygę.

Žiūrėjau, kaip skaitomos stačiatikių maldos, ir pradėjau pats reguliariai jas skaityti.

Taigi 2018 metų istorija mano gyvenime turi dvi lygiagrečias reikšmes.

Pirmoji yra šio pareiškimo dalykas: **pasikartojantis mano suvoktas nepageidaujamas seksualinis poveikis, saldaus kvapo epizodai, fiziologinė reakcija ir nesėkmingi bandymai nustatyti jų šaltinį**.

Antroji yra asmeninė: būtent šios aplinkybės tapo viena pagrindinių priežasčių, dėl kurių pradėjau sąmoningai ieškoti pagalbos krikščionybėje ir galiausiai atėjau į Stačiatikių Bažnyčią.

12.14. Ką prašau nustatyti dėl 2018 metų įvykių

Dėl šio laikotarpio prašau ikiteisminio tyrimo institucijų, kiek tai dar įmanoma, patikrinti šias aplinkybes:

1. surasti mano 2018 metais policijai pateiktus pareiškimus ir nustatyti tikslias jų pateikimo datas bei turinį;

2. nustatyti, kokie procesiniai sprendimai dėl jų buvo priimti;

3. palyginti tuomet mano pateiktus paaiškinimus su dabartiniame pareiškime pateikiama chronologija;

4. įvertinti, ar mano aprašomą saldaus kvapo ir seksualinės fiziologinės reakcijos kombinaciją teoriškai galėtų sukelti kokia nors žinoma cheminė medžiaga arba kitas

aplinkos veiksnys;

5. jeigu tokia galimybė egzistuoja, nustatyti, kokios medžiagos galėtų būti svarstomos ir kokiu būdu jos turėtų patekti į žmogaus organizmą;

6. įvertinti mano bandymų hermetizuoti butą reikšmę ir galimus alternatyvius išorinio poveikio patekimo kelius;

7. vertinti 2018 metų įvykius kartu su ankstesniais 2016–2017 metų KTU epizodais ir vėlesniais šiame pareiškime aprašomais įvykiais.

Šiame etape neprašau iš anksto pripažinti, kad 2018 metais mano bute tikrai buvo purškiama konkreti seksualinę reakciją sukelianti medžiaga.

Prašau nustatyti, **ar mano tuo metu aprašytas reiškinys turi objektyviai galimą cheminį, akustinį, vibracinį ar kitą fizikinį paaiškinimą ir ar yra duomenų, leidžiančių tokį poveikį susieti su sąmoninga trečiųjų asmenų veikla**.

Mano požiūriu, būtent 2018 metai yra tas laikotarpis, kai ankstesnė neaiški 2016–2017 metų seksualinių asociacijų problema mano gyvenime virto jau aiškiai suvokiama kova už teisę į savo kūną, seksualinę autonomiją ir ramybę savo paties namuose.

13. Įvykiai Garliavoje 2019 metais

2019 metais mano gyvenime prasidėjo kitas svarbus įvykių etapas, kurį sieju su darbu ir gyvenimu Garliavoje.

Tuo metu vis dar tęsiau studijas Kauno technologijos universitete ir dirbau prie baigiamojo darbo. Mano materialinė padėtis buvo sudėtinga, todėl aktyviai ieškojau darbo.

Parengiau gyvenimo aprašymą ir išsiunčiau, mano vertinimu, maždaug penkiasdešimčiai įvairių įmonių Kaune, Marijampolėje ir kitose vietose.

Nepaisant tokio didelio išsiųstų gyvenimo aprašymų skaičiaus, tuo laikotarpiu konkretų darbo pasiūlymą gavau tik iš vienos įmonės – Garliavoje veikusios baldų gamybos įmonės *Nordic Idea*.

Ši aplinkybė pati savaime, žinoma, nieko neįrodo. Tačiau ją nurodau todėl, kad būtent nuo įsidarbinimo Garliavoje prasideda tolesnė aiškiai apibrėžta mano gyvenimo įvykių seka.

13.1. Įsidarbinimas įmonėje „Nordic Idea“

2019 metų birželio 12 dieną atvykau į įmonę, kur man buvo pranešta, kad esu priimamas į darbą.

Birželio 14 dieną pradėjau dirbti.

Prieš įsidarbindamas praėjau darbui reikalingą medicininę patikrą ir buvau pripažintas tinkamu dirbti.

Šią aplinkybę laikau svarbia ir patikrinama. Jeigu yra išlikę įmonės personalo dokumentai, darbo sutartis, medicininės patikros dokumentai arba kiti su mano įdarbinimu susiję duomenys, jų datos gali padėti tiksliai rekonstruoti tolesnių įvykių chronologiją.

Įmonėje dirbau su skaitmeninio programinio valdymo medienos apdirbimo frezavimo staklėmis.

Turėjau ankstesnį techninį pasirengimą ir inžinerinės veiklos patirties, todėl gana greitai perpratau įrangą ir darbo pradžioje savo nauju darbu buvau patenkintas.

Man patiko techninė darbo pusė. Reikėjo suprasti įrenginio veikimą, technologinį procesą ir tiksliai atlikti gamybines operacijas.

Taigi į Garliavą atvykau ne dėl kokių nors asmeninių santykių. Atvykau dėl visiškai konkrečios priežasties – **dirbti ir kartu užbaigti studijas**.

13.2. Gyvenimas motelyje

Kadangi Garliava yra gana toli nuo Marijampolės, kasdien važinėti pirmyn ir atgal buvo nepraktiška.

Todėl pirmuoju darbo laikotarpiu apsistojau netoli darbo vietos esančiame motelyje.

Būtent ten vėl pradėjau patirti reiškinius, kurie man priminė ankstesnius 2018 metų įvykius Marijampolėje.

Periodiškai atsirasdavo staigus ir labai intensyvus seksualinis susijaudinimas.

Kartu atsirasdavo stiprus noras masturbuotis.

Man tai buvo nepageidaujama būsena. Aš jos sąmoningai nesiekiau ir nesupratau, kodėl ji atsiranda tokiu intensyvumu.

Be to, man atrodė, kad patalpoje tuo metu jaučiu neįprastą kvapą.

Tai natūraliai priminė 2018 metais Marijampolėje patirtus epizodus, kai taip pat siejau saldaus ir neįprasto kvapo atsiradimą su seksualine fiziologine reakcija.

13.3. Bandymas nustatyti, iš kur gali patekti kvapas

Kadangi nežinojau kvapo šaltinio, pradėjau ieškoti elementarių techninių paaiškinimų.

Man kilo mintis, kad oras arba kokia nors ore esanti medžiaga galėtų patekti į kambarį per konstrukcijų angas.

Bandydamas tai patikrinti, uždengdavau net elektros lizdus audiniu.

Šį veiksmą šiandien aprašau ne kaip įrodymą, kad per elektros lizdus iš tikrųjų buvo tiekiama kokia nors medžiaga.

Tai parodo mano tuometinę situaciją: **jutau neįprastą kvapą, patirdavau intensyvią fiziologinę reakciją ir praktiškai bandžiau surasti galimą išorinį šaltinį**.

Aš neturėjau cheminio analizatoriaus, oro mėginių, specialios matavimo aparatūros ar kitų priemonių, kuriomis galėčiau nustatyti, ar patalpoje iš tiesų yra neįprasta cheminė medžiaga.

Todėl nei medžiagos buvimo, nei jos cheminės sudėties, nei kvapo ir mano fiziologinės reakcijos priežastinio ryšio savarankiškai nustatyti negalėjau.

13.4. Persikėlimas į atskirą butą

Maždaug po dviejų mėnesių gyvenimo motelyje nusprendžiau ieškoti atskiro būsto Garliavoje.

Pagal skelbimą radau man pagal kainą tinkantį butą ir maždaug 2019 metų rugpjūtį į jį persikėliau.

Buto savininkas man pasakė, kad prieš mane jame gyveno Ukrainos piliečiai.

Šią aplinkybę nurodau tik kaip informaciją, kurią tuo metu gavau iš savininko. Iš ankstesnių gyventojų pilietybės nedarau jokių išvadų apie jų veiklą ar galimą ryšį su mano patirtais įvykiais.

Pats buto interjeras man pasirodė neįprastas.

Virtuvėje buvo juodų plytelių grindys, sienos buvo nudažytos kontrastingomis rau-

dona ir žalia spalvomis, bute buvo odinių baldų.

Tuo metu toks interjeras man kėlė įvairių asociacijų.

Vėliau, jau bandydamas suprasti visą įvykių seką, svarsčiau įvairias versijas apie tai, kam anksčiau galėjo būti naudojamas šis butas.

Tačiau neturiu objektyvių duomenų, kad jame būtų vykę kokie nors ritualai, seksualinio pobūdžio filmavimai ar kita neteisėta veikla.

Todėl tokių spėjimų nepateikiu kaip faktų.

Jeigu ankstesni buto gyventojai arba jo naudojimo istorija turėtų reikšmės tyrimui, tai turėtų būti nustatyta nepriklausomai.

13.5. Laikinas situacijos pagerėjimas

Persikėlus iš motelio į atskirą butą įvyko man svarbus dalykas.

Iš pradžių anksčiau aprašyti intensyvaus seksualinio susijaudinimo epizodai liovėsi.

Kurį laiką mano gyvenimas iš esmės normalizavosi.

Toliau dirbau įmonėje.

Iš Marijampolės atsivežiau kompiuterį ir mokslinę literatūrą, įsivedžiau internetą ir lygiagrečiai su darbu tęsiau baigiamojo darbo rengimą.

Per internetą jungiausi prie Energetikos instituto skaičiavimo išteklių ir atlikdavau baigiamajam darbui reikalingus skaitinius skaičiavimus.

Mano mokslinio darbo tematika tuo metu buvo susijusi su detonacinių procesų tyrimu.

Taigi mano kasdienybė vėl įgijo gana aiškią struktūrą:

$$\text{darbas} + \text{technika} + \text{studijos} + \text{baigiamasis darbas}.$$

Šį santykinai normalų laikotarpį pabrėžiu todėl, kad vėliau situacija vėl pasikeitė.

13.6. Seksualinio susijaudinimo epizodų sugrįžimas

Po tam tikro laiko staigaus intensyvaus seksualinio susijaudinimo epizodai atsinaujino.

Vėl atsirasdavo stiprus noras masturbuotis.

Tačiau šį kartą atsirado dar vienas požymis, labai primenantis mano 2016–2017 metų patirtį KTU bendrabutyje.

Seksualinio susijaudinimo metu mano sąmonėje pradėjo kartotis konkretus vardas:

„Diana“.

Ši situacija man buvo ypač keista todėl, kad panašų reiškinį jau buvau patyręs anksčiau su vardu „Giedrė“.

Todėl retrospektyviai matau struktūrinį panašumą:

$$2016 - -2017:$$
seksualinis susijaudinimas + vardas „Giedrė“

$$\Downarrow$$

$$2019:$$
seksualinis susijaudinimas + vardas „Diana“.

Tuo metu šio panašumo dar nesupratau taip aiškiai, kaip jį suprantu dabar.

13.7. Diana ir mano pirminis paaiškinimas

Įmonėje *Nordic Idea* dirbo jauna moteris vardu Diana, kuri, kiek prisimenu, dirbo su buhalterija susijusį darbą.

Kadangi seksualinio susijaudinimo metu mano sąmonėje kartojosi jos vardas, pasirinkau tuo metu man paprasčiausią paaiškinimą:

nusprendžiau, kad ją įsimylėjau.

Ši interpretacija iš pradžių atrodė natūrali.
Parašiau Dianai laišką, kuriame papasakojau apie savo jausmus.
Taip pat dovanojau jai gėlių.
Ji man aiškiai atsakė, kad myli kitą žmogų.
Tarp mūsų neužsimezgė romantiniai ar seksualiniai santykiai.
Šią aplinkybę laikau labai svarbia tolesnei įvykių analizei.

13.8. Kodėl pradėjau abejoti „įsimylėjimo“ paaiškinimu

Gavęs aiškų Dianos atsakymą turėjau objektyvią priežastį priimti situaciją ir tęsti savo gyvenimą.

Tačiau, mano prisiminimu, seksualinio susijaudinimo epizodai ir spontaniškas vardo „Diana“ kartojimasis nesibaigė.

Tai man pradėjo kelti klausimą:

> jeigu tai buvo tik įprastas įsimylėjimas, kodėl reiškinys išlieka toks intensyvus ir pasikartojantis net tada, kai santykių nėra ir aš jau žinau, kad moteris myli kitą žmogų?

Šiandien iš to nedarau automatinės išvados, kad pati Diana buvo šio reiškinio priežastis.

Priešingai, tai yra vienas svarbiausių klausimų, kuriuos prašau atskirti.

Vardo „Diana“ atsiradimas mano patirtyje savaime neįrodo Dianos dalyvavimo kokiame nors poveikyje.

Galėjo egzistuoti visiškai kitas priežastinis mechanizmas.

Būtent todėl svarbu tirti ne vien mano tuometinę interpretaciją, bet visą įvykių chronologiją.

13.9. Fiziologiniai simptomai ir greitosios medicinos pagalbos iškvietimai

Tuo pačiu laikotarpiu pradėjo atsirasti dar vienas objektyviai daug lengviau patikrinamas reiškinys.

Patirdavau stipraus širdies plakimo epizodus.

Mano prisiminimu, pulsas kai kuriais atvejais pakildavo maždaug iki 160 dūžių per minutę.

Dėl to ne kartą kreipiausi į greitąją medicinos pagalbą.

Tai yra labai svarbi aplinkybė todėl, kad, skirtingai nuo mano subjektyviai patirto kvapo ar seksualinio susijaudinimo, medicinos pagalbos iškvietimai galėjo palikti dokumentinius įrašus.

Todėl prašau, jeigu tokie duomenys dar saugomi, patikrinti:

- greitosios medicinos pagalbos iškvietimų datas;
- mano nurodytus simptomus;
- tuo metu užregistruotą pulsą;
- kraujospūdį;
- elektrokardiogramos duomenis, jeigu ji buvo atliekama;
- kitus objektyviai užfiksuotus fiziologinius rodiklius.

Šie duomenys galėtų padėti tiksliau atkurti 2019 metų įvykių chronologiją.

13.10. Skydliaukės tyrimai

Po pasikartojusių sveikatos sutrikimų gavau siuntimą papildomam ištyrimui.

Man buvo atliktas skydliaukės ultragarsinis tyrimas ir kraujo tyrimai hormonų koncentracijai nustatyti.

Tyrimų metu buvo nustatytas skydliaukės funkcijos sutrikimas ir paskirtas atitinkamas gydymas.

Šią aplinkybę būtina vertinti rimtai, nes ji pateikia galimą medicininį paaiškinimą bent daliai tuo metu patirtų fiziologinių simptomų, ypač padažnėjusiam pulsui.

Todėl šiame pareiškime **neteigiu, kad visi 2019 metais patirti fiziologiniai simptomai būtinai buvo išorinio poveikio rezultatas**.

Priešingai, prašau atskirti galimus medicininius simptomus nuo tų reiškinių, kuriems medicininio paaiškinimo nepakanka.

Tai yra viena iš priežasčių, kodėl medicininė dokumentacija šiam tyrimui gali būti svarbi.

13.11. Darbo „Nordic Idea“ pabaiga

Po tam tikro laiko mano darbas įmonėje *Nordic Idea* baigėsi.

Praėjus keliems metams negaliu patikimai prisiminti, ar išėjau savo iniciatyva, ar darbo santykiai buvo nutraukti darbdavio iniciatyva.

Todėl nenoriu savo atminties spragos užpildyti spėjimu.

Šią aplinkybę labai paprasta patikrinti pagal darbo dokumentus.

Jeigu išliko darbo sutartis, jos nutraukimo dokumentai arba socialinio draudimo duomenys, jie turėtų parodyti tikslią darbo pradžios ir pabaigos datą bei teisinį darbo santykių nutraukimo pagrindą.

Po to tam tikrą laiką dirbau kitoje įmonėje, tačiau ir šis darbas vėliau baigėsi.

13.12. Reiškinio tęstinumas po išvykimo iš Garliavos

2020 metais grįžau į Marijampolę.

Šis faktas mano tyrimo hipotezei turi ypatingą reikšmę.

Jeigu mano patiriamas reiškinys būtų buvęs tiesiogiai susijęs tik su konkrečia Garliavos gyvenamąja vieta arba tik su kasdieniu Dianos matymu darbovietėje, buvo galima tikėtis, kad išvykus iš Garliavos jis išnyks.

Tačiau, mano prisiminimu, taip neįvyko.

Staigaus seksualinio susijaudinimo epizodai, stiprus noras masturbuotis ir vardo „Diana“ kartojimasis tęsėsi jau po to, kai buvau palikęs:

- Garliavą;
- savo ten nuomotą butą;
- įmonę *Nordic Idea*;
- kasdienę aplinką, kurioje dirbo Diana.

Būtent ši aplinkybė vėliau tapo viena iš priežasčių, dėl kurių nustojau visą reiškinį aiškinti vien paprastu įsimylėjimu.

13.13. Pasikartojanti struktūra

Vertindamas 2016–2019 metų įvykius retrospektyviai, matau kelis pasikartojančius elementus.

2016–2017 metais KTU aplinkoje seksualinis susijaudinimas mano patirtyje buvo susijęs su vardu „Giedrė“.

2018 metais Marijampolėje atsirado mano suvokiamas ryšys tarp saldaus neįprasto kvapo ir seksualinės fiziologinės reakcijos.

2019 metais Garliavoje vėl atsirado neįprasto kvapo pojūtis, intensyvus seksualinis susijaudinimas, o vėliau – pasikartojantis vardas „Diana“.

Schematiškai savo patirties raidą galiu išreikšti taip:

$$2016 - -2017,\ KTU$$
$$\text{seksualine reakcija} + \text{„Giedrė“}$$
$$\downarrow$$
$$2018,\ Marijampole$$
$$\text{kvapas} + \text{seksualine reakcija}$$
$$\downarrow$$
$$2019,\ Garliava$$
$$\text{seksualinė reakcija} + \text{„Diana“}$$

Šita schema yra **mano patirties chronologinis apibendrinimas, o ne įrodymas, kad visus tris laikotarpius organizavo tie patys žmonės arba veikė tas pats mechanizmas**.

Būtent galimą ryšį tarp šių epizodų reikia nustatyti, o ne iš anksto postuluoti.

13.14. Ką prašau patikrinti dėl Garliavos įvykių

Dėl 2019 metų įvykių Garliavoje prašau kompetentingų institucijų, kiek tai dar įmanoma pagal išlikusius duomenis, patikrinti šias aplinkybes:

1. nustatyti tikslias mano įdarbinimo ir darbo pabaigos įmonėje *Nordic Idea* datas;
2. patikrinti mano darbo sutartį, pareigas ir darbo santykių nutraukimo pagrindą;
3. nustatyti, ar yra išlikę mano prieš įdarbinimą atliktos medicininės patikros dokumentai;
4. patikrinti mano gyvenimo motelyje laikotarpį ir, jeigu dar įmanoma, nustatyti konkrečią gyvenamąją vietą;
5. nustatyti mano 2019 metais nuomoto buto Garliavoje adresą, nuomos laikotarpį ir savininką;

6. jeigu tai turi reikšmės tyrimui, nustatyti ankstesnių buto gyventojų tapatybes ir faktinį buto naudojimo pobūdį, nedarant išankstinių išvadų vien iš jų pilietybės ar buto interjero;

7. patikrinti mano greitosios medicinos pagalbos iškvietimus ir tuo metu objektyviai užregistruotus fiziologinius rodiklius;

8. gauti ir įvertinti dokumentus apie skydliaukės tyrimus bei nustatytą jos funkcijos sutrikimą;

9. jeigu tai procesiškai pagrįsta, patikrinti mano ir Dianos bendravimo aplinkybes, įskaitant mano jai siųstą laišką ir jos atsakymą, jeigu tokie duomenys yra išlikę;

10. palyginti 2019 metų Garliavos epizodų požymius su mano anksčiau aprašytais 2016–2017 metų KTU ir 2018 metų Marijampolės įvykiais.

13.15. Faktų ir mano hipotezių atskyrimas

Baigdamas šį skyrių dar kartą aiškiai atskiriu tai, ką prisimenu kaip savo gyvenimo įvykius, nuo vėliau atsiradusių jų interpretacijų.

Aš prisimenu, kad dirbau Garliavoje.

Prisimenu gyvenimą motelyje ir vėliau atskirame bute.

Prisimenu neįprasto kvapo pojūtį.

Prisimenu intensyvaus seksualinio susijaudinimo epizodus.

Prisimenu vardo „Diana“ kartojimąsi.

Prisimenu savo jausmus Dianai, jai parašytą laišką, gėles ir jos atsakymą, kad ji myli kitą žmogų.

Prisimenu stipraus širdies plakimo epizodus ir kreipimąsi medicininės pagalbos.

Prisimenu skydliaukės tyrimus.

Ir prisimenu, kad aprašomi seksualinio susijaudinimo bei vardo „Diana“ epizodai, mano vertinimu, tęsėsi ir man grįžus į Marijampolę.

Tačiau galimos šių reiškinių sąsajos su *Nordic Idea* darbuotojais, Diana, ankstesniais buto gyventojais, nuomotoju, medicinos darbuotojais, kokiomis nors komercinėmis ar nusikalstamomis struktūromis arba kitais asmenimis **nėra mano nustatytas faktas**.

Tai yra klausimai tyrimui.

Todėl prašau ne pasirinkti vieną mano ankstesniais metais svarstytą versiją ir ją priimti arba atmesti, bet rekonstruoti patikrinamą įvykių chronologiją ir ieškoti nepriklausomų duomenų.

Šios dalies tyrimo logiką galima išreikšti taip:

mano prisiminimas → dokumentinis patikrinimas → objektyvūs duomenys → galimų ryšių nustaty

Būtent toks metodas leistų nustatyti, kurie mano 2019 metų Garliavos patirties elementai turi nepriklausomą faktinį patvirtinimą ir ar egzistuoja objektyvus pagrindas juos sieti su ankstesniais bei vėlesniais šiame pareiškime aprašomais įvykiais.

14. Ilgalaikiai vaizdo įrašai kaip papildomas informacijos šaltinis

Be šiame pareiškime pateikto retrospektyvaus įvykių aprašymo, egzistuoja dar vienas, mano nuomone, svarbus informacijos šaltinis – mano daugelį metų viešai skelbti vaizdo įrašai „YouTube“ platformoje.

Prašau šiuos vaizdo įrašus, kiek jie yra reikšmingi tyrimui, vertinti kartu su šiuo pareiškimu.

Jų reikšmė yra ta, kad, skirtingai nuo dabar rengiamo rašytinio pasakojimo apie ankstesnius įvykius, nemaža dalis vaizdo įrašų buvo padaryta **tuo metu, kai atitinkami mano gyvenimo procesai dar vyko arba buvo laike daug arčiau aprašomų įvykių**.

Todėl tai nėra vien dabartinis mano prisiminimas apie praeitį.

Vaizdo medžiagoje galima tiesiogiai stebėti mano kalbą, elgesį, minčių formulavimo būdą, temas, kurioms tuo metu skyriau dėmesį, ir šių požymių kitimą per ilgesnį laikotarpį.

14.1. Vaizdo įrašų chronologinė reikšmė

Rašytinis pareiškimas neišvengiamai yra retrospektyvus.

2026 metais aprašydamas 2016, 2018, 2019 ar 2020 metų įvykius remiuosi savo atmintimi, išlikusiais dokumentais ir vėliau atlikta šių įvykių analize.

Vaizdo įrašų pranašumas yra kitoks.

Jie fiksuoja mane daug arčiau konkretaus istorinio laikotarpio.

Todėl, mano nuomone, tyrimui gali būti naudinga lyginti:

dabartinis mano pasakojimas $\longleftrightarrow$ to laikotarpio vaizdo įrašai $\longleftrightarrow$ kiti objektyvūs dokumentai

Toks palyginimas galėtų padėti nustatyti, kada mano pasakojime minimos temos atsirado, kaip jos keitėsi ir ar dabartinis įvykių aprašymas atitinka anksčiau mano paties viešai užfiksuotą informaciją.

14.2. Religinio gyvenimo raida

Šie vaizdo įrašai taip pat dokumentuoja mano religinio gyvenimo raidą.

Kaip jau nurodžiau ankstesniuose skyriuose, 2018 metų pabaigoje pradėjau vis daugiau domėtis krikščionybe ir Stačiatikių Bažnyčia, o 2019 metų sausį pirmą kartą gyvenime atlikau išpažintį.

Vėlesniu laikotarpiu malda mano kasdieniame gyvenime įgijo vis didesnę reikšmę.

Ypač svarbiu laikau maždaug 2020 metų balandžio–spalio laikotarpį, iš kurio yra išlikę mano maldos vaizdo įrašų.

Todėl šie įrašai leidžia ne vien retrospektyviai perskaityti mano pasakojimą apie religinio gyvenimo raidą, bet ir stebėti jos požymius to laikotarpio vaizdo medžiagoje.

14.3. Vaizdo įrašų reikšmė vertinant mano būseną

Atskirai noriu aptarti klausimą, kuris gali kilti nagrinėjant šį pareiškimą.

Šiame dokumente aprašau neįprastus reiškinius ir keliu hipotezes apie galimą išorinį poveikį.

Todėl suprantu, kad pareigūnams gali kilti klausimų, ar aprašomais laikotarpiais adekvačiai suvokiau aplinką ir ar mano pateikiami prisiminimai gali būti laikomi patikimais.

Jeigu toks klausimas iškiltų, prašau **nedaryti išvadų apie mano tuometinę būseną vien iš šio pareiškimo turinio arba vien dėl jame aprašomų neįprastų aplinkybių**.

Egzistuoja ilgalaikė vaizdo medžiaga, kurioje galima tiesiogiai stebėti:

- mano kalbą;
- kalbos nuoseklumą;
- minčių formulavimo būdą;
- elgesį;
- reakcijas;
- gebėjimą nuosekliai dėstyti mintis;
- šių požymių kitimą per ilgesnį laikotarpį.

Todėl prašau šią medžiagą vertinti kaip papildomą ilgalaikį informacijos šaltinį.

14.4. Profesionalaus vertinimo klausimas

Kartu nenoriu pats suteikti šiems vaizdo įrašams tokios reikšmės, kurios jie savaime neturi.

Aš nesu kompetentingas pats sau nustatyti retrospektyvią medicininę ar psichiatrinę išvadą remdamasis savo vaizdo įrašais.

Todėl mano paties vertinimas apie savo būseną neturi būti laikomas medicinine ekspertize.

Jeigu ikiteisminio tyrimo metu iškiltų profesionalaus vertinimo poreikis, prašau atitinkamus vaizdo įrašus pateikti kompetentingiems specialistams.

Tokiu atveju specialistai galėtų savarankiškai spręsti:

- ar ši vaizdo medžiaga apskritai tinkama profesionaliam retrospektyviam vertinimui;
- kokią informaciją iš jos galima pagrįstai gauti;
- kokių išvadų iš jos daryti negalima;
- ar vaizdo įrašuose matomi reikšmingi pokyčiai per skirtingus laikotarpius;
- kokią diagnostinę arba įrodomąją reikšmę, jeigu tokia yra, ši medžiaga gali turėti.

Prašau, kad tokias išvadas formuluotų patys atitinkamos srities specialistai, o ne kad mano paties dabartinis savo būsenos vertinimas būtų priimtas kaip profesionali išvada.

14.5. Vaizdo medžiagos palyginimas su kitais duomenimis

Mano nuomone, didžiausią įrodomąją vertę vaizdo įrašai galėtų turėti ne vertinami izoliuotai, bet lyginami su kitais chronologiniais duomenimis.

Pavyzdžiui:

vaizdo įrašo data → mano tuometinė kalba ir elgesys → tuometiniai įvykiai → medicininiai ar kiti d

Tokiu būdu galima sudaryti daug išsamesnę chronologiją negu remiantis vien mano dabartiniais prisiminimais.

Tai ypač svarbu todėl, kad kalbama ne apie kelias dienas ar savaites, o apie ilgą mano gyvenimo laikotarpį.

14.6. „YouTube“ kanalai

Prašau prie šio pareiškimo medžiagos pridėti arba kitu tinkamu procesiniu būdu užfiksuoti šias nuorodas.

„YouTube“ kanalas Nr. 1

Šiame kanale yra mano vaizdo įrašų, įskaitant maldos vaizdo įrašus, kurie, mano duomenimis, apima ir maždaug 2020 metų balandžio–spalio laikotarpį:

https://youtube.com/@kirickov?si=QcZ-eOusyLinbLlV

„YouTube“ kanalas Nr. 2

Šiame kanale yra vėlesnių mano vaizdo įrašų, įskaitant maldos vaizdo įrašus:

https://youtube.com/channel/UCtIQfDlfSu3PZCNOOxXsOgw?si=L8OxEKoTjDlYX_
_Z

Kadangi interneto turinys gali būti pakeistas, pašalintas arba tapti nepasiekiamas, prašau, jeigu šie duomenys bus laikomi reikšmingais tyrimui, **procesiškai užfiksuoti reikšmingų vaizdo įrašų interneto adresus, paskelbimo datas ir kitus tyrimui reikalingus metaduomenis**.

Prireikus gali būti tikslinga išsaugoti ir pačius tyrimui reikšmingus vaizdo įrašus tokia forma, kuri leistų juos vėliau palyginti su kitais įrodymais.

14.7. Apibendrinimas

Taigi egzistuoja daugelį metų apimantis mano vaizdo įrašų masyvas, kuris yra nepriklausomas nuo dabar rašomo išsamaus retrospektyvaus pareiškimo.

Neteigiu, kad šie įrašai savaime patvirtina mano hipotezes apie kitų asmenų veiksmus.

Jų reikšmė yra kita.

Jie gali suteikti papildomų chronologinių duomenų apie mane patį ir leisti palyginti mano dabartinį pasakojimą su tuo, **kaip aš kalbėjau, elgiausi ir formulavau savo mintis atitinkamais ankstesniais laikotarpiais**.

Todėl prašau vertinti šį ilgalaikį vaizdo archyvą kartu su:

- mano dabartiniu pareiškimu;
- ankstesniais pareiškimais policijai;
- medicininiais dokumentais;
- studijų ir darbo dokumentais;
- kitais objektyviais chronologiniais duomenimis.

Galutinę šios medžiagos įrodomąją, medicininę ar kitokią profesinę reikšmę turi nustatyti ne aš pats, o atitinkamą kompetenciją turintys specialistai ir tyrimą atliekantys pareigūnai.

15. Įvykiai Rokiškio psichiatrijos ligoninėje 2021-2023 m.

Aplinkybės susiklostė taip, kad 2021 metų spalio 10 dieną buvau priverstinai hospitalizuotas į Rokiškio psichiatrijos ligoninę.

Šį faktą vertinu dvejopai. Viena vertus, tai buvo priverstinė hospitalizacija. Kita vertus, žvelgdamas retrospektyviai galiu pasakyti: **ačiū Dievui, kad tuo metu patekau į gydymo įstaigą**, nes ten gavau galimybę gauti sistemingą ir visavertį gydymą tiek dėl skydliaukės funkcijos sutrikimo, tiek dėl mano diagnozuotos šizofrenijos.

Gydymas ligoninėje buvo svarbus mano bendros būklės stabilizavimui.

Tačiau buvimo Rokiškio psichiatrijos ligoninėje metu įvyko ir tam tikrų aplinkybių, į kurias noriu atkreipti kompetentingų institucijų dėmesį.

15.1. Pasikartojantys staigaus seksualinio susijaudinimo epizodai

Buvimo Rokiškio psichiatrijos ligoninėje metu man reguliariai pasireikšdavo staigaus ir labai intensyvaus seksualinio susijaudinimo epizodai.

Mano prisiminimu, tai dažniausiai vykdavo vakarais – kartais beveik kasdien, kartais kas antrą dieną.

Šių epizodų ypatybė buvo ta, kad negalėdavau jų atsiradimo susieti su jokiomis man akivaizdžiomis išorinėmis priežastimis:

- seksualinio turinio peržiūra;
- seksualinio pobūdžio bendravimu;
- sąmoningu ketinimu sukelti sau tokią būseną.

Seksualinis susijaudinimas atsirasdavo staiga ir būdavo labai intensyvus.

Kartu atsirasdavo labai stiprus poreikis kuo greičiau pasiekti seksualinę iškrovą.

15.2. Masturbacija kaip subjektyviai priverstinis veiksmas

Kad neatlikčiau seksualinio pobūdžio veiksmų kitų pacientų akivaizdoje, eidavau į tualetą ir ten masturbuodavausi.

Subjektyviai tai suvokiau ne kaip įprastą savanorišką seksualinį elgesį.

Man tai atrodė kaip **priverstinė būsena**.

Atsiradęs impulsas būdavo toks intensyvus, kad jausdavau būtinybę būtinai užbaigti veiksmą seksualine iškrova.

Būtent dėl šios priežasties šiuos epizodus laikau svarbiais savo bendros istorijos kontekste, nes panašų seksualinio impulso pobūdį buvau patyręs ir anksčiau – KTU laikotarpiu, Marijampolėje ir Garliavoje.

15.3. Pasikartojantis vardas „Diana“

Šių epizodų metu buvo dar viena nuolat pasikartojanti ypatybė.

Masturbacijos metu, sinchroniškai su kūno judesiais, manyje atsirasdavo automatinis poreikis daug kartų kartoti vardą:

„Diana“.

Šią detalę sąmoningai pateikiu kaip konkretų, mano paties stebėtą ir pasikartojusį reiškinį.

Iš anksto neteigiu, kuo jis buvo sukeltas.

Neteigiu, kad vien pats vardo „Diana“ kartojimasis įrodo konkretaus asmens dalyvavimą.

Tačiau šis požymis man buvo reikšmingas todėl, kad jis atkartojo ankstesnį 2019 metų Garliavos laikotarpio modelį.

Schematiškai tai atrodė taip:

staigus seksualinis susijaudinimas → masturbacija → vardo „Diana“ kartojimas.

15.4. Epizodų reguliarumas

Mano prisiminimu, tokie epizodai per buvimo ligoninėje laikotarpį kartojosi pakankamai reguliariai.

Būtent todėl nelaikau jų vienkartiniu atsitiktiniu įvykiu.

Tai buvo pasikartojanti mano patirties dalis.

Dėl šios priežasties laikau būtina apie juos pranešti kaip apie aplinkybes, kurias pats tiesiogiai patyriau ir stebėjau.

15.5. Mano turimų duomenų ribos

Aš neturiu techninių matavimų, garso įrašų, vibracijų registravimo duomenų, cheminių tyrimų ar kitų objektyvių duomenų, kurie leistų man pačiam nustatyti, koks buvo šių būsenų atsiradimo mechanizmas.

Taip pat negaliu pats nustatyti konkrečių asmenų, kurie galėjo būti su tuo susiję.

Todėl tai, ką aprašau šiame skyriuje, yra mano liudijimas apie tai, ką tiesiogiai patyriau, o ne teiginys, kad konkretus poveikio mechanizmas jau yra įrodytas.

Tai yra svarbus skirtumas.

Mano užduotis šiame pareiškime – pateikti informaciją.

Priežasčių nustatymas priklauso kompetentingoms institucijoms.

15.6. Prašymas patikrinti galimą išorinį poveikį

Atsižvelgdamas į ankstesniuose šio pareiškimo skyriuose aprašytą mano hipotezę apie galimą išorinį seksualinio pobūdžio poveikį, prašau kompetentingų institucijų patikrinti, ar Rokiškio psichiatrijos ligoninėje mano aprašyti epizodai galėjo būti susiję su:

- kokiu nors išoriniu fiziniu poveikiu;
- akustine ar vibracine stimuliacija;
- kitokiu sensoriniu poveikiu;
- vaistų ar kitų medžiagų poveikiu;
- paciento teisių pažeidimu;
- kitais neteisėtais veiksmais.

Šiuos variantus pateikiu kaip galimas tikrinimo kryptis, o ne kaip jau nustatytą faktą.

15.7. Medicininės dokumentacijos reikšmė

Kadangi tuo metu buvau stacionarioje gydymo įstaigoje, egzistuoja galimybė, kad yra išlikusi gana išsami dokumentacija apie:

- mano hospitalizavimo datą;
- gydymo laikotarpį;
- skirtus vaistus;
- jų dozes ir pakeitimus;
- mano fizinės būklės stebėjimą;
- skydliaukės gydymą;
- psichikos būklės vertinimą;
- personalo užrašus apie mano elgesį;
- kitus medicininius duomenis.

Prašau, jeigu tai turi reikšmės tyrimui ir yra teisiškai galima, palyginti šiuos duomenis su mano aprašomų epizodų laikotarpiu.

Ypač svarbu būtų įvertinti, ar tokius seksualinio susijaudinimo epizodus galėjo paaiškinti tuo metu vartoti vaistai, hormoninė būklė ar kiti medicininiai veiksniai.

Jeigu medicininiai duomenys pateiktų pakankamą paaiškinimą, tai taip pat būtų svarbus tyrimo rezultatas.

15.8. Galimi kitų pacientų duomenys

Taip pat prašau, jeigu tam yra teisėtas ir faktinis pagrindas, patikrinti, ar yra informacijos apie panašias aplinkybes kitų Rokiškio psichiatrijos ligoninės pacientų atžvilgiu.

Šiuo prašymu neteigiu, kad tokie atvejai egzistavo.

Prašau tik nustatyti, ar:

- buvo panašių pacientų skundų;
- buvo registruota neįprastų seksualinio pobūdžio incidentų;
- egzistuoja kitų duomenų, kurie galėtų būti reikšmingi vertinant mano pateiktą informaciją.

Jeigu tokių duomenų nėra, tai taip pat yra reikšminga aplinkybė.

15.9. Galimų piktnaudžiavimų versija

Atskirai prašau galimus piktnaudžiavimus, medicinos personalo ar kitų asmenų dalyvavimą ir galimus pacientų teisių pažeidimus vertinti **tik kaip versiją, kuri turi būti patikrinta**.

Aš neprašau iš anksto konstatuoti, kad ligoninės darbuotojai buvo susiję su mano patirtais epizodais.

Tokiai išvadai aš pats neturiu pakankamai objektyvių įrodymų.

Tačiau taip pat prašau neatmesti šio klausimo vien dėl to, kad mano aprašoma situacija yra neįprasta.

Turi būti vertinami konkretūs duomenys.

15.10. Šio laikotarpio reikšmė visai įvykių chronologijai

Rokiškio ligoninės laikotarpis mano pareiškime svarbus dar ir dėl to, kad jis parodo reiškinio tęstinumą labai skirtingose aplinkose.

Anksčiau panašius epizodus aprašiau:

- KTU bendrabutyje;
- Marijampolėje;
- Garliavoje;
- po grįžimo iš Garliavos.

2021 metais panašūs seksualinio susijaudinimo ir vardo „Diana“ kartojimo epizodai, mano prisiminimu, tęsėsi jau uždaroje stacionarinėje gydymo įstaigoje.

Būtent tai mano subjektyviai suformuotai hipotezei suteikė papildomą reikšmę.

Tačiau ir čia logika turi būti tokia pati kaip ankstesniuose skyriuose:

mano patirtis → medicininiai duomenys → galimi išoriniai veiksniai → objektyvus patikrinimas

Tik po tokio patikrinimo galima spręsti, ar Rokiškio laikotarpio epizodai turi bendrą priežastį su ankstesniais mano aprašytais įvykiais.

15.11. Apibendrinimas

Taigi 2021 metų spalio 10 dieną buvau priverstinai hospitalizuotas į Rokiškio psichiatrijos ligoninę.

Šioje ligoninėje gavau reikalingą gydymą tiek dėl skydliaukės funkcijos sutrikimo, tiek dėl šizofrenijos, ir už galimybę gauti visavertę medicininę pagalbą esu dėkingas.

Tačiau tuo pačiu metu mano buvimo ligoninėje laikotarpiu reguliariai kartojosi staigaus ir labai intensyvaus seksualinio susijaudinimo epizodai, kurių metu jausdavau stiprų poreikį masturbuotis ir automatiškai kartodavau vardą „Diana“.

Šių reiškinių priežasties pats nustatyti negaliu.

Todėl prašau kompetentingų institucijų nustatyti, ar šie epizodai turi medicininį paaiškinimą, ar galėjo būti susiję su kokiu nors išoriniu poveikiu, ar buvo pažeistos mano kaip paciento teisės, ir ar egzistuoja objektyvių duomenų, leidžiančių šį laikotarpį susieti su ankstesniais ir vėlesniais šiame pareiškime aprašomais įvykiais.

16. Įvykiai nuo 2023 metų iki šių dienų

Nuo 2023 metų ir vėlesniu laikotarpiu stengiausi visais man teisėtais ir prieinamais būdais pasiekti, kad mano aprašomas nepageidaujamas seksualinio pobūdžio poveikis būtų nutrauktas.

Iki to laiko, vertindamas visą nuo 2016 metų susikaupusią įvykių seką, jau buvau susiformavęs hipotezę, kad galiu turėti reikalą ne su pavieniais atsitiktiniais epizodais, bet su tam tikru organizuotu asmenų veikimu.

Dar kartą pabrėžiu: šiame pareiškime tokį galimą asmenų ratą vadinu organizuota grupe kaip **tyrimo versiją**, o ne kaip jau teismo arba ikiteisminio tyrimo nustatytą faktą.

Būtent nustatyti, ar tokia grupė apskritai egzistuoja, kas galėtų jai priklausyti ir kokie galėtų būti jos veikimo motyvai, prašau teisėsaugos institucijų.

16.1. Bandymas sustabdyti poveikį viešinant informaciją

Be maldos ir religinio gyvenimo, bandžiau naudoti ir visiškai pasaulietišką priemonę – viešumą.

Pradėjau savo patirtį išsamiai aprašyti socialiniuose tinkluose ir kituose viešuose interneto kanaluose.

Publikavau medžiagą apie:

- 2016–2017 metų įvykius Kauno technologijos universitete;
- Giedrę Pranauskytę;
- 2018 metų įvykius Marijampolėje;
- mano aprašytą saldaus kvapo ir seksualinės reakcijos ryšį;
- 2019 metų įvykius Garliavoje;
- vardą „Diana“;
- mano hipotezę apie „vibracijas“;
- psichoakustinius ir kitus galimus poveikio mechanizmus;
- mano religinio gyvenimo raidą;
- mano bandymus suprasti visą šių įvykių seką.

Mano tikslas buvo dvejopas.

Pirma, norėjau viešai užfiksuoti tai, ką patyriau.

Antra, tikėjausi, kad jeigu mano hipotezė apie sąmoningą kitų asmenų veikimą yra teisinga, viešumas gali paskatinti juos nutraukti bet kokį tolesnį poveikį.

Tačiau, mano vertinimu, laukiamo rezultato nepasiekiau.

Viešas informacijos paskelbimas mano patiriamų reiškinių nenutraukė.

Todėl galiausiai priėjau prie išvados, kad vien socialinių tinklų publikacijų nepakanka ir būtina sistemingai kreiptis į valstybės teisėsaugos institucijas.

16.2. Bandymas suformuoti psichofiziologinį ryšį su vardu „Diana“ – mano hipotezė

Vertindamas visą savo patirtį retrospektyviai, keliu hipotezę, kad vienas galimų prieš mane vykdyto poveikio tikslų galėjo būti suformuoti stiprų psichofiziologinį ryšį tarp:

seksualinio susijaudinimo + seksualinės iškrovos + vardo „Diana“.

Kitaip tariant, mano manymu, galėjo būti siekiama, kad fiziologinė reakcija ilgainiui būtų mano paties suvokiama kaip emocinis prisirišimas arba meilė konkrečiam žmogui.

Šią versiją laikau hipoteze.

Negaliu pats įrodyti nei konkretaus jos mechanizmo, nei konkretaus asmens, kuris būtų tokį tikslą nustatęs.

Tačiau galiu aprašyti rezultatą, kurį pats dabar patiriu.

Jis yra priešingas tam, ko, mano supratimu, galėjo būti siekiama.

16.3. Priešingas rezultatas

Jeigu buvo siekiama sukurti mano prisirišimą prie vardo „Diana“, mano atveju ilgainiui susiformavo priešingas rezultatas.

Šiandien šis vardas man nesukelia romantinio artumo jausmo.

Priešingai, dėl daugelį metų pasikartojusių nepageidaujamų seksualinių epizodų jis man yra susijęs su:

- pasibjaurėjimu;
- nepageidaujamo seksualinio spaudimo prisiminimu;
- nerimo reakcija;
- noru atsiriboti nuo viso su šiais įvykiais susijusio mechanizmo.

Todėl mano patirtis parodė esminį dalyką:

fiziologinės reakcijos negalima sutapatinti su meile.

Meilė reikalauja žmogaus laisvės.

Ji negali būti patikimai pagaminta kartojant stimulą, vardą, seksualinę reakciją ar kitą sąlyginę asociaciją.

Jeigu žmogus pradeda suvokti, kad jo kūno reakcija jam pačiam atrodo primesta, rezultatas gali būti ne prisirišimas, o priešingai – stiprus atmetimas.

16.4. Kodėl šį klausimą dabar perduodu valstybės institucijoms

Per daugelį metų bandžiau skirtingus būdus išspręsti šią problemą.

Bandžiau ją analizuoti.

Bandžiau keisti gyvenamąją aplinką.

Bandžiau fiziškai izoliuoti savo gyvenamąją vietą.

Kreipiausi į policiją.

Viešinau savo patirtį.

Meldžiausi.

Bandžiau suprasti galimus techninius mechanizmus.

Tačiau, mano vertinimu, problema iki šiol nėra galutinai išspręsta.

Todėl šiame etape laikau būtina, kad faktines aplinkybes pradėtų sistemingai vertinti valstybės institucijos, turinčios įgaliojimus:

- rinkti duomenis;
- apklausti asmenis;
- tikrinti dokumentus;
- skirti ekspertizes;
- atlikti techninius tyrimus;
- nustatyti galimus tarpusavio ryšius tarp skirtingų asmenų ir įvykių.

Aš pats tokių įgaliojimų neturiu.

Todėl mano užduotis yra pateikti kuo nuoseklesnę informaciją, o teisėsaugos institucijų užduotis – nustatyti, kurios jos dalys turi objektyvų faktinį pagrindą.

16.5. Teisinė atsakomybė ir mano religinis įsitikinimas

Jeigu tyrimo metu bus nustatyta, kad konkretūs asmenys iš tikrųjų vykdė prieš mane seksualinio pobūdžio prievartinį, manipuliacinį ar kitokį neteisėtą poveikį, prašau jų veiksmams taikyti Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytą teisinį vertinimą ir atsakomybę.

Tai yra valstybės ir teisėsaugos kompetencija.

Aš nesiekiu pats vykdyti jokio kerštо ar savavališko teisingumo.

Kartu, kaip tikintis žmogus, turiu ir religinį įsitikinimą, kad žmogaus veiksmai nėra moraliai nereikšmingi net tada, kai jų neįmanoma įrodyti teisme.

Krikščioniškoje pasaulėžiūroje galutinis teisingumas priklauso Dievui.

Todėl savo asmeninę poziciją formuluoju taip:

> **jeigu egzistuoja kalti asmenys, jų žemiškąją teisinę atsakomybę turi nustatyti kompetentingos valstybės institucijos, o galutinį moralinį teismą palieku Dievui.**

Tai nėra grasinimas jokiam asmeniui.

Tai yra mano religinio įsitikinimo išraiška ir kartu aiškus atsisakymas nuo savavališko kerštо.

16.6. Evangelijos perspėjimas apie žmogaus papiktinimą

Šiame kontekste man ypač svarbūs Jėzaus Kristaus žodžiai Evangelijoje pagal Matą.

Mt 18,6 kalbama apie itin griežtą atsakomybę už „mažutėlio“ papiktinimą. Lietuviškame Biblijos vertime ši mintis išreiškiama žodžiais:

> *„O kas papiktintų vieną iš šitų mažutėlių, kurie mane tiki, tam būtų geriau, kad … girnų akmuo būtų užkabintas jam ant kaklo…“*
>
> (Mt 18,6)

Šioje vietoje Evangelijoje vartojamas labai griežtas vaizdinys, pabrėžiantis moralinės atsakomybės sunkumą žmogui, kuris stumia kitą į nuodėmę ar pražūtį. :contentReference[oaicite:0]index=0

Šią Evangelijos vietą pateikiu ne kaip kvietimą į fizinį smurtą.

Priešingai – jos reikšmę suprantu kaip perspėjimą apie atsakomybę prieš Dievą.

Todėl ir savo poziciją dėl žmonių, kuriuos įtariu galėjus dalyvauti prieš mane nukreiptuose veiksmuose, išreiškiu taip:

> **aš prašau valstybės nustatyti faktus ir, jeigu yra nusikaltimo sudėtis, taikyti įstatymą. Tai, ko žmogaus teisingumas negali nustatyti, palieku Dievo teismui.**

16.7. Mano religinio gyvenimo dokumentavimas

Mano religinis gyvenimas nėra vien retrospektyvus šio pareiškimo pasakojimas.

Kaip jau nurodžiau ankstesniame skyriuje, egzistuoja mano maldos vaizdo įrašai ir kita ilgalaikė medžiaga.

Prie pareiškimo taip pat ketinu pridėti fotografiją, kurioje priimu Šventąją Komuniją.

Šią fotografiją pateikiu ne kaip mano aprašomų nusikalstamų veikų įrodymą.

Jos paskirtis yra kita – dokumentuoti mano religinio gyvenimo raidą ir parodyti, kad mano anksčiau aprašytas kelias nuo pirmųjų bandymų melstis iki reguliaraus bažnytinio gyvenimo nėra vien dabar sukonstruotas pasakojimas.

16.8. Padėtis šiuo metu

Šio pareiškimo rengimo metu mano pozicija yra tokia.

Aš nebenoriu bandyti vienas pats nustatinėti galutinės kaltų asmenų tapatybės.

Nebenoriu remtis vien įtarimais.

Nenoriu, kad mano ankstesnėse publikacijose vartotos griežtos formuluotės būtų suprastos kaip teismo nuosprendis konkretiems žmonėms.

Aš pateikiu ilgą įvykių chronologiją ir prašau valstybės atlikti tai, ko pats padaryti negaliu:

1. nustatyti, kurie mano aprašyti įvykiai turi objektyvų patvirtinimą;
2. nustatyti jų priežastis;
3. nustatyti, ar egzistuoja tarpusavio ryšys tarp skirtingų epizodų;
4. nustatyti, ar buvo naudojamos techninės, cheminės, akustinės, psichologinės ar kitokios poveikio priemonės;
5. nustatyti konkrečius asmenis, jeigu tokių asmenų dalyvavimas gali būti įrodytas;
6. ir, nustačius nusikalstamos veikos požymius, imtis įstatymuose numatytų priemonių.

Mano tikslas yra ne kerštas.

Mano tikslas – **kad mano atžvilgiu bet koks neteisėtas seksualinio pobūdžio poveikis, jeigu jis objektyviai egzistuoja, būtų galutinai nutrauktas ir būtų nustatyta, kas už jį atsakingas**.

Evangelija pagal Matą

https://biblija.lt/index.aspx?cmp=reading&doc=BlibijaRKE1999_Mt_18&utm_source=chatgpt.com

1 pav.: Šventosios Komunijos priėmimas. 2024.09.07. Fotografija pateikiama kaip mano religinio gyvenimo dokumentinė iliustracija.

2 pav.: Šventosios Komunijos priėmimas. 2024.09.07. Fotografija pateikiama kaip mano religinio gyvenimo dokumentinė iliustracija.

3 pav.: Šventosios Komunijos priėmimas. 2024.09.07. Fotografija pateikiama kaip mano religinio gyvenimo dokumentinė iliustracija.